

İŞKENCE YENİ DEĞİL! ADALETSİZLİK YENİ DEĞİL!

Yunus GÜZEL

Daha bir buçuk yıl önce
EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ'nde
İŞKENCEYLE katledildi.

Daha iki buçuk yıl önce
Bayrampaşa Hapishanesi'nde
DİRİ DİRİ YAKILARAK katledildiler.

Ve onlar hep **BERAAT** ettirildiler!

AB rüzgarıyla
demokrat kesilenler,
rüzgar kesildiğinde
yine
faşizmi savunur!

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 67 / Tarih: 6 Temmuz 2003 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.com | Mail:info@ekmekveadalet.com

✓ TAYAD'lılar
bir çok şehirde
eylemdeydi: ÇÖZÜN!
İktidar meşru talebe
SALDIRILARLA
cevap verdi!

Tecrit işkencesi ve 107 ölümden **AKP SORUMLUDUR**

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Lanetleneneceksiniz!

AKP binaları daha şimdiden, daha iktidar oluşlarının üzerinden bir yıl bile geçmeden protestoların merkezi oldu. Tayyip Erdoğan, daha başbakanlık koltuğuna oturalı üç-dört ay dolmadan, yuhalamalar arasında dolaşıyor.

Protestolar, yuhalamalar, lanetlemeler arasında yaşamak, hangi insan, hangi parti, hangi hükümet için olursa olsun bir zul'dür. Yakındır, kendilerinden önceki 57. hükümet gibi, halkın karşısına, kalabalıkların içine çıkmayacaklar.

Şu tabloya bakın;

Tayyip Adana'da; yeni adliye sarayının açılışını yapmak için gittiği yerde, onu Tekel işçileri protesto ediyor.

Giresun'da AKP il kongresi var. SEKA Fabrikası işçileri, bina önünde AKP'yi protesto ediyorlar.

Tayyip İstanbul'a geliyor; evleri yıkılmaya çağırılan Reşitpaşalılar çıkıyor Tayyip'in yoluna. Yüzü aşkın kadın çocuk bekliyor onu. Tayyip onların önünde durmaya cüret edemiyor, gazlıyor gidiyor, arkasında yuhalamalar.

Tayyip'in İstanbul'daki evinin, Tayyip'in Ankara'daki evinin önünde tabutlar uzanıyor. Polis saldırısıyla tabutların evlerin önüne kadar getirelememesi, hiç bir şeyi değiştirmiyor. Tayyip, lanetler arasında oturuyor.

AKP lanetli bir iktidar olmaya gidiyor.

"Değiştireceğiz" diye iktidara gelen AKP, "statükonun" soyguncu, katliamcı savunucusu olarak 70 milyonun lanetini üzerine topluyor.

Ey AKP'liler, bunun için mi oy verdiniz AKP'ye. Bunun için mi hükümet oldunuz?

İrili ufaklı onlarca protesto yapıyor hergün Türkiye'nin dört bir yanında. Her protestoda lanetler yağıyor üzerinize.

Ekmeğini gasbettikleriniz, evini yıkmaya çalıştıklarınız, evlatlarını katlettikleriniz lanetliyor sizi.

Evet, belki bugün işçilerin direnişleri kölelik yasasını, ücret gasplarını engellemeye, tutsakların ve ailelerinin mücadeleleri tecriti sona erdirmeye, halkın mücadelesi Amerikan işbirlikçiliğini durdurmaya yetmiyor olabilir; ama her gün her saat, her saniye, açların, işsizlerin, mazlumların ahını alıyorsunuz.

Çevrenizde oluşturduğunuz yağcı, yiyci takımı, sizi 70 milyonun lanetinden kurtaramaz.

Generallere yağ çekmeniz, evlerinize "halka kapalı" yollar açıp, korumalarınızı artırmanız 70 milyonun lanetinden koruyamaz sizi.

AKP ideolojisiz, kişiliksiz bir partidir.

Siyasi arenada en tehlikeli partiler ve politikacılar da böyleleridir. Onların iktidarda oldukları için yapmayacakları hiç ama hiç bir şey yoktur.

En işbirlikçi partilerden, en katliamcı, en soyguncu, talancı hükümetlerden **daha fazlasını** yapmaya soyunmuş bir partidir AKP. Bu nedenle gelmiş geçmiş tüm düzen partilerinin lanetlenmesinden daha fazla lanetlenecekler.

"Döktüğü kanda boğulmak" sözünü duymusunuzdur mutlaka. İşte tam o yoldasınız bugün. Tayyip'in evinin, AKP binalarının önünde uzayıp giden o tabutlar, size o yola girdiğinizi gösteriyor.

Yolunuz açık olsun!

bin 1000 günlük destandan kareler

Gülsüman Dönmez
9 Nisan 2001

Şenay Hanoğlu
22 Nisan 2001

ÇAĞIRI DUYURU

**İdil Kültür Merkezi'nde
Temmuz Etkinlikleri**

* 12 Temmuz Cumartesi
Diyarbakır sinema atölyesi
filmleri özel gösterimi

* 12 Temmuz Cumartesi
NÜRETTİN GÜLEÇ konseri

**26-27-28 Temmuz'da
Ankara'ya Yürüyoruz!**

Tecrite karşısanız, işkenceye karşısanız,
hak ve özgürlüklerden yanaysanız,
107 ölüm yeter diyorsanız,
BİRLİKTE YÜRÜYELİM!

TAYAD'lı Aileler

Ekmeğin Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmeğin Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Ali Ercan Gökoğlu
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Ham
55/54 Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Akademik Kuruluşlar: Odenweldstr. 72 51105 Köln
Tel: 0049 221 6906692 0049 221 6906693
Faks: 0049 221 6906694
E-mail adresi: ekmekveadalet@t-online.de
Adana: İnönü Cad. 7, Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt. No:10/2 Tel: Faks: 0 322 351 97 25
Ankara: GİM Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay Tel: Faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatürk Apt. Kat: 4 D: 6 Tel: Faks: 0 242 223 87 18
Batı: Beşiktaş Cad. Göl İş Hanı Daire: 25/4 Haykati Tel: Faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenipazar Sokak No:27 Daire:10 Şahinbey
Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No:28 HOPPA Tel: Faks: 0 466 351 42 08

İzmir: 3. Baylar Cad. 850. Sokak Yaprancı İş Hanı No: 31/501 Konak Tel: Faks: 0 232 446 27 86
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökken Karan Saray İşhanı Kat:7 No:79 Tel: Faks: 0 232 332 41 70
Mahalle: Dabakhan Mah. Eskişehir Cad. Kardeşler İşhanı Kat: 3 No: 15 Tel: Faks: 0 422 325 24 61
Mercin: Kiremitçane Mah. 4406 sk. Müzinyen Boro İşhanı No: 9 kat: 1 Daire 13
Samsun: Talimhane Cad. Bodurcalı İş Hanı Kat: 3/42 Tel: Faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerhane Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Puthalar İşhanı Kat:1 No:33 Tel: Faks: 0462 322 20 88
Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İşhanı Kat: 5 Daire: 9

- 3... *Düzen islamcılığı, bugünkü zulmün ve açlığın mimarıdır*
- 5... *Diri diri yaktilar*
- 6... *AKP daha ne kadar bu ceset dağının üzerinde....*
- 12... *AB'ye uyum, 12 Eylül'e dönüş!*
- 14... *Yaktılar, Susmadık!*
- 16... *Onlar yine yoktular*
- 18... *Satışa Ramak Kala!*
- 19... *Sezer'in Maskesi*
- 20... *Sadece bu kadar mı*
- 23... *Riya ve İsyan*
- 24... *DEVİRİMCİYİZ; AF DİLEMEYİZ, AFFETMEYİZ!*
- 26... *6 Yılda 3.5 milyon ölü!*
- 29... *BM kampından oligarşinin kamplarına*
- 30... *İşkence; hep vardı, halen var!*
- 32... *Adalet, icazetle savunulmaz!*
- 34... *Bin gün-Bölüm 3*
- 37... *Irak'tan işgalcinin acizlik notları*
- 38... *Irak direniş eylemlerinin yayınlanmayan ayrıntıları*
- 41... *Deneyimli İngiliz*
- 42... *Ateşkes, işgal, direniş, katliam yanyana*
- 43... *Yeni saldırı kararlarını bekleyin*
- 44... *Sol ve örgütlenme*
- 46... *12 Temmuz mirasımız, kayıbımızdan daha büyük!*
- 47... *Kahramanlar ölmez*
- 48... *Bravo Kanal 7'ye*
- 49... *İpek dağlarda bir bayrak*
- 50... *Köyün Delisi*

Düzen islamcılığı, bugünkü zulmün ve açlığın mimarıdır

Azgınca sömürü, pervasız yağma ve talan, demokratikleşme demagogileri altında kesintisiz zulüm; Türkiye'nin sosyo-ekonomik tablosunun güncel özeti budur. Bu tabloda daha da çarpıcı kesitleri ayrıştırabiliriz: Köleleştirilmiş işçiler... Herşeyi satan bir tüccarlık... 107 tabut... Bunların dışındaki her olgu, bu tablo içinde ya tali bir yer işgal etmekte, ya da demagojik bir şekilde öne çıkarılmaktadır. Bu tablonun siyasi sorumluluğu ise, AKP'dedir.

AKP islamcı bir parti mi? Partinin yönetimi reddediyor böyle bir sıfatı. Fakat, kimi milletvekilleri, AKP'ye oy veren tabanın bir kesimi, AKP'yi islamcı olarak görüyor. Amerika'dan Avrupa'ya bir çok kesim de onları kısmen öyle görüyor. AKP'nin temel siyasi niteliğini belirleyeceksek, kısaca söylenecek olan şudur: **AKP emperyalizmin ve oligarşinin partisidir.** Fakat "islamcılık" AKP'ye tümüyle uzak bir kavram da değildir, çünkü bu zemin üzerinde siyaset yapmaktadır. "Müslüman demokrat" tanımlaması parti yönetimine ait bir tanımlamadır. Bu tanımlamanın açık karşılığı ise, **düzen islamcılığıdır.** Düzen islamcılığı, konjonktürel koşullara bağlı olarak çeşitli kılıflara girebilir, radikal görünmekten batıcılığa, türban savaşçılığından İsrail müttefikliğine kadar her telde oynayabilir; aynı AKP'nin bugün yaptığı gibi.

Amerika, nasıl yeşil kuşak projesiyle onyıllar boyunca Ortadoğu'da, Kafkaslarda islamcılığı kullanmışsa, tekeller, şimdi de aynı şekilde Türkiye'de AKP'yi kullanıyorlar. Amerikan senaryolarında yeşil kuşak projesinin Türkiye ayağında bir çok kez "ılımlı islam" modelinden söz edilmiştir. AKP, bu modelin mevcut koşullardaki tezahürü sayılabilir. Düzen islamcılığının temel niteliği, emperyalizm ve oligarşiyle müttefik oluşudur. Kitle tabanını tutmak için kültürel, sosyal bazı noktalarda emperyalizm ve işbirlikçi yönetimlerle çelişki içinde görünmesi, bu temel özelliği değiştirmemektedir. Bu müttefiklik, özünde kapitalizmi savunmakta, kitleler üzerinde sömürü ve tahakküm kurmakta ifadesini bulur. Bu noktada aralarında bir farklılık olmadığı içindir ki, onyıllardır emperyalizm ve çeşitli işbirlikçi yönetimler, düzen islamcılığını kullanabilmiş, onları devrimci, sosyalist hareketlerin ve ülkelerin üzerine salabilmişlerdir.

AKP için dün kullandıkları "müslüman demokratlık" tanımı, egemen sınıflara Erbakan çizgisinden farklı olduklarının, öte yandan tabana da "müslümanlıktan kopulmadığı" mesajını vermeye hizmet etmiştir. AKP şu sıralar bu mesaj için daha çok türbanı kullanmaktadır. Ancak türban bir mesajdan çok "**perdeleme**" görevi görüyor. AKP yöneticilerinin eşleri aracılığıyla yaptıkları ve inanç özgürlüğüyle ilgisi olmayan türban şovları, AKP'nin **sömürü ve zulmün mimarlığını üstlendiğini** gizlemeye hizmet etmektedir.

Çünkü, AKP haldeki durumda, kelimenin tam anlamıyla emperyalizme hizmete amade olmuş durumdadır. İran operasyonunda ABD'nin istekleri ikiletilmezken, AB'ye uyum konusunda da AB'nin dedikleri bir yapıyor. Medyada, halk nezdinde tartışılan üç beş kanunun

dışında, mecliste durmaksızın kanunlar çıkarılıyor. Ecevit hükümetinin bir dönemindeki gibi adeta “gece gündüz çalışıp” kanunlar, yönetmelikler yapıyor. Hepsi emperyalist tekel-lerin veya oligarşinin şu veya bu isteğini karşılamak içindir. Bunların çoğu yansımiyor halka. Oysa anlaşmaların her bir maddesi, vatanı ihanet, her bir maddesi halka düşmanlık. Öte yandan yine AKP, tekellerin istekleri doğrultusunda Kölelik Yasası’nı çıkardı. Sırada “Yerel yönetim reformu” var. Sırada hapishanelerde işkence ve zulüm düzenini daha katmerli hale getirecek yasalar var. Ve sırada tabutlar var; açların tabutları, işkence, hapishanelerde öldürüleceklerin tabutları...

Dünya genelinde emperyalizm ve ülkemiz özelinde de oligarşinin özellikle 1970’lerin başlarından itibaren, dini, islamcılığı nasıl kullandıklarını görmek, emperyalizmin bugünkü politikalarını anlamak, AKP’nin rolünü yerli yerine oturtmak açısından zorunludur.

Amerika, nasıl yeşil kuşak projesiyle onyıllar boyunca Ortadoğu’da, Kafkaslarda islamcılığı kullanmışsa, tekeller, şimdi de aynı şekilde Türkiye’de AKP’yi kullanıyorlar.

kimse, AKP’lilerin bir zaman kısmi de olsa baskı görmelerinden, “mağdur” durumda bulunmalarından ve hala Genelkurmay tarafından “tehlike” gibi görülmelerinden, aşağılanmalarından hareketle, onlardan “demokratlık” beklememelidir. AKP, bu ülkenin gördüğü en katliamcı, en şovenist, en baskıcı iktidarlardan daha katliamcı, daha şovenist, daha baskıcı olabilecek ve zaten de olan bir partidir.

Emperyalizm ve oligarşi, Erbakan iktidarını da aynı şekilde kullanmak istemiştir. Bir yere kadar kullanmıştır da. Ancak Refah Partisi’nin mevcut dinamiklerinin düzeni rahatsız ettiği noktada, Erbakan iktidardan uzaklaştırılırken, partisi üzerinde oligarşinin bölme operasyonuna hız verilmiş ve ortaya AKP çıkartılmıştır. AKP, siyasi arenaya daha baştan itibaren emperyalizmin ve oligarşinin sadık partisi olmaya aday ve kullanılmaya hazır bir parti olarak çıktı. Buna rağmen Refah tabanının büyük bir bölümünün AKP’ye yönelmesi ise, islamcı camiada “kullanma-kullanılma-takiyye” kültürünün yaygın bir kabul görmesinin sonucudur. Bu kültürün mevcudiyeti, islamcılarını en muhalif olduk-

ları kesitlerde bile, pekala baskı, sömürü düzeninin hizmetine sokabilmektedir. Düzen islamcılığı, bu kültürü sonuna kadar kullanmaktadır. Düzen islamcılığının en karakteristik özelliklerinden biri “anti-komünistliği”dir. Düzenle “çatışma” halinde oldukları zamanda bile bundan vazgeçmezler. Çünkü anti-komünistliğin, emperyalizm ve oligarşinin himayesinde kalmak için zorunlu olduğunu bilirler. Ülkemizde bunun çarpıcı örnekleri yaşanmış ve yaşanmaktadır. Generaller 28 Şubat’la islamcı kesime saldırırken, kısmi de olsa baskı altında olan düzen islamcılığı, kendisine saldıran katliamcılarla birlikte devrimcilere saldırı- maktan geri durmamaktadır.

AKP bu kültürün ve ideolojinin en rafine temsilcilerinden biridir. Bu nedenle, kimse, AKP’lilerin bir zaman kısmi de olsa baskı görmelerinden, zaman zaman “mağdur” durumda bulunmalarından ve hala Genelkurmay tarafından “tehlike” gibi görülmelerinden, aşağılanmalarından hareketle, onlardan “demokratlık” beklememelidir. AKP, bu ülkenin gördüğü en katliamcı, en şovenist, en baskıcı iktidarlardan daha katliamcı, daha şovenist, daha baskıcı olabilecek ve zaten de olan bir partidir. Bu onun ortaya çıkış biçimine, siyasi kimliksizliğine de uygundur.

Susurluk sürüyor. 107 ölümle sürüyor. Amerikan işbirlikçiliğiyle sürüyor. Devletin himayesindeki uyuşturucu ve insan kaçakçılığıyla sürüyor. Ve bu kez Susurluk’un içindeki iktidar partisi AKP’dir.

Sömürü ve zulüm, sürdürüldüğü gibi, yeni yasalarla daha azgın ve vahşi biçimlerde sürdürülmek üzere yeniden inşa ediliyor.

Bu koşullarda halka, mücadeleye değil, AB’ye güvenenler, hiçbir şey kazanamaz. Oligarşi hiç bir konuda sorunları temelden çözemez, her konuda demokrasicilik oyunu çerçevesinde manevralar, demagojiler geliştirir, birbirinden farklı kapsamdaki Kürt sorununda da böyledir, F tipleri konusunda da. Sistemin faşist niteliği her koşulda korunur: AB’ye uyum da, bu anlamda demokrasiyi değil, biçimsel demokrasiyi hakim kılmak içindir. AKP iktidarını, asgari çözümlere, hak ve özgürlükleri gerçek anlamda tanımaya zorlayacak tek şey direniş ve örgütlenmedir. Kan denizinin içinde atıkları kulaçlarla AB’ye varmaya çalışanlar, işkencecileri, Susurlukçuları aklarak AB’ye uyum masalları anlatanlar, F tiplerinde katliamı sürdürenler, faşizmin temsilcileri ve uygulayıcılarıdır. Ve direniş de faşizme karşıdır.

DİRİ DİRİ YAKTILAR!

ÇÖZÜN; TECRİTİ KALDIRIN!

107 TABUTLA DAYANDIK KADILARINA

AKP Daha Ne Kadar Bu Ceset Dağının Üzerinde Oturacak?!

Dört bir yanda aynı talep yükseldi: ÇÖZÜN! TECRİTİ KALDIRIN!

Sıradan bir basın açıklamasının, eylemin sloganı da değildi bu. Bin gündür her türlü acıyı, baskıyı yaşamış olmasına rağmen direnişin sesi olmaktan vazgeçmeyen, kendisi direnişte şehitler veren TAYAD'lı Ailelerin, ülkenin dört bir yanında yitirdikleri yakınlarının tabutlarını omuzlarına alarak iktidar partisinin kapısında haykırdı bir slogandı.

“Çözün; Tecriti Kaldırın” talebini haykıranlar, İstanbul'dan Ankara'ya, Samsun'dan Hatay'a kadar 107 tabuttu. 107 tabutun parti binalarının önüne, Başbakan'ın evinin önüne dizilmesine neden olan bir iktidar bu ülkeyi zulümle yönetiyor demektir.

“Zulümle abad olanın ahireti berbat olur!”

AKP, F tiplerindeki tecrit zulmünü daha ne kadar sürdürecektir, daha ne kadar 107 tabutun üzerinde

oturmaya devam edecek?

Merkezi saldırı kararları alması, tabutları parçalaması, onlarca insanı gözaltına alması, evlerinin, parti binalarının etrafına etten duvar örmeleri, oturdukları mahallelere tabutların girişini yasaklamaları, genç yaşlı, kadın erkek, sakat insanları yerlerde sürüklemeleri, gaz bombalarıyla sokakları cehenneme çevirmeleri onları kurtarabilir mi?

Gerçek, TAYAD'lıların omuzlarındaki tabutlardadır; direnenlerin gerçeğini, direnenlerin sesini gizleyebilecek, boğabilecek hiçbir zorbalık, sansür yoktur!..

TAYAD'lı Aileler 29 Haziran günü dört bir yanda işte bu gerçeği haykırdılar. Duymayanlar için haykırmaya devam edeceklerinden kimsenin kuşku olmasın.

Ne meydanlarda estirdikleri terör, ne F tiplerinde

107 TABUTUN ÇAĞRISI

İstanbul

baskını koyulaştırmaları bu sesi boğamaz.

Erdoğan'ın Evinin Önünde AKP'nin Polisinin Vahşeti

O gün, Tayyip Erdoğan'ın evinin bulunduğu Üsküdar Kısıklı Mahallesi kuşatma altındaydı. Binlerce polis, mahalleye bütün giriş çıkışları kontrol altına almış, araçlarda "tabut avı"na çıkmıştı. TAYAD'lı Aileler günler öncesinde duyurdukları gibi, çalmadıkları kapının kalmaması, tecritin ölümlerle sürmesi nedeniyle, katliamcılarının başının evinin önüne 107 tabutu bırakacaklar, "bu ceset dağının üzerinde oturmaya daha ne kadar devam edeceksiniz" diyeceklerdi.

Öğle saatlerine doğru otobüslerle Kısıklı'ya gelen TAYAD'lı Aileleri polis karşıladı! "107 canımızı kaybettik, sesimizi duyurmak, demokratik hakkımızı kullanmak istiyoruz" diyen TAYAD'lılara demokratik hak yasaktı! Bir kısmı omuzlarına aldıkları tabutlarla indiler otobüslerden. Yüzlerce insan AKP'nin işçileri bakanının emriyle yaşlı genç, çocuk çocuk demeden, hasta sakat gözetmeden saldırıya uğradı. Amaçlarının gözdağı vermek olduğu tartışmasız ortadaydı. Vahşice saldırdılar. Otobüslerden inmelerini engellemek, tabutların zulmün göstergesi olarak yolları dizilmesine engel olmak

İstanbul

için gaz bombaları atılmaya başlandı. 19 Aralık'ta 6 kadını diri diri yaktıkları, boğdukları gaz bombalarının aynısını bu kez otobüslerin içindeki TAYAD'lıların üzerine atıyordu AKP'nin polisleri.

Yılmadı TAYAD'lılar, kararlıydılar. 107 canlarını yitirmişler, gaz bombalarına, coplara, yerlerde sürüklenmeye de dayanırlardı. AKP iktidarı aldığı merkezi kararla ülkenin dört bir yanında olduğu gibi İstanbul'da terör estirdi.

"İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarıyla direnen TAYAD'lılar parçalanmış tabutlarıyla, yumruklarıyla direndiler.

Taşlar sopalar uçuşuyordu havada; bayılanlar oldu gazdan, bir çoğu gözaltına alındı. Kiminin kolunu kırdılar kiminin kafasını... Bir tutsak ba-

İzmir

"Sizi getirdiğiniz tabutlara gömerim"

Bu sözler, en demokratik gösteri hakkını kullanarak AKP il binası önüne tabutlarla yürümek isteyen TAYAD'lılara İzmir Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürü **Celil Taşkın** tarafından söylendi.

İl binasına yaklaşmalarına izin verilmeyen TAYAD'lıların "Ölümlerin Sorumlusu Amerika ve AKP'dir Tecrit Kaldırılın" pankartı ile yürüyüşlerinin önünü kesen polis şefi aldığı emri tam da ahlakına, temsil ettiği devletin geleneğine uygun olarak şöyle ifade ediyordu:

"Kesinlikle sizin AKP önüne gitmenize izin vermem, sizi de bu tabutlara çeviririm, hepinizi dağıtıyorum, gidin burası dingonun ahırını değil, vali kesin emir verdi sizi AKP önüne geçirtmem."

Kararlılık karşısında geri adım atan polis, Hilton Otelі önünde basın açıklaması yapılmasına izin vermek zorunda kalırken, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganlarının öfkesi barikatların arkasındaki AKP yöneticilerine kadar ulaştı. Saygı duruşunun ardından yapılan açıklamada şöyle denildi:

"107 tabutla geldik size. Bakın tabutlardaki resimlere, ne görüyorsunuz? Bakın kaçırmayın

bakışlarınızı, çevirmeyin başınızı. Yüzünüzü tabutlara dönün. Pencereden dahi bakamıyorsunuz bu tabutlara değil mi? Kim ki bu direnişi görmüyor, duymuyor, konuşmuyorsa ve sormuyorsa vicdansızdır. Kim ki bu tabutları görmezden gelirse bu ülkede yaşamıyor demektir. Bu tabutların sayısı daha da artmasın diye Gültekin KOÇ Ölüm Orucu Ekibi (10. ekip) yola çıkmak üzere.."

Açıklamanın ardından 5 dakika sessizce oturan TAYAD'lılar tecritin kaldırılmasını isteyen sloganların yanı sıra, "Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Canan Kulaksız Ölümsüzdür, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür"

sloganlarıyla İzmir Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği önüne yürüyerek burada "Bize Ölüm Yok" marşını söylediler. Bir saat süren eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

İzmir

ÇÖZÜN; TECRİTİ KALDIRIN!

İstanbul / 30 TAYAD'lı AKP polisinin saldırısında yaralandı

bası aldığı darbe sonucu uzun bir süre yerden kalkamadığı gibi hastaneye götürülmesi bilinçli bir şekilde engellendi. Öte yandan kafasına bir taş isabet eden polisin avaz avaz çığlıklar atması üzerine yoldan geçen taksiler durdurulup hastaneye kaldırıldı. TAYAD'lılar ölebilirdi, kafaları kırılabilirdi, AKP'nin polislerinin burnu bile kanamamalıydı!

Saldırı sokak aralarında sürerken, Fadik Adıyaman, Kenan ustabaş, Orhan Eski, Erhan Taçbaş, Okan Yıldırım, Can Ertan, Mehmet Kaya, Necati Demirci, Cemal Şahin, Fahrettin Keskin gözaltına alındı. Çevrede bulunan bir parka atılan gaz bombalarından orada oynayan çocukların da

etkilendiği saldırıda tabutların AKP'nin polislerince tekmelenmesi ahlaklarının göstergesi olarak kaydedildi.

Tayyip'in Riyakarlığı, Kırılmış Kol, Morarmış Gözlerle Anlatıldı

Üsküdar'da yaşanan vahşi saldırının ertesi günü bir basın toplantısı yapan TAYAD'lılar 30 kişinin yaralandığını belirttiler ve suç duyurusunda bulundular.

Bir çoğunun gözleri morarmış, kafası, kolu kırılmış şekilde yaptıkları basın açıklamasında vahşeti anlatan TAYAD'lılar, **"HAKLARIMIZI İSTİYORUZ, ZULÜMLE ZORBALIKLA HAKLARIMIZI VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZİ ENGELLEYEMEZSİNİZ"** dedi. Herkesin düşüncesini dile getirmenin anayasal bir hak olduğu belirtilen TAYAD'lılar, **"Recep Tayyip Erdoğan'ın evinin önünde basın açıklaması yapmak yasaktır diye bir yasa yoktur"** dediler.

Onlarca insanın coplarla dövüldüğünün, kiminin kafasının, kiminin kolunun kırıldığının, yoğun olarak kullanılan gaz bombaları nedeniyle nefes alamaz duruma getirilerek yaşamlarının riske so-

Yasak Kent!

TAYAD'lı Aileler ülkenin her yanında olduğu gibi, Hatay'da 107 tabutu omuzlarına alarak, direnen yakınlarının yanında olmaya devam edeceklerini haykırmaları yoğun gözaltılarla engellendi.

AKP il binasına doğru yürüyüşe geçmeye hazırlanan TAYAD'lıların etrafı polis tarafından kuşatıldı. Kuşatmaya sloganlarla cevap veren ailelere saldıran polis burada çok sayıda kişiyi gözaltına alırken, eyleme katılmak üzere, Mersin'den, Dört Yol'dan, Adana ve İskenderun'dan gelmek isteyenler, kentin girişinde gözaltına alındılar.

Hatay'a girmek isteyen 20 kişi tutuklandı

Yaklaşık 50 kişiyi bulan gözaltıların bir kısmı serbest bırakılırken, Adana Dayanışma Der ve Gençlik Derneği üyelerinin de bulunduğu **20 kişi** çıkarıldıkları mahkemede tutuklanarak hapisaneye gönderildiler.

Suçları; Hatay'a girmeye çalışmak!

AKP iktidarı kentleri yasaklıyor, en demokratik eylemlere saldırıyor, hatta demokratik eylem yapmadan dahi tutukluyor. Hak ve özgürlük nutuklarının atıldığı şu günlerde, 107 tabutu omuzlarına alanlara hak ve özgürlükler yasak, seyahat özgürlüğü ya-

sak, basın açıklaması yapmak yasak.

Bu arada, ortamı terörize etmek isteyen Tayyip Erdoğan protestolar nedeniyle Hatay'daki programını iptal ederek kente gelmedi.

Gözaltı ve tutuklamalar Adana'da yapılan basın açıklaması ile protesto edildi. Dayanışma Derneği yöneticisi Ömür Çalışır'ın okuduğu açıklamaya, Gençlik Derneği, ESP, ÖG, Alınteri, İşçi Mücadale-si, SDP, İHD, DEHAP, THAY-DER, BDSP imza atarken, **"ÇÖZÜN TECRİTİ KALDIRIN"** pankartı ve **"Keyfi Tutuklamalara Son, Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Tecrit Ölümdür Ölümleri Durdurun"** dövizleri açıldı. Tutuklamaların protesto edildiği açıklamadan önce, 25 Haziranda da SDP il binasında yapılan toplantıda da Dayanışma Derneği F tipi hapisaneleri ve tecriti anlatmış, aileler görüşlerde yaşadıkları sorunlarla ilgili bilgiler vermişti. "Bu kadar ölüm, bu kadar zulüm, bu kadar sessizlik yeter" denilen ve **'Yaşamak İçin Öldüler'** filminin izlettiği toplantıyı İHD, THAYD DER, DEHAP, SDP, HAK PAR, Atılım, EKB, Alınteri katılmıştı.

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

kulduğunun belirtildiği açıklamadan sonra söz alan TAYAD' Başkanı Tekin Tangün şöyle dedi: "Tayyip Erdoğan'ın bir gün önce Adana'da söylediği bir sözü hatırlatmak istiyorum. 'Düşüncenize güveniyorsanız düşünce hürriyetinden korkmazsınız. İnanç hürriyetinden de korkmayacaksınız, bırakın inanan herkes inandığı gibi yaşasın. Ama, ne yazık ki inancına güvenmeyenler inanç hürriyetinden korkuyorlar'... O, bu sözü ederken aynı saatlerde Üsküdar'daki evinin önünde 60-70 yaşındaki analarımız babalarımız polislin vahşice saldırısına maruz kalmışlardır."

İl Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, Güvenlik Şube müdürü, Çevik Kuvvet Şube Müdürü ve ismi ve görevi soruşturmada tesbit edilecek Emniyet amir, memur ve çevik kuvvet polisleri hakkında suç duyurusunun okunduğu açıklamada tek tek söz alan aileler de, yaşadıkları vahşeti "Hiçbir uyarı yapmadan joplarla saldırdılar. Polis, gözaltına almak, insanları etkisiz hale getirmek amacıyla değil, doğrudan yaralamak, kan akıtmak amacıyla saldırdı" sözleriyle anlattılar.

Ankara

Keçiören Kuşatmada AKP Önünde Barikat Yok Saydığınız Zulmün Kanıtı 107 Tabutla Burada- yız

Tabutların haykırdığı gerçek, AKP iktidarın gerçek yüzüydü. Evlerinin, parti binalarının önüne dizilecek tabutlar gerçek yüzlerinin daha da açığa çıkması demektir.

Ankara'da aynı karar hayata geçirildi. 107 ölümün siyasi sorumlusu Erdoğan'ın evi, "şahsa ait özel alan" olduğu bahanesiyle TAYAD'lıların

Ankara

geçişine izin verilmeyince, aileler eylemlerini AKP Genel Merkezi önünde yapmaya karar verdiler. Burada da polis barikadı ile karşılaşan TAYAD'lıların sadece 1 tabutla geçişine izin verildi. 107 tabutu taşıyan aracın polis tarafından engellendiği, şoförünün tehdit ve taciz edildiği eylemde, "ÇÖZÜN TECRİTİ KALDIRIN" yazılı pankartı açan TAYAD'lı Aileler sloganlarla barikata doğru yürüdü ve burada bir açıklama yaptılar. Ayşe Arapgirli açıklama öncesi yaptığı konuşmada, eylem için yola çıktıklarından beri polisin sürekli taciz, baskı, engelleme ve dayatmalarıyla karşılaştıklarını, anlattı ve "evlat, kardeş acısı çeken insanların önüne barikat kurulmasını kınıyoruz" dedi. Başbakan'a seslenilen açıklamada ise şu görüşlere yer verildi:

"İnsanı yok eden, çıldırtan ve tüm dünyada beyaz ölüm olarak bilinen tecritin kalkması için bugüne kadar tam 107 canımızı yitirdik. 1000 gün oldu gözlerimizin önünde, tecritte evlatlarımızın çıldırdığına, intihar ettiğine tanık olduk ve her gün ölüm orucundaki evlatlarımızın hücre hücre eriyişini gördük. Onlarca tabut aldık, hapishane ve hastane kapılarından... Artık yeter!... işte cesetlerimizden oluşan dağ, 107 tabut..."

AKP hükümetine, bu ülkenin başbakanına

Samsun

"Direne Direne Kazanacağız!"

Tahammülsüzlüğün polis terörüne dönüştüğü yerlerden biri de Samsun'du.

Gazi Caddesi'ndeki AKP Gazi Belde Teşkilatı önüne tabutlarla ve "Çözün! Tecriti Kaldırın!" pankartı ile yürüyen TAYAD'lılara basın açıklamasını yaptıkları anda polis saldırdı.

"Pek çok uygulamalarla halkımıza açlık ve zulüm dayatılıyor, katletme politikası devam ediyor. Muhalif kesimlere baskı politikaları uygulanıyor. Yaklaşık üç yıldır F tipi hapishanelerde tecrit uygulanıyor. F tipi hapishaneler kapatılmalıdır" denilen açıklama devam ederken Çevik Kuvvet Şube Müdürü ve Güvenlik Şu-

be Müdürü aldığı emri yerine getirmeye başladı.

"Basın açıklaması en demokratik hakkımızdır, engellenemez" diyen TAYAD'lılara saldırmak için bir kez emir alınmıştı. Bunun için bir gerekçeye ihtiyaçlarının olmadığı belli oldu.

Yasadışılıkta sınır tanımayan polis, 18 kişiyi döverek zorla gözaltına alırken, TAYAD'lılar "Direne Direne Kazanacağız" sloganı attılar. Yaralananların olduğu eylemin ardından gözaltına alınanlar 31 saat sonra zafer işaretleriyle adliyeye çıkarılarak serbest bırakıldılar.

Bu arada gözaltında bulunan dört kişinin evleri basılarak, komşuları üzerinde tedirginlik yaratılmaya çalışıldı.

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

Malatya

sesleniyoruz:

Bugün evinizin önüne 107 tabutumuzla geldik. Yok saydığın tecrit zulmünün sonuçlarıyla, yok saydığın acılı yüreklerimizle... Daha ne kadar görmezden geleceksin, daha ne kadar sesimizi susturmaya çalışacaksın?"

Çözün, tecriti kaldırın! Sadece AKP'liler değil, bu ülkede vicdan sahibi her insan; görün gerçeği ve F tiplerinde tecrite karşı sesinizi yükseltin. Tecrit ne sadece içeridekilerin, ne de sadece ailelerin sorunudur. Bu sorun herkesin sorunu. Bu ülke hepimizin. Bu suskunluk bitsin."

Basın açıklamasının ardından tabut AKP önüne bırakılarak saygı duruşunda bulunuldu. Eylem süresince "Tecrit meşru değildir, AKP iktidarı meşru değildir, Kahramanlar ölmez halk yenilmez, Sonuna sonsuza sonuncumuza kadar direneceğiz, Yaşasın ölüm orucu direnişimiz, Ölüm orucu şehitleri ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Polis: "AKP İl Binasını Bugün Biz Açtık"

Malatya

Malatya'da o gün sıkıyönetim ilan edildi. Şehir merkezi giriş-çıkışları, AKP önüne gidecek tüm yollar panzerler ve çevik kuvvet polisleri tarafından kesildi. Eylem öncesi Ankara'da feda eylemi hazırlığındayken şehit düşen Şengül Akkurt'un kırk yemeği verildi. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı yemeğinin ardından Şengül'ün mezarında yapılan anmada özgür tutsaklardan Ümit İlder'in Şengül için yazdığı mektup okundu.

"Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Şengül Akkurt Yoldaş Ölümsüzdür" sloganlarının atıldığı anmanın ardından araçlarla AKP il binası önüne gidildi. 107 tabutu taşıyan aracın, içerisindeki 4 kişi ile birlikte gözaltına alındığını öğrenen kitle, burada bir basın açıklaması yaptı.

"107 tabutla birlikte Cihan Akdeniz, Gökmen Örnek, Barış Karabulut, Mahir ... isimli kişilerin gözaltına alındığını" belirten TAYAD'lılar AKP iktidarına seslenerek, "Yine de buradayız, AKP önündeyiz, 107 ölümü, 107 tabutu halktan kaçıramazsın, 107 insan bu ülkede öldü" dedi.

"107 tabutun altında kalırsınız, hesabını veremezsiniz, tecriti kaldırın, yakınlarımıza hapisnede insanca yaşam ortamı sağlayın" diyen TAYAD'lıların AKP il yönetimi ile görüşme talebine Malatya Emniyeti Güvenlik Şube Müdürü, "bugün AKP binasını biz açtık, içeride hiçkimse yok" cevabı verdi.

Partiyi polise teslim ederek halktan kaçan AKP yöneticilerine protesto eden TAYAD'lılar "katılımcı demokrasi masalları anlatan Tayyip Erdoğan'ın partisinin halka verdiği değer budur; halktan korku işte budur, suçlular suçunu dinlemek istemiyor, köşe bucağı kaçıyor, kendi binalarını dahi bırakıyorlar" dediler.

"Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Katil AKP Hesap Verecek" sloganlarının atıldığı eyleme 70 kişi katıldı.

Tecrit Kalkmadıkça Tabutlar Çoğalacak

Kocaeli

TAYAD'lı Ailelerin kampanyasında AKP önüne tabut bırakılan yerlerden biri de Kocaeli oldu. Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi tarafından düzenlenen eyleme, -tüm

kentlerde olduğu gibi- bütün demokratik kurum ve partilerin davet edilmesine rağmen, sadece İHD, Eğitim-Sen ve SDP'den temsili katılımlar oldu.

AKP il binası önüne tabut bırakıldıktan sonra yapılan açıklamayı girişimcilerden Hasan Biber okudu. F tiplerindeki tecriti dile getiren Biber şöyle dedi: "Sadece tutuklulara yönelik değil ailelere ve avukatlara yönelik de baskı işkence ve hakaret vardır... AKP hükümetine tüm yetkililere sesleniyoruz, çözüm tecritin kaldırılmasıdır. F tiplerinde yaşanan bütün bu sorunların kaynağı tecrittir ve bu nedenlerden dolayıdır ki tecrite

Kocaeli

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

karşı direniş 107 cana mal olarak 3 yıldır sürmektedir. Tecrit kalkmadığı sürece hapishanelerden tabutlar çıkmaya devam edecektir. Zulmün olduğu yerde direniş de olacaktır.”

Yarattıkları zulmün eseri olarak tabutun AKP il binası önüne bırakılmasının ardından "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganları atılarak eylem bitirildi.

Kampanyadan Notlar...

TAYAD'ın, direnişin 1000. Güne yaklaşması nedeniyle düzenlediği kampanya elbette sadece tabut bırakma eylemlerinin yapıldığı kentlerde sürmüyor. TAYAD'lıların, Temel Haklar'ın veya girişimlerinin ya da Haklar ve Özgürlükler Cep-

hesi'nin olduğu her yerde ölüm orucu direnişinin sesi haykırılıyor, katliamcı AKP teşhir ediliyor.

Bu çerçevede basın toplantılarının yanı sıra, birçok kentte hazırlanan dosyalar DKÖ'lere, partilere ve sendikalara iletilerek, destek vermeleri, tecrite karşı çıkmaları isteniyor. Kimi yerlerde "bizim gündemimiz değil" cevapları alınırken, kimi yerlerde de temsili de olsa destekler veriliyor.

Yine kampanya çerçevesinde Anadolu kentlerinde, kasabalara köylere kadar imzalar toplanıyor. Gecekondu mahallelerinde, yoksul halkın yaşadığı yerlerde bir günde yüzlerce imzanın toplandığı küçük kentlerimiz, tecrite halkın büyük çoğunluğunun karşı olduğunu göstergesi olarak yeniden kaydediliyor.

AKP İSLAMCILIĞININ AHLAKI!

7 kentimizde yapılan eylemlerde 150'ye yakın insan gözaltına alındı, 20 kişi, resmen "sudan" gerekçelerle tutuklandı. Saldırıların, engellemelerin, gözaltıların yaşanmadığı yerler neredeyse istisna durumundaydı. Bu saldırılarda onlarca insan yerlerde sürüklendi, yaralandı, hastanelere kaldırıldı.

AKP Saldırı İçin Merkezi Karar Aldı

Eylemlere saldırılar o kentteki polis şefinin yasadışılığının sonucunda yaşanmamıştır. Karar merkezi olarak AKP'nin İçişleri Bakanlığı tarafından alınmış ve uygulanmıştır.

Saldıranlar, emir verenler AKP'nin valileri, emniyet müdürleri ve polisleridir. Hak, hukuk, özgürlükler demagogilerini dilinden düşürmeyen AKP islamcılığının riyakarlığı bütün çıplaklığıyla ortadadır. Bu ülkede yaşanan bir gerçek; tecrit ve 107 ölüm gerçeği AKP tarafından yasakla, saldırıyla yok sayılmak isteniyor. Kimsenin duyması istenmiyor. Hukuk bunun neresinde vardır? Adalet neresindedir?

İsterseniz "temsili" deyin, tabutları parçalamak, özürlerini yerlerde sürüklemek, yaralanan yaşlı başlı insanların hastanelere kaldırılmasını dahi engellemek hangi dinde vardır? Bu zulmü islamiyet öğretmedi AKP'ye. Bütün dinler doğası gereği adaletli olmayı, zulme karşı olmayı emreder. AKP bırakın bunları tersine zulmü ve adaletsizliği uygulayandır. Müslümanlıkları yüzlerine taktıkları bir maskeden ibaret. Esas takiyye halka karşı. Bu ahlak AKP islamcılığının ahlakıdır. Burjuva ahlaksızlığının bir versiyonudur.

İşkenceleri, hukuksuzlukları "münferit" diye açıklayan, bir iki dava ile insan hakları şovları yapan AKP iktidarı merkezi olarak bir anayasal

hakkı yok etmiştir. Bu ülkede bütün "münferitler" işte böyle yaşıyor. "Münferit" olan hiçbir şey yoktur Türkiye'de. Bütün hukuksuzluklar, katliamlar, işkenceler, hak ve özgürlük ihlalleri merkezi olarak alınan kararlarla gerçekleştirilmiştir. Susurluk da budur. Devletin tepesinde alınan kararların, devletin bütün kurumlarınca hayata geçirilmesidir.

Erdoğan Ortamı Terörize Ediyor!

Polisin uydurma raporlarıyla, daha doğrusu demokratik eylemleri terörize etmenin bir yöntemi olarak hazırlanan raporlarla, "beni öldürecekler" diye çelik yelekleri kendine siper eden, geçtiği güzergahlarda bariyerler inşaa ettiren, etten duvarlar ördüren, demokratik eylemlere yasaklar koyan, programlarını iptal eden Tayyip Erdoğan ortamı terörize etmeye çalışmaktadır.

Erdoğan'a soruyoruz;

Neden korkuyorsun; demek ki, sen büyük suçlar işledin ki korku dağları oluştu. Daha dün "halkın içinde yaşayan Erdoğan" havası veriyordunuz, şimdi evlerinizin yakınına kimse yaklaşmıyor. Peki nereye kadar halktan kaçacaksınız?

Biz halkız, bu ülkede yaşıyoruz!

Halktan kaçamazsınız. Bir TUSİAD'çı patron, "halk bir gün gecekondularından gelip girtlağı-mızı kesecek" demişti. Aynı korkuyu yaşamaya başladığınız anda, bu ülke halkıyla hiçbir ilginiz yok demektir. Azgın bir zulüm makinasına dönüşmüş, ölüm ve aklıktan başka bir şey üretmiyorsunuz demektir.

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

Tecrit'te

zamana
zulme
karşı
direniş

3. yıl... 33. ay

991. gün

107 Şehit

Sayı 67

12

6 Temmuz 2003

AB'ye Uyum, 12 Eylül'e Dönüş!

- F Tiplerini anlamayanlar
şimdi anlayacak mı?-

Katliam ve Tecrit Bakanlığı, gece gündüz çalışıyor. Avrupa'dan, Amerika'dan, cunta dönemlerinden "tecrit politikasını koyulaştıracak, teslim almaya hizmet edecek" ne varsa alıp, yasasını çıkarıyor. Emperyalistlerden yeni modeller, cunta dönemlerinden yöntemler buluyor. Bir çoğu direnişlerle iflas ettirilmiş yöntemler de olsa, çaresiz, yine onlardan medet umuyor.

Prof. Sulhi Dönmezer başkanlığındaki bir heyet tarafından hazırlanan "Ceza ve Tedbirlerin İnfazı Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı", geçen hafta Katliam ve Tecrit Bakanı Cemil Çiçek'e

sunuldu.

Sulhi Dönmezer, 12 Eylül cuntasının da danışmanıydı. Onun önerileriyle 12 Eylül cuntası, sayısız baskı yasaları çıkardı, bu yasalar doğrultusunda hapishanelerde ve dışarıda yeni terör biçimleri uygulandı. Devrimci Sol tutsaklarının hazırladığı Haklıyız Kazanacağız başlıklı savunmanın "12 Eylül teröristleri ve suçluları" listesinde onun da adına rastlanır. Adının karşısında "faşist ceza yasasının hazırlayıcılarından" diye belirtilir.

İşte bu halk düşmanının hazırladığı yasa tasarısı, Emperyalistlerin, Cuntacıların Adalet Bakanı Çiçek tarafından "çikolata kutusu gibi bir tasarı" övgüleriyle kabul edildi. Peki ne var "çikolata kutusu gibi" kurdelelere sarılı olarak sunulan bu tasarıda?

Kısaca özetlemek gerekirse; Cemil Çiçek'in emperyalistlerin Adalet Bakanı, Tecrit ve Katliam Bakanı olduğunu kanıtlayacak yeni hükümler var.

- "Ya düşünce değişikliği, ya ölüm!"

Tasarıdaki amaç, "hükümlünün iyileştirilmesi" olarak ifade ediliyor. Oligarşinin "iyileştirme"den ne anladığını artık herkes biliyor. Tasarının asıl niteliğini belirleyen de bu. Maddeleri de buna hizmet ediyor. F tipleri de "rehabilitasyon".

- Tek Tip Elbise Dayatması

Tasarının 64. maddesi, hükümlülere tek tip elbise giydirilmesini öngörüyor. Giydirme yetkisi güya hapishane idarelerine bırakılıyor. İdare buna karar verdiğinde, giymek zorunlu.

Tek Tip Elbise (TTE) ülkemizin hiç yabancı-sı değil. TTE, cunta yılları boyunca askeri, sivil tüm hapishaneleri birer işkencehaneye dönüştüren dayatmanın adıdır. TTE dayatması sonucu, her gün, her saat zulüm ve direnişin yaşandığı yerlere dönmüştür hapishaneler. 1984'te yapılan ve dört tutsağın şehit düştüğü ölüm orucunun nedenlerinin başında TTE saldırısını püskürtmek vardır. TTE bahanesiyle, yıllarca tutsakların avukat, aile görüşleri, havalandırma-ya çıkmaları, hastanaya sevkleri engellenmiş, tutsaklar hücrelerde don-atlet yaşamaya mahkum edilmiştir. Katliamın sözcüsü Cemil Çiçek'e ve AKP iktidarına, F tiplerindeki zulüm yetmemekte, o günlerin hayalini kurmaktadırlar.

- Ölüm Orucuna Zorla Müdahale

Oligarşinin direniş ve ölüm orucu korkusu, bu tasarıda da var. Bir kaç kez çıkardıkları yasa lar yetmemiş olacak ki, bu yasada da "ölüm

107 TABUTUN ÇAĞRISI

orucuna girenlere zorla müdahale edileceği"ne yer veriliyor. Ayrıca ölüm orucu, açlık grevi yapanlara **"etkinliklere katılmama cezası"** verilecek. "Direnme hakkı"na saldırı katmerleştirilerek sürdürülüyor.

- Zorunlu kölelik

Tasarının bir diğer maddesi, hükümlülere, hapishanelerde idarenin belirlediği yerlerde, idarenin belirlediği ücretle, idarenin belirlediği koşullarda çalışma zorunluluğu getiriyor. Hükümlüler, hapishanelerdeki atölyelerde çalıştırılabileceği gibi, idare tarafından hapishane dışındaki **inşaatlarda, madenlerde** çalıştırılmak üzere de **kiralanabilecekler**. Hükümlünün buna da itiraz hakkı olmayacak! Tasarının çarpıcı maddelerinden biri de **"Disiplin cezası alanların bedavaya çalıştırılabileceği"**; Soyguncu, köleci zihniyetin, bedavaya çalıştırmak için sağa baktın ceza, sola baktın ceza uygulayacağını tahmin etmek için kahin olmaya gerek yok.

Hayatın her alanında katmerli sömürüyü, kölece çalıştırmayı yasallaştıran oligarşi, hapishanelerde, dört duvar arasındaki "mahkum"u sömürmeden, kölece çalıştırmadan "beslemesi" düşünülemezdi.

Evren'in **"asmaıyıp da besleyecek miyiz"** sözü, şimdi **"çalıştırmayıp da besleyecek miyiz"**e dönüşecek. Ama nasıl bir çalışma?

- "İyileştirme"nin aracı ceza;

slogan attın ceza, sessiz kaldın ceza!

Hücre ve tecrit, oligarşinin en temel "iyileştirme" aracı. Bu nedenle, hemen her şey disiplin cezası gerektiren suç sayılıp, tutuklular, hücreye mahkum ediliyor. Gürültü yapmak, slogan atmak, disiplin cezası için yeterli neden sayılacak. Fakat **"yönetimi protesto ederek sessiz kalanlara da"** disiplin cezası verilebilecek. "Sessiz protesto"ya bile tahammülü olmayan bir Nazi zulmü yasallaştırılıyor.

Yine "uluslararası standartlar"!

Bu tasarı hazırlanırken **"Avrupa Konseyi"**, **"Birleşmiş Milletler"** kararları, **AİHM** içtihatları gözönünde bulundurulmuş. Tek tip elbisenin, zorla çalıştırmanın model alındığı yer ise yine Amerika. Tek Tip Elbise'nin tarihi ve bu uygulamanın çeşitli zamanlardaki uygulanış biçimleri, sonuçları üzerine solda 12 Eylül'den bu yana geniş bir literatür oluşmuştur.

Katliam Bakanlığı,
herkese gidilen yönü gösteriyor!

Birbiri peşisıra "AB'ye uyum" paketleri çıkı-

12 Eylül cuntası, hapishanelerde TTE'yle özdeşti. AKP, F tipleriyle, tecritle özdeşleşmesinin ardından TTE'yle ve 12 Eylül'le özdeşleşmeyi de gündemine aldı! Tarih, Tayyip Erdoğan'ın adını Evrenlerin yanına kaydedecektir.

ılırken, herkes "demokratikleşmeye" doğru gildiğini sanırken, gündeme gelen bu yasa herkesin gözlerini açabilecek bir niteliktedir.

Bu yasa tasarısı, hiç tartışmasız, emperyalizmin ürettiği en vahşi, insanlık dışı yöntemleri, 12 Eylül cuntasının işkence ve yaptırım politikalarını günümüze getirmektedir.

Bir yandan AB'ye uyum, bir yandan 12 Eylül'e dönüş! Hangisi gerçek, hangisi zahiri? Sorunun cevabını 107 tabut yeterince açık biçimde veriyor zaten. Ama herkes, bu tasarının hapishanelerden **daha çok tabut çıkartmaya aday olduğunu** da bilmeli.

Dün, F tiplerini "sosyal alanlar" vadettiği, o mahşeri kalabalık(!) koşullar yerine "bireye" daha uygun "odalar"ı gündeme getirdiği için "kabul edilebilir" görenler, F tiplerinin asıl niteliğini bir türlü görmek istemeyenler, F tiplerini "uluslararası standartlara" uygun olduğu için kabul edenler, şimdi ne diyecekler?

F tiplerini anlamayanlar, anlayacak mı?

F tiplerini, sosyal alanları, hücreleri kabul edenler, yarın tek tip elbiseyi de kabul edecek. Yarın 12 Eylül'ün tartışmalarına geri dönecek.

Sadece tartışmalara değil elbette; 12 Eylül uygulamalarına dönecek. TTE'yle bitmeyecek dayatılanlar, yenileri izleyecek.

Doğru tartışmak ve doğru sonuçlandırmak için, 12 Eylül'den bugüne hapishanelerde yaşananları, oligarşinin bugünkü politikalarını ve F tiplerini yerli yerine oturtmak gerekir.

Bugünden yine şunu söylüyoruz; Direniş Kazanacak! 19 Aralık'la, F tipleriyle sonuç alamayanlar, bu yeni yasayla da sonuç alamayacaklar. Bin güne uzayan direniş bunun kanıtıdır ve kanıtı olmaya devam edecektir.

Sayı 67

13

6 Temmuz 2003

ÇÖZÜN; TECRİTİ KALDIRIN!

YAKTILAR, SUSMADIK!

2 Temmuz 1993'te Sivas'ta yakılarak katledilen 37 canımızı başta Madımak Oteli önü olmak üzere bir çok yerde düzenlenen eylemlerle andık.

Yakıldığımız Yerdeyiz

SIVAS: Madımak Oteli önündeki anmaya bine programına yaklaşık 500 kişi katıldı. Alevisi, Sünnisi, Türk'ü, Kürd'ü ile yoksulların yaşadığı Küçükarmutlu'daki anmada gözlerdeki öfke konuşmalara, dönülen semaha, söylenen deyişlere yansıdı. "BUNLAR 'ZÜLFİKAR'DAN ANLAR!" diyen yüreklerin öfkesi, Sivas katliamını anlatan belgesel filmin gösterimi ile daha da büyüdü.

Armutlu'da 500 Öfkeli Can

İSTANBUL: Armutlu Cemevi'ndeki anma programına yaklaşık 500 kişi katıldı. Alevisi, Sünnisi, Türk'ü, Kürd'ü ile yoksulların yaşadığı Küçükarmutlu'daki anmada gözlerdeki öfke konuşmalara, dönülen semaha, söylenen deyişlere yansıdı. "BUNLAR 'ZÜLFİKAR'DAN ANLAR!" diyen yüreklerin öfkesi, Sivas katliamını anlatan belgesel filmin gösterimi ile daha da büyüdü.

Belgeselin ardından saygı duruşu yapıldı. Cemevi'nden yükselen sloganlar, boğazın karşı kıyısında yaşayan villalarda yaşayanlar duysun diye, öte yanımızdaki Etiler'de sefa sürenler gecek-

dulardan gelişimizin ateşini hissetsin diye en yüksek sesle haykırıldı. Armutlu'nun yoksulları yaşadıklarından, devrimcilerin öğrettiklerinden biliyordu ki, bütün katliamlar, bütün sindirme operasyonları, ateşi tutan el kimin olursa olsun, onların düzenlerinin sürmesi içindi.

"Sivas Şehitleri Ölümsüzdür", "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta, Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Sivas'ın Sorumlusu Devlettir" sloganlarını şiirler izledi. Şiirlerde yakılan ozanların nefesi vardı.

Katliamı anlatan ve diri diri yakanların, 19 Aralık'ta yakanlarla aynı olduğunu belirten konuşmanın ardından Grup Yorum'la beraber 500 kişi türküleri, deyişleri, marşları Sivas şehitleri anısına söyledi. Program semah gösterileriyle sona erdi.

Sivas Elllerinde Sazımız Çalınmaya Devam Edecek

İstanbul'da Karacaahmet Mezarlığında Nesimi

Çimen'in mezarı başındaki anma TAYAD'lı Aileler, Grup Yorum ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği üyeleri tarafından gerçekleştirildi.

Saygı düşünün ardından Grup Yorum elemanı Cihan Keşkek konuşma yaparak "Sivas'ta 36 canımızın yakılması, bilinçli-iradi bir şekilde

örgütlenmiş, Susurluk Devletinin katliamdır. Ateşi tutan eller gerici, yobaz sivil faşistler olmuştur." dedi. "Bizler Anadolu topraklarında yaşayan bütün halklar 'Zalimin zulmüne boyun eğmemeyi', gelecek güzel günler için baş koyduğu yoldan dönmemeyi Pir Sultanlardan öğrendik" diyen Keşkek'in konuşmasının ardından TAYAD adına konuşan Mehmet Güvel de "Egemenlerle ezilenlerin, zalimle mazlumun, haklıyla haksızın kavgasıdır bu. Tarihler değişir, özü değişmez. Dünün Hızır Paşası, bugünün Tayyip'leridir. Dünün Pir Sultanları bugün Sivas'ta katledilen canlardır. 19 Aralık'ta hapishanelerde direnen, katledilen devrimcilerdir" dedi.

107 TABUTUN ÇAĞRISI

Konuşmaların ardından Grup Yorum "Bize Ölüm Yok" marşını Sivas şehitleri için söyledi. Anmaya Çimen'in ailesi de katıldı.

Yoksa Ölümümüze Ferman Mı Çıkardılar?

ANKARA: Düzenlenen mitingte yaklaşık beş bin kişi Sivas'ın asıl katillerinin devlet olduğunu haykırdı. Toros Sokak'tan Sıhhiye Abdi İpekçi Parkı'na yürüyen Alevi dernekleri, DKÖ'ler, parti ve sendikalarından oluşan kitle şehitlerin resimlerini ve katliamı lanetleyen pankartlar taşıdılar.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin kızıl bayrakları ve pankartları ile katıldığı mitingte yapılan konuşmada şehit aileleri adına Hikmet Özkan "Sivas'ta devlet, güvenlik güçleri yok muydu? Yoksa ölümümüze ferman mı çıkardılar?" diyerek katliamda devletin sorumluluğuna değindi. KESK Genel Başkanı Sami Evren'in bir konuşma yaptığı mitingte, PSAKD Başkanı Kazım Genç de katliamda kullanılan şeriatçı güçlere değindi.

Onları Unutmak İhanettir

İZMİR: Akşam saatlerinde Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan ve aralarında Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de bulunduğu DKÖ, sendika

ve partiler ile Alevi kuruluşları katliamı, şehitlerini anarak lanetlediler.

Meydanda oluşturulan kordon boyunca "Onları Unutmak İhanettir" pankartının arkasında yürüyüşe geçen grup,

"Asla Unutmayacağız Asla Bağışlamayacağız" ve daha onlarca pankartla öfkesini dile getirdi.

Küle Dönsek De Susmayacağız

ESKİŞEHİR: Gençlik Derneği düzenlediği basın açıklamasında, Sivas katliamının devletin katliamı olduğunun altını çizdi ve şöyle dedi: "Halkı sindirmek, susturmak için yaktılar. Sivas'ta Bayrampaşa'da yaktılar ama biz ateşle küle dönsek de susmayacağız. Unutmadık, unutmayacağız. Sivas'ın Bayrampaşa'nın ateşi diri diri yakanları tutuşturacak."

Alevler Yükselmeye Devam Ediyor

BURSA: İnsan Hakları Derneği Bursa Şubesi'nde düzenlenen ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Atılım, İşçi Köylü, DEHAP, SDP, Halkevleri, Tunceliler Derneği'nin katıldığı basın toplantısı ile katliam lanetlendi.

Binlerce Kilometre Uzaktaki Öfke

YURTDIŞINDAN: 10. Yılında Sivas katliamı yurtdışında düzenlenen etkinliklerle de anıldı. Alevi Birlikleri Federasyonu, paneller, geceler ve yürüyüşlerle katliamı lanetlerken bir anma da Fransa da gerçekleştirildi. Cephe Güçleri'nin yanı sıra, Devrimci Demokrasi, Atılım, İşçi Köylü ve Odak okurlarının düzenlediği Paris'teki eyleme 200 kişi katıldı. Türkiyelilerin yoğun yaşadığı bölgede yapılan yürüyüşün ardından Sivas katliamını anlatan bir konuşma yapıldı ve müzik grupları ve sanatçılar şehitleri için türkülerini söylediler.

Katliam Her Yanda Lanetlendi

Diğer etkinliklerden bazıları şöyle:

Zincirlikuyu'da yazar Asım Bezirci'nin mezarı başındaki anmada Halkevçiler "Sivas'ı Unutmadık" pankartı taşıdılar. Halkevçilerin ardından aynı yerde ÖDP'li bir grup da katliamı sloganlarla lanetledi. Batman, Mersin, Adana, Kars, Eskişehir, Antep ve daha onlarca kentte yapılan anmalarda katliam protesto edildi, şehitler anıldı.

Faşist Bozması Vakit

Sivas katliamında kullanılanlar ve onların sözcükleri de boş durmadı katliamın yıldönümünde. Faşist bozması Vakit Gazetesi diri diri yakmayı savunurken, dünyanın gördüğü gerçeği, "Arif Sağ halkı provake etti" safsataları ile saptırmaya çalıştı. "Aziz Nesin kışkırttı" masalı tükendi, şimdi sıra "Ermeni" masalına geldi anlaşılan! Riyanın, yalanın sonu yok.

Cem Vakfı Sivas Şubesi tarafından ihraç edilmiş Ali Rıza Salman isimli birini "Alevi büyüğü" diye lanse edip konuşturan Vakit gazetesine ahlak ne, dürüstlük ne, anlatmanın elbette bir anlamı yok. Ancak, bu vesileyle Vakit, islamiyetle zerre kadar ilgisi olmadığını, "Tanrı dağı kadar Türk, Hira dağı ka-

dar Müslüman" tanımına uyan, şovenist faşist zihniyetini de tüm çıplaklığıyla ortaya seriyor. "Sivas'ı Ermeni örgütü Asala düzenledi. Zaten Arif Sağ da Ermeni asıllı" diyen Vakit ile MHP'li faşistler ve oligarşinin en faşist kesimlerinin mantığı aynıdır.

Yine bu kesimlerle aynı kafaya sahip, Sivas'ta bir grup meslek kuruluşu ve örgüt de yaptıkları açıklamayla, suçlarını örtbas etmeye çalıştı ve anma için Sivas'ta toplananları "provokatör" olarak niteledi.

Katlet, katlettiklerinin anılmasını da yasakla! Katliamcı oligarşinin yöntemlerini ne de güzel içselleştirmişler. Haberi manşetine taşıyan katliam savunucusu Vakit, devrimci düşmanlığını, Alevi düşmanlığıyla harmanlayarak faşist beynindeki kıvrımlarda dolaşan tüm pislikleri akıttı.

Sayı 67

15

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

Onlar yine yoktular!

**“Gündemimiz farklı” diyenler;
nedir gündeminiz, bilmek istiyoruz.
Belki de gündeminiz yok!**

TAYAD’lılar ona yakın şehirde, 107 tabutu omuzlayarak “çözün, tecrite son verin!” diye eylemdeydiler. Bir kaç şehirde, tamamen temsili biriki katılımı saymazsak, Türkiye solunun bir çok kesimi yoktu bu eylemlerde.

Eylem biçimine kimsenin bir itirazı olamazdı, (ölüm orucu önermemiştii en azından TAYAD’lılar), eylemin talebine de bir diyecekleri olamazdı; ne TMY’nin kaldırılması, ne DGM’ler vardı eylemin talebi içinde; “Çözün, tecriti kaldırın!”

Ama yine de yoktular.

Peki neden? Aynı günlerde, aynı süreçte, çok daha yoğun eylemlilikler içinde miydiler? HAYIR! Yoğunlaştıkları, başka hiç bir konuyla ilgilenemeyecekleri bir gündemleri mi vardı? HAYIR!

Sol, TAYAD’lılara, tutsaklara, halka, kendi tabanlarına bir açıklama borçludur:

Neden katılmadınız, açıklayın!

“Başka gündemimiz var...” nakaratını tekrarlamazsınız artık. Artık bunlardan vazgeçin. Eğer kendinize devrimci, demokrat diyorsanız, tecrite karşı bu eylemleri desteklemek görevinizdir; desteklemiyorsanız, kendiniz, kendi bildiğiniz biçimde yapın. Ama onu da yapmıyorsunuz.

Tabanınızı aldatmaktan vazgeçin.

Hepiniz çağrıldınız ve gelmediniz.

3 yıl oldu. 3 yıldır aynı kelimeleri söylüyorsunuz. **107 ölüm gündeminizde değilse, hiçbir şey gündeminizde yoktur.**

Bu cevaplar unutulacak mı?

EMEP’den, ÖDP’den “gündemimiz değil, önceliğimiz değil” cevapları alındı bir çok kez. Gündemleri “IMF programı”ydı mesela, veya özelleştirmeler, veya Filistin! Ama bir kaç açıklama, başkalarının düzenlediği bir kaç mitinge katılım dışında kimse bu gündemlerde onlara özgü bir pratik görmedi. SDP, kısa bir süre yer aldığı ortak eylemlerden çekilirken “daha kapsamlı başka programlar içinde olacaklarını” açıkladı. Kürt milliyetçiliğinin banış, af taleplerine yedeklenmenin dışında bir şey görünmedi.

Sol, bu konuda o kadar ciddiyetsizdir ki, bazıla-

rına, defalarca gidilir, defalarca telefon edilip randevular alınır, buna rağmen, görüşecek bir yetkili bulunamaz.

Binlerce sendika, dernek, oda binasının olduğu ve bunların bir çoğunun yönetiminde kendine devrimci, demokrat, sosyalist diyenler

bulunduğu halde, açlık grevi yapacak bir tek yer bulunamaz.

Bu noktada sol tarih açısından kimsenin savunamayacağı, sadece utançla hatırlanacak cevaplar kaydedildi tarihe. Bir kaç cümle hatırlatalım:

“Sürekli baskı altındayız, şu an ... yer vermemiz de mümkün değil...” (TMMOB)

“Kapatılma kaygımız olduğu için yer veremeyiz, ancak maddi anlamda yardım edebiliriz...” (Eğitim-Sen)

“Yapacaklarımız sınırlıdır... hücreler bizi ilgilendirir, ancak direkt konumuz olmadığı için bir şey yapamayız...” (Mimarlar Odası)

“İçişleri Bakanlığı halkevlerini denetlemeye geldiği için... zarar görmek istemiyoruz...” (Halkevleri Genel Merkezi)

“Kendi üzerimizde baskı var, şu an için birşey yapmamız mümkün değil, yer dahi veremeyiz...” (Genel-İş)

“Manevi olarak yanınızdayız, destekliyoruz, saldırılarda aileleri içeriye alıp sahiplenmiştik ancak bu durumda yer vermemiz de mümkün değil.” (Pir Sultan Abdal Genel Merkezi)

Baskı altındayız, kapatılırsınız, teftişteyiz, kaygılarımız var, yer veremeyiz, yardım edemeyiz... Şu yazılan “sol tarih”e bakın!

Unutulacak mı sanıyorsunuz bunlar? Kızılay’daki sahneler, binalarınızdan açlık grevcilerini kovmalarınız, unutulacak mı?

Devrimci demokrasi yok oldu fetvaları, cepte keklik mi sandınız deyişleri, aynı mahallelerden olmadığımız, fark koyduk iyi oldu deyişleri unutulacak mı?

Eğer unutulacağını sanıyorsanız, yanıyorsunuz. Tarih boyunca, dayanışmanın karşısını anlatmak için bu örneklerle başvurulacak, devrimci, demokrat kimliğin nasıl yokedildiğinin kilometre taşları olarak anılacak.

F tiplerindeki devrimci gruplar ne yapıyor?

Reformizm kendi durumunu baştan da ortaya koymuştu, bugün de koyuyor; ÖDP’liler daha baştan yazmışlardı: “Hapishanelerde bizden kimse yok ki...” EMEP’li Kamil Tekin Sürek daha geçtiğimiz

Sayı 67

16

6 Temmuz 2003

107 TABUTUN ÇAĞRISI

günlerde yazdı: "F tipi cezaevlerinde neredeyse siyasi mahpus kalmadı."

Peki henüz reformist kampın dışında olan ve F tiplerinde onlarca tutsağı bulunan siyasi hareketler niye yoktu bu eylemlerde?

Bir ayağı reformizmde, bir ayağı direnişte yaşadınız bu süreci. Baştan ölüm orucuna başlamaya karşı çıktınız; "dışarıda yapılacaklar var" dı! Ama dışarıda da sizin fazla bir şey yapacak durumunuz yoktu, daha o günden umudunuz reformizmdeydi. 19 Aralık sonrasında ölüm orucuna başladınız, ama direnişin en kritik anlarından birinde, "uluslararası standartlar" talep ederek çıktınız ortaya, yine reformizmle paralellik kurmak adına. Biz sekerdik ya; seker olmamanın yolu, "uluslararası standartlar" da reformizmle ortaklaşmaktan geçiyordu. Dışarıdaki ölüm orucuna kararlı, istikrarlı biçimde katılmadınız, "dışarıda ölüm orucu mu olur?" diyen reformist düşünce kemiriyordu çünkü beyinlerinizi. Sonra bıraktınız ölüm orucunu; "bayrağı dışarıya devrederek". Peki TAYAD'lılar omuzlarında 107 tabutla (ki o tabutlardaki şehitlerin bir kısmı da sizin örgütlerinizin üyeleriydiler), ellerinde kızıl bayraklarla yürürken dışarıya devrettiğiniz o bayraklar neredeydi?

Sadece reformizm değil, siz de bir açıklama borçlusunuz? Sizin de mi "başka gündemleriniz" var? Neden yoktunuz, açıklamak zorundasınız.

Faşizme, emperyalizme karşı direniş, devrimcilerin her koşulda gündemidir!

Ne yazık ki, Türkiye solunda olumsuz bir gelecek olarak, "gündemimiz... taktiklerimiz... temel

kuvvetler... asıl hedefler..." türü söylemlerin çoğu kez somut görevlerden kaçışın aracı olduğunu tanık oluyoruz. Türkiye solunda, F tiplerinin gündeme gelişinden bu yana reformizmin yürüttüğü "gündem" tartışmasının özü de budur; çünkü gündem adına söyledikleri de, yaptıkları da incir çekirdeğini doldurmaz.

Biz Türkiye'de ne varsa içinde, önünde olduk. En zor dönemlerimizde, en güç koşullarda dahi, elimizi uzatmamız gereken bir yer varsa, oradan uzak durmadık. İnfazların, kaybetmelerin ağırlıklı olarak bizi hedeflediği koşullarda, ekonomik, demokratik nitelikli hiç bir hak ve özgürlük mücadelesinin dışında kalmamaktan, iki yıldır, peşpeşe onlarca ölümü zü toprağa gömerken, işçilerden, esnaflara, Kürt halkından memurlara, her kesimin talepleri doğrultusunda mücadelenin içinde yer aldık. Halka yönelen her türlü baskının karşısında durduk.

2,5 yıldır 107 ölüm verdiğimiz bir direnişin içindeyiz. Ve 2,5 yıldır, 107 ölümü omuzlarımızı alarak o gündemlerin içindeydik. Kim hangi konu "bizim gündemimiz" diyorsa, biz o gündemin içinde de vardık. Reformizmin "içinde olduğu" ama devrimci hareketin içinde olmadığı tek bir mücadele gösteremez kimse. Ama tersi örnekler, boldur.

107 ölüm konusunda bir diyeceğiniz de, bir yapacağınız da yok ama, Filistin'den İran'a kadar her yere dair akıl verirsiniz. Eylem biçimleri üzerine tartışmalar yapılır, sağduyu, akıl dağıtılır ama (olgarşinin icazeti dışında) kendilerine ait bir eylem biçimini de kimse görmez. Bu devrimcilik, solculuk değildir.

Sayı 67

17

6 Temmuz 2003

Bir TKEP/L Tutsağı Ölüm Orucunda

Ölüm orucundaki direnişçilere bir kişi daha eklendi. Mücadele Birliği dergisinden yapılan açıklamada, Tekirdağ F tipindeki TKEP-L davası tutsağı Remzi Aydın'ın 26 Haziran 2003 tarihinde ölüm orucu eylemine başladığı belirtilerek şöyle denildi:

"Dergimize yapılan açıklamada TKEP-L davası tutsağı Remzi Aydın'ın "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" şiarıyla ve F Tipleri Kapatılsın talebiyle ölüm orucu eylemine başladığı belirtildi. Açıklamada ölüm orucu eyleminin zafere kadar süreceği vurgulandı."

Ayrıca Mücadele Birliği okurlarının 26 Haziran günü Taksim'de Ölüm Orucu şehidi **Aysun Bozdoğan**'ı anma eylemine polisin saldırması ve 18 kişiyi gözaltına almasıyla ilgili olarak, 2 Temmuz'da İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada polisin planlı bir saldırı amacıyla geldiği belirtilerek saldırı protesto edildi.

Adana Demokratik Kitle Örgütleri: "Baskılar Bizi Yıldırıamaz"

30 Temmuz'da Adana'da çeşitli örgütlerin katılımıyla yapılan açıklamada, AKP hükümetinin yerelde ve geneldeki saldırıları protesto edildi.

TAYAD, ESP, İHD, Adana Gençlik Derneği, Kızıl Bayrak, DİSK/Emekli-Sen, ÇKM, Barikat Dergisi, SDP, Özgür Gençlik, Alinteri Gazetesi, EKB, Halkevleri ve TÜHAY-DER tarafından yapılan açıklamada, Adana'da Yeni Atılım Gazetesi okurları ve İHD çalışanlarına karşı gerçekleştirilen gözaltı saldırısına, Dayanışma-Der'li ailelerin ve TAYAD'lıların "Çözün Tecriti Kaldırın" kampanyası çerçevesindeki eylemlerine birçok yerde yapılan saldırılara değinilerek AKP'nin demokratikleşme söylemlerinin yalan olduğu belirtildi.

Yaklaşık 69 kişinin katıldığı eylem boyunca "Tecriti Kaldırın, Ölümleri Durdurun", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" sloganları atıldı.

 ÇÖZÜN; TECRİTİ KALDIRIN!

Emekçiler'den

Satışa Ramak Kala!

Eminiz binlerce emekçi “biz bu oyunu daha önce görmüştük” diyor bugünlerde.

Kamu Toplu İş Sözleşmeleri'nde hükümetin “sıfır zam” teklifinin ardından “esip gürleyen” TÜRK-İŞ, Hükümet Temsilcisi M. Ali Şahin ile yaptığı ikinci toplantının “anlaşmaya yakınız” dedi. Şimdilik, “henüz anlaşma için yeterli değil” denilse de, senaryonun son perdesine doğru yol alındığı artık aşikar.

Bayram Meral'in başkanlığı döneminde daha “patırtılı gürültülü” oynanan oyun, Salih Kılıç'ın başkanlığındaki Türk-İş'te daha sinsi sergileniyor.

Tayyip Erdoğan en bayağı demagogilerle, “ya işsizler de sendika kurup, iş isterlerse işçi sendikaları ne cevap verecek” diye işçileri işten atmakla tehdit ederken, Türk-İş'in buna karşı tavır uzlaşma yönündeki adımları oluyor.

Bir yanda irili ufaklı onlarca yerde emekçilerin hak mücadelesinde, özelleştirmeye karşı mücadelelerinde sesleri yükselirken, sendikalar tam tersine eylemsizliğe daha sıkı sarılıyorlar.

Türk-İş bu geleneğin başını çekmiştir her dönem. DİSK “mücadelesini” Türk-İş'e endeksleyerek aynı yoldan gitmiştir.

AB'ci Sendikacılık: “AB'ye Girmek İçin İşçiyi De Satarız”

Hak-İş Başkanı, “Biz Avrupa Birliği'ni destekliyoruz. İş yasası AB'ye uyum yasalarında yer alıyorsa bir şey demeyiz.”

Evet; Kölelik Yasası AB'ye uyumun bir parçası. “AB'ye uyum”un “8. maddenin kaldırılmasından” ibaret olduğunu zannedenler belki farkında değil, ancak AB'ye esas oyumu ekonominin, iş yaşamının emperyalist tekellerin çıkarlarına göre düzenlenmesindedir.

AB'cilik, temsil ettiği emekçiyi satmaya, ihanete kadar işte böyle götürüyor. Bu sendikacı işçinin hangi hakkı için mücadele edebilir ki!

“Yeşil Sermaye” Kombassan'ın Petkim'inde Grev Yasağı

İktidarın saldırıları elbette sadece bu açıklamalardan, sıfır zamdan ibaret değil. Grev kararı alınan Petlas'ta grevin hükümet kararıyla yasaklanması, AKP'nin emekçi düşmanlığının bir başka örneği oldu.

Tarikatçı Kombassan AKP iktidarıyla birlikte sermayesini katlamayı sürdürürken, Kombassan Holding'e ait Petlas Lastik Fabrikası'nda, Petrol-İş Sendikası üyesi işçilerin dün başlatacakları grev, AKP Hükümeti tarafından “milli güvenliği bozucu nitelikte” olduğu gerekçesiyle yasaklandı.

Karar AKP il binası önünde “Hükümet istifa” sloganları ile protesto edilirken, Petrol-İş Kırıkale Şube Başkanı Recep Sefer, burada yaptığı konuşmada, AKP'nin TUSİAD, MÜSİAD ve TOBB'un masasına oturarak diyet ödediğini söyledi. Çoğunluğu AKP'ye oy verdiklerini belirten işçiler “Aktınız ne zaman kara oldunuz” sloganları atıldılar.

Büyük patronların, iktidar çevresinde yuvalanmış sermaye gruplarının çıkarları her dönem bu tür yöntemlerle korunmuştur. AKP de diyet borcu olanların çıkarlarını koruyor, emekçi düşmanlığını azgınca sürdürüyor.

KESK: “Büyük Miting” Yapacağız!”

KESK üyeleri hükümetin yüzde 5'lik zammını kabul etmeyeceklerini belirterek 1 Temmuz'da işyerlerinde yaptıkları eylemlerle hükümeti protesto ettiler. Memurlar, “İşçi Memur El Ele, Genel Grev” sloganlarını attıkları eylemlerde yüzde 5-7 arasında ifade edilen sefalet zammını kabul etmeyeceklerini belirttiler. KESK Genel Başkanı Sami Evren de yaptığı açıklama ile, taleplerinin karşılanmaması durumunda Ağustos ayında büyük bir miting yapmaya hazırlandıklarını söyledi.

Petkim Emekçisi Direniyor

Uzan'lara satılan Petkim'de çalışan Petrol-İş üyesi işçiler 1 Temmuz'da yaptıkları eylemle bir kez daha “Uzanları buraya sokmayacağız” dediler. Yaklaşık 3000 bin işçinin sabah vardiya değişimindeki yürüyüşünde sloganların hedefi AKP ve muhalefet oyunu oynayan CHP oldu.

Petrol-İş Aliağa Şube Başkanı İbrahim Doğan, işçilere yaptığı konuşmada, hükümetin IMF ve sermayeye özelleştirme konusunda ne kadar kararlı olduğunu göstermeye çalıştığını belirterek şöyle dedi: “Artık kimse şaşırmıyor. IMF uşaklığında şampiyon sensin AKP.”

Sayı 67

18

6 Temmuz 2003

107 TABUTUN ÇAĞRISI

Sezer'in Maskesi!

"TMY 8. maddesinin kaldırılması 'terör yöntemlerine başvurmayı özendirecek' biçimde işlenmesi durumunda, suçun cezasız kalması sonucunu doğurur... Doğan boşluğu, TCK'nın 312. maddesiyle doldurmak mümkün değildir... 8. maddenin kaldırılması; "Türkiye Cumhuriyeti devletinin varlığını ve devletin ülkesi ve ulusuyla bölünmez bütünlüğü yönünden önemli sakıncalar yaratması güçlü olasılık olarak ortaya çıkmaktadır."

Bu gerekçeler, Cumhurbaşkanı Necdet Sezer'in, "AB'ye uyum" paketinde yer alan 8. maddenin vetosuna ilişkin.

Sezer'in cumhurbaşkanlığını "hukukun zaferi" olarak görenler şaşkın. "Sezer de özgür düşünceden korkuyormuş" diyor AB'ci bir yazar.

Faşist sistemde "düşünceye özgürlüğün" 8. maddelerle sağlanamayacağı ayrı bir konu, ama düzenin buna bile tahammülü yoktur. Sezer ise, bu düzenin, Susurluk'un Cumhurbaşkanı'dır. Susurluk düzeninin hukukçusu da, hukukçu Cumhurbaşkanı da aynı kafa ile düşünür. Düşünmüyorsa, devlet eğitir, düşündürür!

Kaldıramazsınız, kaldırırsanız da yerine aynısını başka bir adla koymalısınız diyor hukukçu Sezer! Öyle ya, kırk yıllık alavere-dalavere, gözboyama hukuku neyimize yetmiyor!

Terör yasasının sahibi işte bunlardır. Anayasa Mahkemesi, Yargıtay başkanlarının yıldönümlerindeki nutuklarının demagogik niteliği bir kez daha görüldü; faşist, şoven yasaların uygulayıcısı onylardır onlardır.

Ancak sorunun tek başına Sezer sorunu değildir. Sezer, Genelkurmay cephesinin sözcüsü durumundadır. Sezer'in kimi nasıl temsil ettiği konusunda kuşkusu

olanlar varsa, artık kuşkuları silinmiş olmalı.

Peki kendine sol, sendikacı, emekten yana diyenler bu Sezer'e neden, hangi gerekçeyle güvendiler? Sorunlarının çözümünde neden ondan medet umdular?

Eski örnekleri bir yana bıraktık, daha dün işçi sendikaları kölelik yasasının (iş yasası) Sezer tarafından veto edileceği umuduna dahi kapıldılar. Umudumuz, "hukukun üstünlüğüne inanan sayın cumhurbaşkanımızda" diyordu.

"Denize düşenin" sarıldığı Sezer patronların yasasını olduğu gibi onaylarken, AKP ile aynı düşünüyordu. Sermayenin istekleri konusunda aralarında çelişki yoktu. Şimdi Genelkurmay-AKP çatışmasının yaşandığı konuda tavrını ait olduğu cepheden yana koyarak veto silahını kullandı.

Sezer'in neyi, neden veto edeceği umarız anlaşılmalıdır; Genelkurmay cephesinin istek ve ihtiyaçlarıdır onun vetoları. Kimi zaman "laik-şeriatçı" çatışmasında ortaya çıkar, kimi zaman Genelkurmay iktidarına yönelik kimi adımların geri tepmesinde iş Sezer'e düşer.

Şovdan öte bir anlam taşımayan 8. maddenin kaldırılmasına itiraz eden zihniyet onyıllardır halkın hiçbir kesiminin hakkına, hukukuna tahammül etmiyor. Sadece katlediyor, susturuyor, baskı altında tutuyor, sonra "demokrasi, hukuk" nutuklarıyla gerçeğin üzerini örtmeye çalışıyor. Sezer bu zihniyetin en son tezahür edişidir.

Yüzündeki "hukukçu" maskesi düşmüş, gerçek yüzü; Susurlukçu, yasakçı yüzü açığa çıkmıştır.

Polis teşkilatı: "Geleceğimiz Yok!"

Bu sonuç yüzde 75'e yakın bir oranla, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından yapılan bir ankette ortaya çıktı. Ancak daha önce, malum(!) bir başka sonucuna bakalım anketin.

"Polisin gerginlik kaynakları" araştırmasına göre en "gergin" birim "Terörle Mücadele Polisleri" imiş...

Can güvenlikleri kaygıları varmış "Terörle Mücadele Polisleri"nin.

Neden can güvenliği kaygıları olmasın, neden "en gergin" olanlar siyasi polis olmasın ki!

İnfazlar onlardan sorulur, işkencecilik denildiğinde onlar akla gelir, kaybetmeler, kompolar onların işi olmuştur hep. Bu kadar suç işleyen bir grup elbette can güvenliği kaygısı taşır, elbette "gergin" olur.

Biz onların "gerginliklerinin" çok daha büyük korkulara dönüştüğü anları da biliriz. Resimleri yansıtmıştır basına; duvar diplerinden yürümeleri için genelgeler yayınlanmıştır onlar için.

Ezici bir çoğunluğu "yapacak başka bir iş olmadığı için bu işi yaptığını" söyleyen polislerin yüzde 75'ine yakınının "gelecek kaygısı taşıyor" olması boşuna değildir. Binlerce örnek vardır önlerinde. İnfazlarda işkencelerde kullanılıp bir kenara atılmışlardır. Kimisinin mezarlarını ziyaret eden dahi yoktur.

Ama biz yine de "yapacak başka bir iş yoktu" diyenlere eminiz duydukları bir sözü hatırlatalım; "simit satın, onurlu olun!"

Sayı 67

19

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

“Yolsuzluğun Bilançosu 160 Milyar Dolar” (Basından)

SADECE BU KADAR MI?

- İşbirlikçi tekeller servetlerini nasıl elde etti?
- Tekellere hangi servetlerimizi sattınız?
- Kimin çıkarları için emperyalistlerle işbirliği yaptınız?
- Oyunu bırakın, bunları açıklayın!

Günlerdir tam bir oyun oynuyor AKP iktidarı. Başbakan Erdoğan her gün “yolsuzlukları açıklayınca Türkiye’nin nasıl soyulduğunu göreceksiniz” açıklamaları yapıyor.

Bu düzen yolsuzluğu temelinden ele alamaz. Temeline uzansa, varacağı yer bellidir. Peki o zaman bu soruşturmalara ne diyeceksiniz?

Bu soruşturmalar, **düzen güçlerinin arasındaki çatışmalardan** ibarettir. Birbirlerine karşı üstünlük kurmak için, tehdit ve şantaj için zaman zaman gündeme getirilen ve sonuçta da genelde tarafların “uzlaşma”sıyla sonuçlanan düzen içi manevralardır. Sözkonusu soruşturmalar halka farklı yansıtılarak, temizlik, hukukun üstünlüğü propagandasıyla bir taşla iki kuş vurulmuş olmaktadır.

Bırakın bu oyunları, bırakın bu numaraları; AKP’nin bakanlarından başbakanına, milletvekilinden yöneticilerine kadar hangi bataklığın içinden çıkıp o koltuğa oturduklarını çok iyi biliyoruz. Dokunulmazlık zırhının arkasında yolsuzluk şovları yaparken, AKP kendi gerçeğini, temsilcisi olduğu kesimlerin çok daha büyük soygunlarını gizlemeye, unutturmaya çalışıyor.

160 Milyar Dolar Yolsuzluk

TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu’nun basına yansıyan taslak raporunda, Türkiye’de yaşanan yolsuzluğun boyutlarının 160 milyar dolar olduğu belirtiliyor. Türkiye’nin AKP tarafından Irak işgalinde ABD’ye birkaç on milyar dolara satılığa çıkarıldığını düşünürseniz, sözkonusu rakamın hiç de küçük olmadığı açık.

Ancak, bu denizde damladır.

Bir halkın serveti milyon dolarlarla he-

sap edilemez. AKP, bu halkın servetlerini, değerlerini, ormanlarına varana kadar satışa çıkarmıştır.

Yolsuzlukların, vurgunun asıl kaynaklarına ise yaklaşmamıştır bile. O kaynaklar işbirlikçi tekellerdir, TÛSİAD’tır. AKP iktidarı bırakın onların yolsuzluklarını soruşturmayı, ekonomi politikalarını onlara danışıyor, oligarşinin en büyük aileleri ile özel zirvelerde buluşuyor Erdoğan. Ülke yönetiminde onların sözünü dinliyor. Emeğinin hakkını isteyen işçilere karşysa en bayağı demagojilerle cevap veriyor. AKP, oligarşinin çıkarlarını temsil ediyor.

160 milyar dolarlık yolsuzluk, siyasi hesaplaşmaların sonucunda ortaya çıkan ve bir dönemin iktidarını kapsayan bir sonuçtur. Bu miktar hükümetteki partilerin aldığı “avanta”dan ibarettir. Asıl vurgun ise tekeller tarafından gerçekleştirilmektedir. AKP iktidarı işte bu gerçeği gizlemek istiyor.

"Büyük Holdingler Her Dönemde Siyaseti Yönlendirmişlerdir"

Bu sözler bize ait değil. 57. hükümetin bir bakanına, Yaşar Okuyan’a ait. Bir sendikanın kongresinde konuşan Okuyan şöyle diyor;

"Büyük holdingler, büyük sermaye grupları, Türkiye’de, benim bakanlık yaptığım 57. hükümet de dahil her dönemde sayıları az olmasına rağmen parasal güçleri, sermaye birikimleriyle Türkiye’deki siyaseti yönlendirmişlerdir, baskı altına almışlardır. Zaman zaman öyle bir noktaya gelmişlerdir ki, Türkiye onlardan sorulurdu. Onlar emredecek, 70 milyon onların dediğini yapacak. Siyaset kurumu dahil." (30 Haziran Basın)

Aynı şekilde bir

107 TABUTUN ÇAĞRISI

gerçeğe daha değiniyor Okuyan; “Türkiye’de her dönemde yolsuzluk yapıldı ve bu artarak devam ediyor.”

Bu gerçekler elbette devrimcilerin her zaman dile getirdiği gerçekler. Yaşar Okuyan’ın bugün bunları siyasi hesaplarla söylüyor olması da önemli değildir. Bir bakan kendi dönemi dahil, ülkeyi yönetenlerin patronlar olduğunu söylüyor ve kimse çıkıp bunu tartışmıyor bile.

Bugün de tablo aynen böyledir. Erdoğan, TUSİAD’çılarının sözünden çıkmıyor, onların yolsuzluklarına dair tek bir söz edemiyor.

AKP; Siz Kimin İçin İktidar Oldunuz?

İktidar olduğunuzdan bu yana kaçakçıya, vurguncuya aflar çıkardınız. Emekçiye düşmanlık yasalarına imza attınız. Dokunulmazlık zırhıyla yargılanmaktan kurtuldunuz.

Siz kimin çıkarları için iktidar oldunuz?

Peki siz, IMF anlaşmalarıyla kime hizmet ediyorsunuz?

Bunları açıklayın!

Açıklayamazsınız! Her şey açıktır; büyük patronların ve emperyalist tekellerin çıkarları için.

Böyle bir iktidar yolsuzluklara karşı mücadele edemez. Demirelleri, generalleri, TUSİAD’çıları sanık sandalyesine oturtamaz.

TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu Mesut Yılmaz, Hüsamettin Özkan, Koray Aydın, Güneş Taner, Cumhur Ersümer, Yaşar Okuyan, Recep Önal ile Zekeriye Temizel hakkında yüce divanda yargılanmak üzere, 4 ayrı soruşturma komisyonu kurulmasını isteyecekmiş.

Sadece 57. hükümetin bakanları mı yolsuzluk yapmış bu ülkede? Ya ondan öncekiler? Ya AKP’li

bakanlar? Mesela imara açılan orman arazilerinin de AKP’li bakanların binlerce dönümlük arazilere sahip olması hangi hukuka uygundur?

Kaldı ki, bu komisyonlar ilk kez kurulmuyor, bu operasyonlar ilk kez yapılmıyor. DSP-MHP-ANAP hükümeti, her hafta yeni bir yolsuzluk soruşturması başlatıyordu. Operasyonlara verecek hayvan isimleri bulmakta zorlanacak kadar çok soruşturma açmışlardı. Sonucu biliyoruz.

48 yolsuzluk komisyonu kuruldu, sonuç fiyasko! (Zaman, 30 Haziran) AKP de şimdi aynı oyunu, TBMM’deki soruşturma komisyonu aracılığıyla oynuyor.

Batık bankalar olayı bile tek başına bu ülkede yolsuzluklara karşı mücadele şovlarının gerçek yüzünü göstermeye yetiyor. Başbakan Yardımcısı Abdüllatif Şener açıklıyor:

“Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu’na (TMSF) devredilen bankaların sahip ve ortakları hakkında bugüne kadar **858 dava** açıldı, **17.3 milyar dolar** devir **zararı** olan bu bankaların sahip ve ortaklarından **sadece 234.9 milyon dolar tahsilat** yapılabildi... Sorumlulukları belirlenen kişiler hakkında açılan davalarda, eski Etibank Genel Müdürü Zeki Ünal dışında halen **cezaevinde hiçbir bankanın ortak ve yöneticisi bulunmuyor.**” (30 Haziran basın)

Nasıl aklandıklarını, kimlerin, hangi başkanların, cumhurbaşkanlarının sözkonusu batıklarının arkasında olduğunu, tutuklu kalmalarının “iş dünyasını tedirgin ettiği”ni kimlerin söylediğini herkes biliyor.

Bu düzen, işkenceciyi, infazcıyı, soyguncuyu yargılamaz. AKP iktidarı da bunun dışında değildir. Yok değil mi deniliyor. İşte büyük şovlarla yaptıkları Neşter Operasyonu’nun ilk sonucu.

Sayı 67

21

6 Temmuz 2003

Awacs Belgeleri TBMM’ye Sır, ABD Kongresi’ne Aleni!

Genelkurmay’ın isteğiyle alınan ve “Amerika’ya kıyak” olarak değerlendirilen 4 AWACS uçağının alımındaki yolsuzlukları araştırmak için Milli Savunma Bakanlığı müsteşarlığından TBMM’nin istediği belgelerin “sır” olduğu gerekçesiyle verilmediğini geçen hafta yazmıştık.

Aynı belgelerin bütün detayıyla Amerikan Kongresinde tartışıldığı, Amerika tarafından bütün ayrıntılarıyla bilindiği ortaya çıktı.

Sömürge ülke meclisinin farkı!

Satın alan Türkiye, 1,5 milyar doları ödeyecek olan Türkiye, ama onun meclisine sır, imparatorluğun meclisinde çarşaf çarşaf.

Demek ki, satışın sır olacak bir yanı yokmuş. Peki o zaman “sır” gerekçesi neden uyduruldu? Geçen haftaki

yazımızda örneklerle anlattığımız gibi, generallerin yolsuzluklarının da “yolsuzlukla mücadele şovu” çerçevesinde ortaya dökülme riskine karşı alınan bir önlemdi.

ABD kongresi bir yıl belgeleri inceleyip onayladı. TBMM ise sır’ra takıldı. Bu da yetmezmiş gibi, yolsuzluk soruşturmasının gündemde olduğu bir süreçte MSB, 23 Haziran’da anlaşmayı yürürlüğe soktu. Genelkurmay açık bir şekilde soruşturma komedisine meydan okuyor; ben istediğimi alırım, satarım, yolsuzluğu da yaparım, kimse benden hesap soramaz!

Peki AKP hesap sorabilecek mi generallerden?

Basında meselenin MSB bürokratları göndermiyor diye tartışılması da bir aldatmadan ibaret. Böyle büyük bir ihalenin bütün ayrıntıları ile Genelkurmay tarafından verildiği herkesçe biliniyor.

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

AKP'nin "Neşter Operasyonu" Şovu 100 Bin Dolarla Söndü

AKP iktidarını yolsuzlukla mücadele şovunda-ki en önemli propaganda malzemesi olan Neşter Operasyonu davasının ilk duruşmasında TUTUK-LU HİÇBİR SANIK KALMADI!

Hem de AKP iktidarı yönetimindeki Türkiye Cumhuriyeti'nin mahkemelerinin TL yerine DO-LAR kefaleti ile tümü serbest bırakıldılar.

SSK'daki katrilyonluk yolsuzluk soruşturmasından yargılanan dokuz tutuklu 100 biner dolar kefalet ücreti karşılığında tahliye edildiler. Yoksa bu da AKP'nin "tüccar siyaseti"nin sonucu mu? "Neyi bulursan sat, nereden kaynak yaratırsan yarat" felsefesi adaletinizi de dolara endeksledi?

Bırakın bu hırsızların en ağır cezalara çarptırılmasının gerekliliğini, "devlet memuru" sıfatı taşıyan sanıkların bir gün içinde yüzer bin doları nereden buldukları bile yeniden sorgulama nedeni olmalıydı. Olmadı, çünkü AKP şovunu yapmıştı, bu ona yeterliydi.

Düzenin yolsuzluk soruşturmalarının ve yargılamalarının resmi bu davadadır.

"Din Baronları" AKP'de

"... Bir takım din baronları için her yıl milyarlarca dolar para topladık... Zengin olan müslümanların çoğu ipin ucunu kaçırdı, şaşırdı, dağıttı. Milyon dolarlık lüks meskenler, yüzbinlerce dolarlık yazlıklar, lüks limuzinler, israf, safahat, rezalet, gırtlığa kadardı. ... Biz mahvedenler militan din düşmanları değil, içimizdeki din sömürücüsü, din rantı yiyen işbirlikçi, hain alçaklardır." (M. Şevket Eygi, Milli Gazete 30 Haziran)

Eksiği var fazlası yok! Şevket Eygi de sık sık bu tür "mektuplar" yazar, ama kimse bu baronlar nerededir, kimdir açıklamaz.

Peki nerede bu din baronları? Kimdirler? Zengin olup şaşıran "müslümanların" çıkarlarını şimdi kim temsil ediyor?

Sözü edilen baronlar, din tüccarları başta AKP olmak üzere düzeniçi islamcı parti ve tarikatlardır, Fetullahlardır, Aksular, Erdoğanlardır.

En büyük din baronları, halkımızın inancını kullanarak, sömürerek iktidar koltuğuna oturup Amerika'ya hizmet edenler, TÜSİAD'çıların sözünden çıkmayanlardır. Başbakanlıktan başlayarak, bütün bakanlıkları dolaşın, din baronlarının suretleri ile karşılaşsınız. Yoksulların düzene öfkelerini yatıştıran bütün tarikatlara bakın, onları görürsünüz. Hiçbirinin dilinden "din, allah" düşmez, bir yandan soyup öte yandan katletmeye devam ederler.

Onu yolsuzluklar ilgilendirmedeği gibi, Neşter davasının dosyasında yer alan yoksulların kobay olarak kullanılması gibi insani, ahlaki en ağır suçlardan birinden de yargılanıyor olmaları da ilgilendirmedir. AKP için yoksul halkın zaten hiçbir değeri yoktur.

Şova Son Verin; İşbirliğini Açıklayın

Amerikancılığın en tepede yuvalandığı, yönettiği bir ülkede mahkemeler de Amerikan yargısı gibi çalışır, Amerikan parasıyla tahliyelere verir.

Onurlu bir iktidar, sen hangi ülkenin mahkemesisin diye sorar, niye dolar der. Ama AKP yapamaz. Çünkü onların beyinleri de dolara endeksli. Başbakanı, düğünde geline dolar takısı takarsa, mahkemesi de dolarla tahliye verir!

İşbirlikçilik her türlü yolsuzluğun, hırsızlığın zeminidir. Emperyalist tekellerin çıkarları için yasalar çıkaran, IMF programı uygulayan bir iktidar hırsızların karşısına dikilemez. Sistem hırsızlık sistemidir. AKP o sistemin has partisi olduğunu en iyi şekilde ispat etmiştir.

"Açıklayacağız..." diyor Tayyip Erdoğan;

Açıklayamaz. Hiçbir şeyi açıklayamaz. Tehdit ediyor, şantaj yapıyor, gerisi fasa fiso. Açıkladığı, açıklayacağı TBMM komisyonun rakamlarıdır.

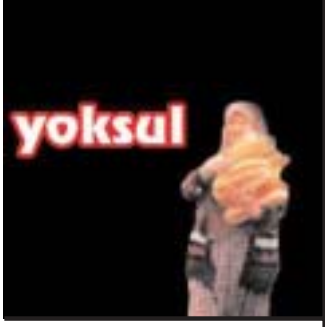
İşbirlikçi tekellerin ülkemizi nasıl soyduklarını, bu servetlerin nereden nasıl elde ettiklerini açıklayabilir mi?

O servetin her kuruşu hırsızlık, her tuğlası yolsuzlukla elde edilmiştir.

Sabancıların, Koçların, Aydın Doğanların, Zorluların kaç onbin emekçinin alınterini, kanını emerek büyüdüğünü, devletin olanaklarını nasıl kasalarına akıttıklarını, IMF kredilerini sadece bize verin diye nasıl iktidarlar üzerinde baskı kurduklarını açıklayabilir mi? 1 Temmuz'da "Zirvede" bulunduğu Sabancı, Koç, Tuncay Özilhan, Rıfat Hisarcıklıoğlu, Şahenk, Aydın Doğan... Oligarşinin en irilerinin dosyaları için de komisyonlar kurdurabilir mi?

Ya, emperyalist tekellere ülkemizin nasıl peşkeş çekildiğini açıklayabilir mi? Özelleştirmelerde yaşanan peşkeşi rakamlara dönebilir mi?

Bunların hiçbirini yapamaz AKP. Çünkü o sistemin içinde, bütün iktidarlar gibi sermayenin emrindedir. Yolsuzlukların kaynağı emrinde olduğu oligarşiden başkası değildir. Şimdi soyma sırasını rahat kullanabilmek için önce "Yolsuzlukla savaş" şovundalar. Bunlar da yarın unutulup gidecek, bütün "operasyonlar"ın sonu "Neşter"leşecektir! AKP yolsuzlukta hesap soran değil, hesap vermesi gerekenlerin arasındadır.

AKP'liler "yardım"ı şoya dönüştürdü Riya ve İsyan

Bu kaçınıcı yardım şovu, bu kaçınıcı aşağılanma, yoksulluğumuzun bu kaçınıcı ranta dönüştürülmesi...

AKP Diyarbakır milletvekilleri **Cavit Torun** ve **İrfan Yazıcıoğlu**'nun TV kameraları ve onlarca gazetecinin patlayan flaşları eşliğinde yaptıkları "yoksula yardım" şovu, riyakarlığın, halkı aşağılamanın en son örneği oldu.

Burjuva basın, kameralardan utancını gizlemeye çalışan yoksul kadınlarımıza "utanmayın" başlıkları attilar. Sanki bu tablonun yaratılmasında onların hiç payı yoktu. Bu yoksulluk tablosunu birlikte yaratmışlardır. Medya patronlarının, yoksullara "utanmayın" diye sözde arka çıkanların, emeklinin üç kuruş maaşı üzerine nasıl kıyametleri kopardıkları unutulmadı. Yoksullar ordusuna her gün binlerce insanı katan bu çark onların çıkarı için de dönmüyor mu? En az, AKP milletvekilleri kadar riyakar ve utanmazdırlar bu başlıkları atarken.

Bunların Neresi Müslüman?!

Sözde yoksula yardım ediyorlardı. AKP Diyarbakır il teşkilatının belirlediği 250 kişiye, içinde 60'ar milyonluk gıda malzemesi bulunan paketler dağıtacaklardı. Yoksullardan önce medya ordusunu topladılar Ofis semtindeki bir iş merkezinin önüne. Flaşlar patladı, kameraların ışıkları yandı, yoksullar yüzlerini kapattılar utançlarından...

Riyakarlardan biri yarattıkları tablo karşısında, "basını biz çağırmadık" diye bir de utanmadan yalan söylerken, öteki riyakar, "bu tür etkinliklere riyanın karışmamasının önemi" üzerine nutuk attı. Kameralar önünde dağıtım ve utanç ise sürdü.

Yoksulları aşağılamanın, yaptığı "yardımı" şova dönüştürmenin, propagandasını yapmanın neresi müslümanlık! Bu riyakar zihniyetin ranta çeviremeyeceği hiçbir şey yoktur. Her şey çıkar pazarında satılık maldan ibarettir onlar için. Rejimin karşısında inançlarını pazara çıkaranlar için yüzlerce yoksulun aşağılanmasının ne önemi olabilir ki!

ranlar için yüzlerce yoksulun aşağılanmasının ne önemi olabilir ki!

Yoksulluğumuzu rant aracı olarak kullananlar bu düzenin çocuklarıdır. Bu düzen Darülaceze'de yardımını dayakla dağıtan bir düzendir. İnsanın zerre kadar değeri yoktur onların gözünde.

Riyakarlığın Öteki Boyutu

Yoksulluğun utancını gizlemeye çalışan nasırlı elleriyle analarımızın, bacılarımızın, kızlarımızın, gelinlerimizin yüreklerinde içine düşürüldükleri duruma karşı isyan büyüdü. Çaresizliğin ellerini kollarını bağladığını düşünüp, başörtülerini yüzlerine kapatarak paketleri aldılar.

Hayır, kardeşlerimiz; Çaresiz değiliz!

Böyle düşünmemizi istiyorlar. Riyakarlığın öteki boyutu da işte burada.

Yoksulluğu onlar yaratıyor, sonra da sanki böyle bir şey yokmuş gibi yardım şovları yapıyorlar. Yoksulluğun iktidarların dışında ortaya çıkmış, ezelden beri varolan ve ebediyete kadar da varolacak bir durum olduğunu düşünmemizi istiyorlar. Böyle düşündüğümüzde "yardım" şovları hem öfkemizi yatıştırmanın aracı, hem de soygun ve sömürü düzenlerini sürdürmeleri için propaganda malzemesi haline geliyor.

Riyakarlığa, Yoksulluğa İsyanımızla Son Verebiliriz

Bu tablonun sorumlusu soygun ve zulüm düzeni. Ama biz sustukça, "yardım" şovlarını "allah razı olsun" diye karşıladıkça, şovların arkası da kesilmez, açlığımız da son bulmaz.

Bizi aşağılayan, insan yerine koymayan riyakarlığa ve her gün büyüyen yoksulluğumuza örgütlenerek, bu düzenin böyle gitmeyeceğini haykırarak son verebiliriz. İsyanı yüreklerimize hapsedmediğimizde bizi aşağılayamayacaklarını, aç bırakamayacaklarını gösterebiliriz.

Halkız biz; halkın yoksulluğa, aşağılanmaya isyanı en meşru haktır.

Sayı 67

23

6 Temmuz 2003

➔ **Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!**

DEVİRİMCİYİZ; AF DİLEMEYİZ, AFFETMEYİZ!

Oligarşinin katliamçı, ırkçı, imhacı kafasından başka bir şey çıkması mümkün değildi. Çeşitli kesimlerin farklı beklentilerine, yorumlarına rağmen, oligarşi yine yeni bir “pişmanlık yasası” çıkarttı. Bu defa, öncekilerden farklı olarak adına “pişmanlık yasası” değil de, “Topluma Kazandırma Yasası” denilmiş olması biçimsel bir fark yaratacak önemde bile değildir.

Zaten, ertesi gün, İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı yaptıkları açıklamalarda, amaçlarının “örgütleri çökertmek”, “teröristlerin kökünü kazımak” olduğunu teyid ettiler.

“Topluma Kazandırma” veya “Kökünü Kazıma”; Oligarşinin Dilinde, İkisi Aynı Kapağa Çıkar!

Oligarşinin sosyal, sınıfsal, ulusal her sorunun çözümüne bakışı “kökünü kazımak”tan ibarettir. Katliamcılık, baskı ve imha, oligarşinin öylesine iliklerine işlemiştir ki, klasik deyişle

“havuç ve sopa” politikasını uygularken dahi, **havucu, sopa gibi** kullanmaktadır.

Çıkarılan yasa, işte bu kafanın sonucunda tam bir ucubedir. Bir yandan “topluma kazandırmaktan” söz edilirken bir yandan “pişmanlık duyanlara” yeni yüz yapmaktan söz edilmekte; bir yandan “barış, huzur” denilirken, öte yandan “çökerteceğiz!..” diye ağızlarından salyalar akıtmaktadırlar.

Tek bildikleri budur.

Yıllardır gündeme getirdikleri her politikanın, çıkardıkları hemen her yasanın dolaylı ve dolaysız amacıyla bu vardır: Devrimcileri yoketmek, örgütleri çökertmek.

Ölüm mangaları kurşun sıkarken de, “ya teslim olacaksınız, ya öleceksiniz” diye hapishanelerde operasyon yapılırken de, “barış, huzur” adına TBMM’den yasa çıkarılırken de yapılan iş aynıdır.

İyi bilirler ki, devrimciyi kurşun da, pişmanlık

Sayı 67

24

6 Temmuz 2003

“Ya Fehriye de yasadaki yararlanırsa...” Pişmanlık Yasası’nın gündeme gelmesiyle Güneri Civa-
oğlu’ndan başlayarak Sabancı’nın avukatlarının uykusu kaçtı.

Mesela Cengiz Candar da bu kesimlere tercüman olarak şöyle diyor bir röportajında:

“... mesela Fehriye Erdal var. Özdemir Sabancı’nın katili olarak biliniyor. Siyasi genel af

Sabancı’nın avukatları diken üstünde!

DHKP-C unsuru olarak Erdal’ı da kapsamak durumunda. ... Şimdi siz siyasi genel af başlığı içinde Ercan Kartal ve Fehriye Erdal gibi isimleri de içerecek formatta bir şey öneriyorsanız, ilk ‘yandım Allah’ sesini Sabancı ailesinden işitirsiniz.”

Ne zavallılar.

Aslında “ya Fehriye de yararlanırsa...” diye anlattıkları kendi ruh halleridir. Kendi kişiliklerini ortaya seriyorlar.

Bir gün hapis yatmak veya gizli yaşamak zorunda kalsalar, önlerine gelene yalvar yakar olacaktı. Biz onların ruh hallerini biliriz; karşılıklarına birileri hesap sormaya geldiğinde, ne yaptıklarını, nasıl dizlerinin bağının çözüldüğünü biliriz.

Bunlar tarihe kaydedilmiştir.

Onlar ne Ercan Kartallı gibi boyunlarında idam ilmiğini taşıyabilir, ne hücrelerde yatabilirler. Eskaza başlarına böyle bir şey gelseydi, şimdiye kadar yüz defa düşüncelerini inkar etmiş, bin defa nedamet getirmişlerdi. Herkesi kendileri gibi sandıkları için acaba Fehriye de “yasadan yararlanır mı?” kaygısını düşmüşler.

Merak etmeyin, Fehriyeler, Ercanlar, pişmanlığın p’sini bile aklından geçirmez. Çünkü onların devrimciliği, pişmanlık duymayan bir devrimciliktir.

Ayrıca Sabancılar ve avukatları şunu da hatırlarından çıkarmamalılar: Onlar af dilemedikleri gibi, affetmezler de.

107 TABUTUN ÇAĞRISI

da öldürür. Bu noktada oligarşi için nasıl öldürdüğünün bir önemi yoktur.

Ama kurşunla, pişmanlık arasında bir fark vardır; kurşunla öldürülen ama teslim alınamayan devrimcinin idealleri öldürülmüş olmaz. İmha ettikleri yalnızca devrimcinin fiziki varlığıdır, düşünceleri değil. Pişmanlıkta ise, düşünceler öldürülür. Oligarşi bu nedenle kurşunla öldürmektense, pişmanlıkla öldürmeyi tercih edebilir.

Pişmanlık Duymayan Bir Devrimcilik ve Vatanseverlik!

Oligarşiye bu yasa çıkarma cüretini biraz da Kürt milliyetçiliği ve kısmen reformizm vermiştir.

Kürt milliyetçiliği tam bir mezhebi genişlikle, Öcalan'ın ağzından "pişmanlık yasasının da bir tür af sayılabileceğini" söyleyerek, baştan oligarşiye açık çek vermiştir. Sonra bu düşüncesini "konjonktürel olarak" değiştirmiş olmasının fazla bir önemi yoktur. İdeolojik olarak pişmanlık veya affın kabul edildiği nokta, ideolojik bir yenilgi noktasıdır.

Oligarşinin çıkardığı yasa karşısında "Halkın beklentilerine karşılık vermiyor" diyor Kürt milliyetçileri ve reformizm: Halkın beklentileri ne? Pişmanlık değil de, "af" olunca işin özü değişmiş mi olacak? Bunlar reformist, uzlaşmacı düşüncenin kavramlarıdır. Niye tutsaklara özgürlük diyemiyorsunuz? Halkın beklentilerine bu daha denk düşmez mi?

"Af"ın devrimci bakış açısında hiçbir açıklaması yoktur. "Af karşılıklı özürdür", "barış yolunda bir adımdır" safsataları, halkı aldatmaktan başka bir şey değildir; sol adına bu saçmalıklar savunulamaz, söylenemez.

Devrimcilik, vatanseverlik, halkı ve vatani, bağımsızlığı, demokrasiyi, hak ve özgürlükleri savunduğu için pişman olmamaktır.

Biz böyle bir devrimciliği savunuyor ve uyguluyoruz.

Pişman olmanın alternatifi, imha olmaksa, devrimcilik, bunu da göze almaktır.

Emperyalizm ve oligarşi, her türlü değer ve idealin terkedilmesini dayatıyor. Savunulabilecek tek değer, Amerika'nın çıkarlarıdır. Dayatılan budur. Bunun dışındaki her şey yokedilmelidir. "Barış", "huzur" adına çıkarıldığı iddia edilen "Topluma Kazandırma Yasası"nın amacı da bundan bir santim ileride değildir.

Burada sakatlık şudur; oligarşi de, Kürt milliyetçiliği ve reformizm de aynı kavramları kullanıyor. "Toplumsal barış", "huzur, istikrar" diyorlar. Bunlar hiç bir dönem egemen sınıflar ve halk için aynı anlamları taşımamışlardır.

Ezenlerin ve ezilenlerin birbirini affetmesi sözkonusu değildir. Ezenler ezilenler arasında "toplumsal barış" sözkonusu değildir. Biz affetmeyiz. Barışmayız.

İktidarda ya oligarşi olacak, ya halk. Bu ülkede ya faşizm olacak, ya halk için demokrasi. Bunun için düşüncelerimizi savunmaya, mücadelemizi sürdürmeye devam ederiz. Devrimcilik ve vatanseverlik bunu gerektirir. Bu düşünceleri ve mücadeleyi yokeden her şey, burjuvaziye aittir.

Sayı 67

25

6 Temmuz 2003

Sanatçılardan Hükümete: "Çözüm İçin Samimi Olun!"

Aydın ve sanatçılar yayınladıkları deklarasyonla "demokratik katılım için tüm siyasi tutukluları kapsayacak yasal düzenleme" çağrısı yaptılar.

Nur Süner, Ferhat Tunç, Haluk Levent, İlyas Salman, Yusuf Çetin, Vecdi Sayar ve Selda Bağcan'ın da aralarında bulunduğu çok sayıda aydın ve sanatçı, "şarkı, şiir ve oyunlarımız artık acıyı dillendirmesin" derken, Ferhat Tunç, iktidarın sorunun çözümü konusunda samimi adımlar atması gerektiğini belirtti. 31 Haziran'da Pera Palas Oteli'nde düzenlenen basın toplantısı ile duyurulan deklarasyonun okunmasının ardından söz alanlardan Yaşar Günel de, "Sanatçı tarafsız olamaz, sorunları tartışmak ve taraf olmak zorundadır" şeklinde konuştu.

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

Sömürgeci Avrupa'nın Kongo Katliamı

6 Yılda 3,5 Milyon Ölü!

Emperyalist tekellerin, altın, elmas, koltan gibi madenleri, Kongo'nun zenginliklerini azgınca talanı için **3,5 milyon Kongolu** katledildi.

2Dünya savaşından bu yana en büyük insan kıyımı sürüyor, sömürgeci Avrupa "barış tesis etme" adına bu kez de ülkeyi yeniden işgale girişti. Avrupalılar ve emperyalist medya katliamı görmüyor, göstermiyor.

"Özgür gözlerimiz şimdi yeni ufuklara doğru açılıyor ve dün, sömürge köleleri olarak göremediklerimizi görebiliyoruz: **"Batu uygarlığı'nın gösterişli cephesinin arkasında bir sırtlanlar ve çakallar tablosunun gizlendiğini görebiliyoruz.** Kongo'ya böylesine "insani" görevleri yerine getirmek için gidenlere verilebilecek yegane isimler bunlardır. Gıdası, silahsız insanlar olan etobur bir hayvandır onlar. Emperyalizmin insana yaptığı budur. Emperyal "beyaz adam"ın ardında gizlediği budur. Dünyanın

tüm özgür insanları Kongo'daki cinayetin intikamını almaya hazır olmalıdırlar!"

Bu sözler, 1960'lı yıllarda BM Genel Kurulu'nda Küba delegasyonu adına konuşan enternasyonalist devrimci Ernesto Che Guevara'ya ait.

Emperyalizmin Kongo'daki katliamları o günden bu yana çok daha devasa rakamlara ulaştı. O gün yurtsever lider Lumumba'yı katleden emperyalistler, sadece 1997 yılından bu yana Kongo'da 3,5 milyon insanın kanının dökülmesine neden oldular.

Üçbuçuk milyon insan...

Bu rakam, 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana bir ülkede yaşanan iç savaş ve savaşlardaki en büyük rakamı ifade ediyor. Ve yüzyıllar öncesinin klasik sömürgecilik döneminde yaşanmıyor bu ölümler. Bugün, "küreselleşme" adına, Avrupa "demokrasi" adına nutukların atıldığı bir süreçte, aynı güçler tarafından gerçekleştiriliyor. Bugün 18. yüzyıldaki gibi, söylemlerinde 'medeniyet götürme' yok belki, ancak değişen de gerçekte sadece

bu. Yani işgalin, katliamın gerekçesi. Bu kez "iç savaş önleme" adına gidiyorlar Kongo'ya. O iç savaş yaratanların kendileri olduğunu dünya bilmesin, duymasın diye, vahşi bir insan kıyımının yaşandığından dünya halkları haberdar olmasın diye medyalarına yasaklar koyuyorlar.

Yöntem değişmiyor; önce birbirine düşürüyor, sonra "barış" adına müdahale edip işgallerini meşrulaştırıyorlar. Avrupa Birliği ilk kez Amerika olmaksızın bir askeri operasyon gerçekleştiriyor Kongo'da. Karar BM'de alındı ve ilk birlik olarak Fransa 1500 askerle operasyonlara başladı. 'Akan kanı durdurmak'tan sözetti emperyalist efendi. Halbuki yüzyıl önceki gidişlerinin altında yatan neyse bugün de odur. Sadece teknolojinin gelişimi ile birlikte yağmalanacak madenlerin türleri zenginleşti, emperyalist çıkarlar devasa hale geldi.

Altın Dağı Üzerindeki Dilencilik Ülkesi

Fidel Castro BM'yi ilk ziyaretinde yaptığı konuşmada emper-

Kara Afrika'nın Bağındaki Sömürgeci Avrupa Hançeri

Kongo'nun tarihi, bütün kara Afrika ülkelerine benzerdir. 18. yüzyılda sömürgeci Avrupa emperyalistleri Afrika'yı yağmalarken, Kongo da Fransa, Almanya ve Belçika arasındaki paylaşımında, 1885 yılından itibaren Belçika krallığına pay edildi.

Patrice Lumumba liderliğinde Kongo Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin sömürgecilğe karşı mücadelesi sonucunda 1960'ta bağımsızlık kazanıldı. Ülkenin Zaire olan adı Kongo Demokratik Cumhuriyeti oldu.

Sömürgecilik yıllarında yüzbinlerce Kongolu'nun kanını döken emperyalistler sömürgecilikten, zengin altın, elmas, kobalt madenleri üzerinde oturan Kongo'yu yağmalamaktan vazgeçemezdi. Bu kez işbirlikçiler yaratıldı. Amerika ve Avrupa emperyalistlerinin desteğiyle, birkaç ay sonra Temmuz 1960'da, Moise

Tshombe, güney eyaleti Katanga'yı ele geçirdi ve kendisinin devlet başkanlığını ilan ederek yeni rejime karşı savaş açtı. Lumumba hükümeti yardım için BM'ye başvurdu ve "barış gücü" olarak BM askerleri ülkeye gönderildi. ABD ve Avrupa ilk iş olarak Lumumba'nın birliklerini hızla silahsızlandırmaya koyuldu ve Belçika ile BM askerlerini başkent Leopoldville'ye gönderdiler. Ayrıca Tshombe tarafından Katanga'da kurulan ayrılıkçı, emperyalizmin uşağı rejimi desteklediler ve ayrılıkçı hareketleri teşvik ettiler. ABD önderliğindeki müdahale 1960'ın sonlarında Kongo hükümetine karşı Genelkurmay Başkanı Mobutu Sse Seko'un başını çektiği bir darbeyi örgütledi. Lumumba görevden alınarak tutuklandı ve Tshombe'nin askerlerine teslim edildi ve 17 Ocak 1961'de öldürüldü. Mabutu yıllarca ülkeyi kan deryasında yönetti, servetini görülmedik şekilde büyüttü. Emperyalistler kendi çıkarları korundukça seslerini çıkarmadı.

107 TABUTUN ÇAĞRISI

yalistlere şöyle diyordu; "Yağma felsefesine son verin savaş felsefesi de sona erecektir."

Bugün Irak'ı işgal edenler, yüzyıllar boyu Kongo'da kan akıttılar. Sebep; Kongo'nun muazzam zenginliği. Kongo halkı "**bir altın kümesi üstünde oturan bir dilenci**" olarak bilinir. Yıllarca Belçika'nın Anvers kentinden kalkan gemiler, geri dönüşlerinde fildişi, kauçuk, kereste taşıdılar. Teknolojinin gelişimiyle birlikte sömürgecilerin taşıdıkları yükler değişti; **petrol, altın, elmas, manganez, kobalt, uranyum ve bakır** gelmeye başladı Avrupa'ya. Şimdi bunlara bir de **Koltan**'ı eklemek gerekiyor. Ki, Koltan'ın 3,5 milyon insanın ölümündeki payı önemlidir.

36 milyon Kongolu ise, 2.3 milyon kilometre karelik zengin ülkelerinde büyük açlık içinde bırakıldı. Belçika sömürge polisinin eski bir muhbiri olan Kongo diktatörü Mobutu'nun, yerli oligarşinin ve emperyalist tekellerin elbirliği içinde yağması altında iken, yüzbinlerce insanın açlıktan öldüğü, IMF kredilerine muhtaç, "**dünyanın en yoksul sekizinci ülkesi**" durumundaydı Kongo.

Emperyalist Demokrasi Diktatörün Destekçisi

Lumumba'nın iktidardan devrilmesinin ardından 30 yıllık Mobutu diktatörlüğü dönemi, emperyalist tekellerin yağmasını azgınca sürdürdüğü dönemdir. Bir yandan Mobutu ülkeyi yağmalayıp, dünyanın sayılı zenginleri arasına girerken, Amerika ve Avrupa emperyalistlerinin diktatöre hiçbir itirazları yok, açık destekleri vardı. Bir yandan da onlar, özellikle **Fransa, Almanya ve Belçika** azgınca Kara Afrika ülkesini yağmalamaktaydı. Ki, ülkenin istikrarsızlaştırılmasında, bugün onlarca kabilenin birbiriyle çatıştırılmasında bu ülkelerin belirleyici bir rolü var-

dır.

Kongo halkının desteğini kazanan **Laurent Kabila** liderliğindeki devrimci gerillalar işte bu yağmaya son vermek, açlıktan ölümlere dur demek için 1997 yılında iktidarı ele geçirdi.

Bu tarihte ülkenin IMF'ye borcu 9 milyar dolarıydı. Yıllarca diktatör Mobutu'ya, kişisel servetine aktardığını bilerek verilmişti bu krediler. Halkın Mobutu'yu devirmesinin ardından ise, IMF diktatöre akıttığı "borç"ları halktan tahsil etmek için baskı uygulamaya başladı.

Kabila iktidarı, Fas'a kaçan Mobutu'nun İsviçre bankalarındaki hesaplarının dondurulmasını istediğinde resmi olarak (kendisi ve akrabaları üzerine) sadece 6 milyon doları dondurdu İsviçre. Çünkü, diktatör, bir yandan ülkesini yağmalatırken aldığı payın yüzde 99'unu, İsviçre'nin en iyi bankacılarının uzmanlığından yararlanarak, offshore şirketlere, Liechtenstein'in Anstalten'ine, saymaca hesaplarına aktarıyordu. Hırsızlığın en iyisini bilen kapitalistler, Kongo cumhuriyet hükümetinin resmi araştırmasında belirlenen 11 milyar doların geri kalanını ise sözde bulamamıştı! İsviçre'nin çokuluslu banka oligarşisi de, tüm tekeller gibi, dünyamızın en yoksul üç kıtasında haraca zorlanan tutsak halkların eti ve kanıyla beslenmekte.

Öte yandan iktidar değişiminde çıkarlarının tehlikeye girdiğini gören emperyalistler, Ruanda ve Uganda'daki işbirlikçi iktidarlara Demokratik Kongo Cumhuriyeti'ne karşı kullanmaya başladılar. Avrupa emperyalistleri, tekellerin çıkarları için bu iki ülke üzerinden, Kabila'ya karşı oluşturulan silahlı gruplara yardımlar yaptılar. Önce silahlandırdılar, ülkeyi bir savaş alanına çevirdiler, kan oluk oluk aktı, sonra da "barış masası" kurdular.

1999 Temmuz'unda imzalanan ateşkes anlaş-

Sayı 67

27

6 Temmuz 2003

Uzun yıllar "Lumumba'nın nasıl öldürüldüğü" üzerine tartışmalara ise, 39 yıl sonra bir Belçikalı polis şefi son verdi. Kısa süre önce, yine kabile savaşlarının en yoğun yaşandığı ve 700 bin insanın katledildiği Ruanda'daki ölümlerin "52 bininden biz sorumlu-yuz" diye günah çıkaran Belçika emperyalizmi, bu kez de Lumumba'nın vahşice katledilmesinin dolaylı itirafını yaptı.

"Belçikalı yetkililerin gözetiminde önce cesetleri parçaladık... sonra sülfirek asitle eriterek yok ettik..."

39 yıl sonra, Belçika adına Katanga'da polis teşkilatı kurmakla görevlendirilen Gerard Soete adlı bir Belçikalı komiser söylüyordu bunları:

Soete yaptığı itiraflarında cinayeti; "**bir beyaz ve birkaç Kongolu**" ile işlediklerini, cesetleri önce ormana attıklarını, daha sonra Belçikalı yetkililerin yanında Katanga İçişleri Bakanı'nın "cesetleri yok

et" emriyle ormandan alıp önce parçalara ayırıp sonra asitle eriterek yok ettiğini açıkladı. Kendisini "**barbar**" olarak hissettiğini söyleyen emperyalist tetikçisi, bakın katliamı nasıl anlatıyor;

"Ben Bruges'lü küçük bir komiser, üç uluslararası şahsiyetin cesediyle başbaşa kalmıştım. Bütün Belçikalı yetkililer oradaydı, ama hiçbir şey yapmadılar. Önce cesaretimizi toplamak için iyice içtik. En zoru cesetleri parçalamaktı. Bütün gece eritmeye çalıştık. Sadece dişler kaldı. Kokuyu üzerinden atabilmek için 3 kere yıkandım." (16.05.2000 Hürriyet)

Avrupa emperyalistlerinin gerçek yüzünün, sömürgecilik, katliamcılık olduğunun çıplak hale geldiği bir olay;

Üç insanı, bir halkın 'ulusal kahramanı'nı, bağımsızlık umudunu temsil edenleri Naziler gibi asit kazanlarında yok et sonra da "insan hakları" dersi ver sağa sola.

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

ması, uzun sürmedi, bunu yine emperyalistlerin denetiminde 1999 yılında imzalanan Lusaka Anlaşması izledi. Kongo Demokratik Cumhuriyeti, avını parçalayan bir sırtlanın eline düşmüş ceylan gibi parçalara bölünüyordu. Ülke, Kabila hükümet güçleriyle Kongo Demokrasi Hareketi ve Kongo Kurtuluş Hareketi isimli silahlı gruplar arasında paylaşıldı. Ancak, bu da emperyalistler için yeterli değildi, onlarca kabilenin yaşadığı bölgelerde, her şehir bir kabilenin eline geçti. Çıkar çatışmaları kabilelerin kıyımı noktasına ulaştı. Kabileler kendi çıkarları için savaşıklarını düşünürken, esas olarak sömürgeci Avrupa tekellerinin talanı için uygun ortamı yaratmaya devam ettiler. Bu arada Kabile kuşkulu bir şekilde öldürüldü. Zemin olgunlaşmıştı artık.

'Tarihin Tekerrürü' Değil Emperyalizm Gerçeği: AB'nin Kongo'yu İşgali

Emperyalistler Tshombe'yi kullanarak Katanga diye bir kukla devlet yarattıklarında, Lumumba BM'yi yardıma çağırıştı. Karşılığında utanç verici bir "uluslararası ihanet"le ülkesi işgal edildi, kendisi yardıma çağırıldıklarının gözetiminde katledildi. Binlerce insan öldü. İngiliz üslerinden kalkan ABD uçakları tarafından taşınan Belçikalı paraşütçülerin işlediği bu suçları bugün AB silahlı gücü yerine getirmek için Kongo'da.

Son olarak Ituri bölgesinde yaşanan büyük katliamı müdahale için bahane yapan AB'nin Dış Politika Sorumlusu Haviar Solana, "*Kongo'ya gönderdiğimiz AB askerî çevik güçlerinin görevi etnik gruplar arasında meydana gelen çatışma ve katliamlara müdahale edip Kongo'da barışın sağlanmasıdır*" sözleriyle emperyalizmin üçyüzyıldır değişmeyen ulvi(!) amaçlarından sözetti. Oysa artık herkes biliyor ki, sorun emperyalist tekellerin çıkarı.

Kara Afrikalı'nın Ölüm Fermanının Adı: Koltan

Kongo'nun emperyalist tekellerin iştahını kabartan, işbirlikçi komşuları aracılığıyla yağma edilmesini sağlayan, ülkenin her kasabasının bir kabilenin, bir silahlı gücün denetimine verilmesine giden kat-

liam süreci, cep telefonu ve bilgisayar endüstrisinin gelişimi ile birlikte daha da hızlandı.

Çünkü, zengin Koltan yatakları cep telefonu ve bilgisayar tekelleri için vazgeçilmez bir maddeydi. Mikro teknolojide kullanılan Koltan'ı yağmalayarak kasalarını dolduran emperyalist tekellerden 21'i Belçika, 12'si İngiltere, 8'i ABD ve 5'i de Almanya'da bulunmakta. En büyük alıcı ise, 1980'lerden bu yana Alman ilaç tekeli Bayer'e bağlı H.C. Starck.

İşte Kara Afrikalı'nın ölüm fermanını yazanlar bunlar. Bu tekellerin çıkarları için katledildi 3,5 milyon insan. Bunun için AB işgal ediyor. Tabii siz buna, yıllardır altın, elmas maden tekellerini de eklemelisiniz.

3,5 Milyon Ölüm Var Mı?

AB'nin işgaline Kabila'nın katledilmesinden sonra işbaşına gelen hükümet de onay vermiş durumda. Çatışmaların ve katliamların en yoğun yaşandığı ve hükümetin denetiminde bulunmayan, çeşitli "gerilla" grupları ve yerel kabile güçlerinin denetimindeki Kuzey ve Doğu bölgelerinde sözü edilen "barışın" inşası ise sadece masal. Amaç da zaten bu değil. "*Etnik çatışmalar... kabileler çatışması...*" diye lanse edilen çatışmaların özü, nasıl ki, bölgenin sahip olduğu zenginliklerse, 3,5 milyon insanın ölümünün seyredilmesinin ardından yaşanan Avrupa işgali de aynı zenginliklerdir.

Emperyalist medyaya bakarsanız böyle bir vahşet yaşanmıyor. Arada bir verilen haberler, ikinci paylaşım savaşından bu yana yaşanan en büyük vahşeti anlatmıyor. Çünkü katliamların arkasında Avrupa emperyalistleri bulunuyor. Ülkenin bugünkü duruma getirilmesinin ardında onlar var.

"Günümüz dünyasının tarihinde benzeri olmayan ve kesin olarak ceza görmeden ve en küstah ikiye bölünmeyle halkların haklarıyla nasıl dalga geçildiğini gösteren, acılarla dolu Kongo olayı" (Che) emperyalist Avrupa demokrasisinin gerçek yüzünü bütün çıplaklığıyla ortaya koyuyor. Bir ülkenin tekellerin çıkarları için nasıl paramparça edileceğinin, aşiretçi, milliyetçi feodal yapıların nasıl emperyalizme hizmet edeceğinin ve 3,5 milyon kişinin ölümünün emperyalist medyada nasıl yok sayılabileceğinin örneği en trajik boyutuyla yaşanıyor Kongo'da.

Yararlanılan kaynaklar:

Küba Emperyalizmi Yargılıyor
Sömürgecilik Tarihi
Kapitalizmin Kara Kitabı
Meydan Laurosse
Reşad Özkan (MHA)

Kürte Dönüş Yolu; BM Kampından Oligarşinin Kamplarına

"Kürt sorunu"nu çözüyorum diye pişmanlık yasası çıkaran, inkarı dayatan oligarşi, Irak'a göç eden ve halen BM'ye bağlı Maxmur mülteci kampında bulunan 12 bin kürde de dönüş için aynı zihniyetle koşullar öne sürdü.

İçişleri Bakanlığı Kürtlerin dönüşüne tümenden karşı çıkarken, Dışişleri Bakanlığı BM kampından oligarşinin toplama kamplarına dönüş "formülü"nü buldu;

Basına yansıyan "formüle" göre, Türkiye'ye dönmek isteyen tüm Kürtler, şu uygulamaları kabul ettiklerine dair bir form imzalayacaklar:

- Uygun görülecek bir yere yerleştirilmeyi,
- PKK'ye katılanlar dahil cezaî kovuşturmayla uğramayı,
- Gözaltına alınma dahil takibata uğramayı,
- Askere gitmeyi...

Oligarşi önce baskıyla, katliamla, işkenceyle onbinlerce insanı toprağından etti, köyleri yaktı, yıktı, boşalttı. Sonra inkar etti. Şimdi de tıpkı "köye dönüş projesi" gibi dönmemeleri için koşullar öne sürüyor. Bu koşulların kabul edilmesinin bir tek anlamı var;

Kürtler BM kampından ayrılacaklar, ama her

türlü işkenceyi yaşayacakları oligarşinin kampına esir olarak gelecekler.

Bu zihniyetin en küçük bir sorunu çözebilmesi, demokratikleşebilmesi mümkün mü?

12 bin Kürte suçlu muamelesi yapan oligarşi önce kendi hesap vermelidir; yaktıkları köylerin, katlettiklerinin, sürgünlerin hesabını vermelidir. İster Maxmur'da isterse dünyanın, Türkiye'nin başka yerlerinde yaşamaya mahkum edilen halkımıza oligarşinin hiçbir şart sürmeye hakkı yoktur. Koşulsuz geri dönüşleri kabul edilmeli ve uğradıkları zararlar bütünüyle tazmin edilmelidir.

10 bine yakın kadın, 29 Haziran günü Ankara'da düzenledikleri mitingde, 'Barış hemen şimdi' pankartının arkasından yürüdü; tecritin kaldırılmasını, F tipi cezaevleri uygulamasının son bulmasını haykırdı.

Barış İçin Sürekli Kadın Platformu'nun düzenlediği "Barış Hemen Şimdi" mitingine partilerin kadın kollarının yanı sıra, çok sayıda kadın örgütü katıldı.

Ankara'da Kadın Mitingi "Çözüm İstiyoruz"

Diyarbakır'dan, Mardin'den, Urfa'dan, İstanbul'dan otobüslerle Ankara'da toplanan kadınlar, "pişmanlık yasası"nı eleştiren slogan ve dövizler taşıdılar. Kadına yönelik şiddetin dile getirildiği mitingdeki konuşmalarda çatışmaların yeniden yaşanmaması temennisi dile getirilirken, polisin tecavüzüne uğrayan Gülbahar Gündüz'e destek sloganları gür bir şekilde haykırılan sloganlar arasındaydı.

"Barış"ın sağlanması için tarafların diyaloga çağırıldığı mitingte, KATAGİ adına konuşan Yeşim Başaran, Bingöl'deki müdahaleyi hatırlatarak "bizi döverek, copluyarak dışarı atmaya çalıştılar, ama biz güver-

cin olup demir parmaklıklar arasından uçarak her yere ulaştık ve barış için Ankara'ya yürüdük" dedi.

F Tiplerine ve Tecrite Son Verilsin

Kimileri "F tipleri gündemimiz değil" derken, F tipleri ve tecrit 10 bin kadının gündemindeydi. Miting tertip komitesinin Kürtçe ve Türkçe okunan bildirisinde, "F Tipi cezaevi uygulamasına ve tecride son verilmedir, sorun çözülmelidir" ifadelerine yer verilirken, ölümler ve tecrit hatırlatıldı ve F tiplerinin, bu ülkede yaşayan herkesin gündeminde olması gereken bir sorun olduğu gösterilmiş olundu.

Sayı 67

29

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

İŞKENCE; hep vardı, halen var! ADALET; hiç yoktu, halen yok!

**Diyarbakır Hapishanesi'nde
işkencede öldürülenleri
keşfettiniz, anlatıyorsunuz;
Ya 107 ölüm?**

**Adaletsizliği keşfettiniz!
Ya yüzlerce infaz, katliam,
işkençe davasındaki
adaletsizlikler?**

Sayı 67

30

6 Temmuz 2003

Burjuva medya ve bazı aydınlar, geçtiğimiz günlerde iki keşif yaptılar; **Bir**; işkencenin olduğunu ve **iki**; adaletin olmadığını keşfettiler.

Birinci keşfi yaptıran Neşe Düzeli'nin 23 Haziran'da yayınlanan Selim Dindar röportajıydı. Dindar, Diyarbakır Hapishanesi'nde 12 Eylül döneminde yapılan işkenceleri anlatıyordu. İkinci keşfi yaptıran ise, birbirinden farklı konulardaki davalarda, katiller, susurlukçular, işkenceciler, hırsızlar için peşpeşe beraat, tahliye kararları verilmesiydi.

Bunlar ülkemizin gerçekleriydi.

Ama bunlar yeni açığa çıkmış gerçekler değildir. **Yeni olan**, kimilerinin "görmezlikten gelme" tavırlarının kısmen değişmesiydi. Peki neden ve nasıl değişti "görmemezlik"?

Medya ve aydın ikiyüzlülüğü

Kimileri bunları büyük bir şaşkınlık havasında yansıttılar. Kimileri "bu kadar da olmaz ki!" tavırlarındaydılar. Diyarbakır Hapishanesi'ndeki işkenceleri sağır sultan bile duymuşken, duymayanlar varmış!

Bunlar, Türkiye'nin dünyada yıllardır "**işkençe ülkesi**" olarak anıldığından da habersiz değillerdi herhalde. Bu ülke bu sıfatı durup dururken kazanmamıştı! Onbinlerce kişinin adli tıp kurumlarından aldığı "**işkençe görmüştür**" raporları ortadayken, devletin resmi rakamlarına göre bile, onbinlerce polis hakkında işkençe dava-

sı açılmak zorunda kalınmışken, emniyet müdürlüklerinde, hapishanelerde ölenlerin sayısı yüzlerle ifade edilirken, niye bu kadar şaşkınlık?

1970'lerin en başından bugüne, sistemli işkençe ve sistemli adaletsizlik bir devlet politikası olarak süregelmiştir.

Yüzlerce "işkençeyi önleme" genelgesine rağmen, işkençe sürdürülmüş, işkenceciler, açılan davalarda beraat ettirilmişlerdir. Değişik zamanlarda devletin resmi raporlarında 60, 70, 80 kişinin işkenceden öldüğü alenen kabul edildiğinde bile, hiçbir zaman hapishanelerde 60, 70, 80 işkenceci olmamıştır.

12 Eylül'ün hapishaneleri, birer işkencehaneydi. Doğru. Diyarbakır işkençe yapılan tek yer mi? Hayır. Metris'ten Mamak'a, Gölcük'e, Erzurum'a, İzmir Şirinyer'e, Davutpaşa'ya... Hangisinde işkençe yapılmadı ki? Bunları anlatan sayısız kitap, dergi yayınlandı bugüne kadar.

Bugün "şaşkınlık" havalara girenler, bunların hiçbirini duymamış, görmemiş, okumamış olabilir mi?

Elbette mümkün değil. Sorun bugüne kadar bilmiyor olmaları değildi. Sorun başka yerdedir.

İşkençe "dünkü" olay mı?

Bütün bu işkençe üzerine yazılarda, televizyon programlarında en dikkat çekici noktalardan biri de, işkencenin hep "**düne ait**" bir olay gibi sunulmasıdır. Bu, tam burjuva medyanın istediği gibi, hem sakıncasızdır, hem düzenin ve iktidarın aklanmasına hizmet eder.

Bu kafanın yaptığı programlarda röportaj için seçilenler de çoğunlukla devrimciliği bırakmış, nedamet getirmiş tiplerdir. Onların anlatımlarında da hep geçmişe dair işkenceler vardır ve programcılar, hiçbirinin işkenceden hareketle düzeni mahkum etmeyeceğinden, işkençeye karşı mücadele çağrısı yapmayacağından emindirler. Sözü en fazla "demokratikleşmeye", "AB'ye" bağlayacaklardır. Burjuva medyanın "işkençeyi gündemleştirmesi"nin amacı da budur zaten.

Diyarbakır Hapishanesi'ndeki 20 yıl önceki işkençe üzerine yazanların, mesela daha bir buçuk yıl önce İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde katledilen Yunus Güzel'i yazmamalarının başka nasıl bir

107 TABUTUN ÇAĞRISI

açıklaması olabilir? Aynı kalemlerin, kendisi bir işkence olan tecrit statüsü konusunda, F tiplerindeki işkence konusunda kalemlerinin tutuklaşmasının başka ne açıklaması olabilir?

Gerçekler, burjuva medya yazınca mı gerçek olur?

Yirmi yıldır anlatılan gerçekleri ancak burjuva medya yazınca gören, kabul eden bir beyin, boş bir beyindir. Onun kendine ait bir beyni yoktur. O tüm kıvrımlarına medyanın, tabii **burjuva medyanın** hükmettiği bir beyindir. Ne yazık ki, sadece burjuva, küçük-burjuva aydın çevreler içinde değil, solda da var aynı durumda olanlar.

Aynı şey 19 Aralık katliamında da olmadı mı? Radikal Gazetesi'nin "Gerçeğe dönüş" manşetiyle yazmasına kadar bir çok kesim, gerçeği görmezden gelmedi mi? Bizim "diri diri yaktılar" haykırışımız karşısında kulaklar kapatılmadı mı? 19-22 Aralık'ta katledilenlerin otopsi raporlarını tüm ayrıntılarıyla yayınladık. Görmezden gelindi. Ne zaman ki bu kez Milliyet Gazetesi o raporlardan bir bölümünü başlığa çıkardı, o gerçek de bazı beyinlerde ancak o zaman "geçerlilik" kazandı.

Gerçeğin "geçerlilik" kazanması için burjuva medyada mı yer alması gerekiyor? Gerçeğin "geçerliliğinin" yalancılığı sabıkalı burjuva basına kaldığı bir ülkede tüm ölçüler yerinden oynamış demektir.

"AB'ye uyum" Demokratlığı!

Evet, ne şaşkınlıkları gerçek bir şaşkınlık (çünkü bal gibi biliyorlardı Diyarbakır Hapishanesi'nde de, başka yerlerde de olanları) ne de demokratlıkları gerçek bir demokratlıktır. Sadece dün bu konuda seslerini çıkarmaya cüretleri yoktu. Şimdi AB rüzgarı sayesinde yazıyorlar. Dün korkup yazmadıklarını gizlemek için de yeni duymuş, şaşırmış gibi yapıyorlar.

AB'nin karşı çıktığına çıkıyor, çıkmadığına onlar da karşı çıkmıyorlar. Böyle bir işkence karşıtlığının, böyle bir demokratlığın hiç bir hükmü yoktur. Çünkü rüzgarlar ters esmeye başladığında hemen vazgeçilir. Aynı kalemlerin gün gelip 28 Şubatçı olduğuna, gün gelip Kenan Evren'in savunuculuğuna soyunduğuna, gün gelip infazları alkışladığına da tanışız biz.

İşkence yapılan, katledilen devrimciler ya da onların deyişiyle "yasadışı örgüt üyeleri" olduğunda, onların kaleminin mürekkepi kurur. Dilleri tutulur. Daha kötüsü, devrimcileri suçlarlar işkenceye maruz kaldıkları, infaz edildikleri için.

Diri diri yaktılar!

Görölmeyecek mi?
Anlatılmayacak mı?
Yazılmayacak mı?

19 Aralık 2000'de Bayrampaşa Hapishanesi'nde yaşandı bu katliam. 6 kadın tutsağı diri diri yaktılar. Tartışmasız. Belgeler, kanıtlar, tanıklar ortada! Hepsi bugünde.

Katledenler hala görevde. Katliam, göstermelik de olsa yargı aşamasında.

Bu katliamı yazmayanların,

Bu katliama ilişkin belgelerin, tanıkların ortaya koyduğu gerçekleri gazetelerine televizyonlarına taşımayanların,

Bu katliama ilişkin davayı izlemeyenlerin, Katillerin cezalandırılmasını talep etmeyenlerin,

İşkenceye karşı söylediği yazdığı tüm sözler boştur. Bunları yapmayanların demokratlığı sahtedir. Avrupacılar, gerçek anlamda işkenceye karşı, demokrasiden yana olamazlar. İşbirlikçilerin zulme karşıtlıkları, Avrupa'nın izin verdiği kadardır.

İşkence sürüyor.

Emniyet müdürlüklerinde, jandarma karakollarında ve hapishanelerde sistemli, devlet politikası olarak uygulanıyor. Meydanlarda, kameraların önünde o vahşete her gün başvuran polisin hücrelerde neler yaptığını tahmin etmek hiç zor olmasa gerek.

12 Eylül işkencelerinde öldürülenleri yazanlar, şu soruya verecekleri cevapla gerçek yerlerini bulacaklardır:

Ya 107 ölüm?

Sayı 67

31

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

ADALET, İCAZETLE SAVUNULMAZ! SUSURLUK'UN SÜRDÜĞÜ YERDE SUSURLUK'A KARŞI MÜCADELE EDİLMEDEN ADALET İSTENEMEZ!

Sayı 67

32

6 Temmuz 2003

**12 Eylül işkencelerini
keşfettiniz;**

Ya Tecrit işkencesi?

Adaletsizliği keşfettiniz?

**Ya 107 ölüm'deki
adaletsizlik?**

Susurlukçu Sedat Bucak'ın beraati, ardından 13 yaşındaki NÇ'ye tecavüz edilmesi davasında tecavüzcülerin tahliye edilmesi, Neşter davasında yolsuzluk sanıklarının 100 biner dolar kefaletle tahliye edilmeleri, işkenceci polislerin beraat ettirilmesi veya cezalarının tecil edilmesi ardarda gelince, burjuva basında (aynen Diyarbakır hapishanelerindeki işkence konusunda olduğu gibi) peşpeşe "adalet" üzerine yazılar yayınlandı. İşte bunlardan birkaçı:

"*Adalet Ne Kadar Var?*" (Okay Gönensin, 28 Haziran Vatan), "*Adalet İstiyoruz*" (Güngör

Mengi, Vatan, 28 Haziran), "*Adaletin Bu Mu Türkiye?*" (Enis Berberoğlu, 29 Haziran, Hürriyet)...

Oysa bu ülkede onlarca infaz davası ölüm mangalarının beraatiyle sonuçlandırılırken sesleri çıkmıyordu bunların, itirazları bile yoktu!.. Hala da yok.

Susurluk sürüyor;

Bu nedenle ne Bucak'ın beraat ettirilmesinde, ne de diğer davalarda "Susurluk tarzı" kararlar verilmesinde şaşırılacak bir şey yok.

Mahkemelerin kararlarına şaşırانların aldandığı veya aldattığı nokta da tam burası. "AB'ye uyum" yasaları çıkınca, Susurluk'un da artık devrinin bittiğini düşünüyorlar.

"Adalet yok mu?" diye "isyan" etiketleri davalara bakın; benzer yüzlerce dava, aynı şekilde sonuçlandırılmıştır daha önce de. Bucak, Susurluk'un halkalarından biriydi; o davayı devlet çoktan bitirmişti. Bucak'ın beraati kapanmış dosyanın gereği idi. Peki bu karara itiraz edenler, Susurluk'un gerçekten yargılanmasını istediler mi? Mesela, Susurluk davasında yargılanan özel timci polislerin Ömer Lütfü Topal cinayetinin dışında, onlarca devrimciyi katletmekten de yargılanmasını istemişler miydi? Hayır! Mesela,

En basitinden; tecavüz denilen aşağılık işkenceye bugüne kadar esas olarak devrimci kadınlar maruz kalmıştır. Ve istisnasız, yargıya yansıyabilen her tecavüz davası, işkenceci tecavüzcülerin beraatiyle sonuçlandı. Bir tek tecavüzcü polis, Türkiye Cumhuriyeti hapishanelerinde yatmadı.

Şimdi bugün bakıyoruz, Ertuğrul Özkök'e kadar tüm medya, tecavüzün nasıl aşağılık bir suç olduğunu anlatıyor. Tam bir ikiyüzlülük ve namussuzluk.

Kameraların önündeki işkenceyi affeden adalet!

Bunların "adalet yok mu?" yazıları yazmasının ardından öğrenci Veli Kaya'yı Ankara'da kameraların önünde bir depoya sokup döven iki polisin yargılandığı davada da karar verildi; suç açıktı, bu nedenle beraat ettirilemedi polisler; ama birincisi, verilebilecek cezanın en azı verilerek iki çevik kuvvet polisi 6'şar ay hapis cezasına çarptırıldılar. İkincisi, bu cezaı yatmalarına

107 TABUTUN ÇAĞRISI

da kıyamadı(!) Susurluk yargısı ve cezaları tecil edildi.

Tecilin gerekçesi; “*sanıkların bir daha suç işlemeyeceğine kanaat getirildiği*”... diye açıklandı. Susurluk yargısı, yıllardır benzer kararlarla, işkencecileri, ölüm mangalarını “*görevinin başında*” bıraktı. Ölüm mangaları onlarca infaz davasının sanığı yapıldılar böyle böyle. Susurluk yargısı onları da her seferinde aynı gerekçeyle ya beraat ettirdi, ya cezasını tecil etti...

Bütün bunlar, hakimlerin “AB’ye uyum”u kavrayamamasından mı kaynaklanıyor? Oysa tersinden sorulmalı; bu kadar demokratikleşme, uyum demagogisi arasında bile bu hakimler, böyle kararları vermeye nasıl cüret ediyorlar?

“Adalet ne kadar var?” diye soran burjuva basın, bu sorunun köküne inmiyor. Adaletsizliği sistemin ürettiğini, hırsız, katil, infazcıyı, işkenceciyi, tecavüzcüyü sistemin koruduğunu görmezden geliyor. Bu düzenin tüm yasa ve kurumlarıyla faşist niteliğini görmezden geliyor.

Onun bir günde “adaletçi” kesilmesi, yine malum AB rüzgarlarının sonucudur.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, hakimlere “*AB’yle müzakereler başlayıncaya kadar kararlarınıza dikkat edin!*” dedi ya; bunların adalet savunuculuğu da bu çerçevededir.

Avrupalı beyinle adalet savunulamaz!

Çünkü sorun faşist sistem sorunudur. Sorun bu temelde ele alınmadığında, adalet mücadelesi, faşizme karşı mücadele olarak görülmediğinde, faşizme karşı mücadele cüretle yürütülmediğinde, o zaman sonuçta düzenin sahiplerinin propagandaları önünde sürüklenen bir aydın ve demokrat tipi ortaya çıkar.

Avrupa infazlara karşı çıkma diyor; Avrupa’nın kendisi de karşı çıkmıyor; beyni Avrupa’ya bağlı aydın, demokrat, hatta kendine devrimci diyen de karşı çıkmıyor infazlara. Onu demokrasi mücadelesinin, adalet mücadelesinin dışında görüyor. Aynı kafanın tezahürünü bugün çok somut olarak F tiplerinde sürdürülen katliam karşısında görüyoruz. Avrupa F tiplerini onaylamış; Avrupalı kafa, 107 tabutu bu yüzden görmezden geliyor. Devrimci, demokrat, aydın her durumda adaleti savunur, her durumda faşizme karşı mücadele eder; sadece arkasında Avrupa veya TÜSİAD olduğunda değil.

Bu tutarsızlıklardan çıkan tek bir sonuç vardır. Emperyalizmin istediği gibi ve onun yönlendirmesiyle hareket eden devrimci ve aydın; adaleti savunamaz.

Siz görmezden gelmiş olsanız, düzenin hukuku yok saymış olsa da; Onlarca Kitap, Binlerce Sayfa İşkenceyi Belgeledi:

Türkiye kadar, işkence üzerine kitap, rapor yayınlanan ülke azdır. Bugün Diyarbakır’daki işkenceleri şaşırmaşcasına yazıp söyleyenlere soruyoruz; hiç mi görmediniz bunları, hiç mi duymadınız. Duydunuz da okumadınız mı? Yine suçlusunuz. Kendi ülkesinden, insanından, hapishanelerinden bu kadar habersiz bir “aydın” olur mu? Suçlusunuz. İşte yazılı, belgeli yayınlardan bir kaç örnek:

Tarihçesi ve Yaşayanların Anlatımlarıyla İŞKENCE

İsteme adresi:

İnebey Mah. Koçibey Sok.
Yüksel İşhanı: 22-23
Fatih/İstanbul

Bir Direniş Odağı METRİS

İsteme adresi:

Başmusaşip Sok. 10/1
Cağaloğlu/İstanbul
Tel: 0212 511 69 11

**Yaşadığımız Vatan
Yazı Dizisi:**

Bir devlet politikası: İŞKENCE Yaşayanlar Anlatıyor

Sayı 67

33

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

bin 1000 GÜN

"bütün güzellikleri,
insana dair her şeyi
halkımızdan öğrendik ve
diyorum ki bu halk için
ölmeye değer.
Ve diyorum ki bu can
halkım sana feda olsun..."
Zeynep Arıkan

Ya Zafer Ya Ölüm!

bölüm:4

153. gündü Cengiz Soydaş şehit düştüğünde. F tipi hapishanelerin etrafına örülen sansür duvarları parçalanmıştı onunla. Destanın yeni bir aşaması başlamıştı adeta. Bu zaten öyle bir destandı ki, destan içinde destanlar yaşanıyordu.

F tiplerinin hücrelerinde direniş sürüyordu. Kopko-yu tecrit koşullarında *"Burada şiirler ve haberler çatırlarda uçuşuyor..."* diye yazıyordu tutsaklar.

Ölüm orucundakiler artık 200'lü günleri sayıyordu. Bir deri bir kemiktiler ve sanki salt iradeye kesmişlerdi.

Direnişçileri bu halde gören doktorların bir açıklaması yoktu; onların bildiklerinin gördüklerinin

ötesindeydi her şey. *"bu durumunuzu tıbbın açıklama-sı zor"* diyorlardı.

Tıbbın bir açıklaması olmayabilirdi ama "siyaset bilimi"nin, "sınıflar mücadelesi teorisi"nin açıklaması vardı.

Tıbbı göre mümkün olmasa da, Marksist-Leninist ideolojiye göre mümkündü yüzlerce günlük açıklıklar. O ideolojinin insan beynini ve bedenine verdiği irade yaratıyordu bu olağanüstülüğü.

153. gün, spekülasyonlara da kesin bir darbe günüydü. "Ölmüyorlar" diyenler, "bittiler" diyenler, "direnış artık fiilen bitmiştir" teorileri yapanlar, yüzleri olsaydı eğer, yüzlerini artık yerden kaldıramazlardı.

156. gün; kararlılık ve kararsızlık

Oligarşinin kararlılık gösterisiyle, tutsaklar cephesinin bir bölümünde kararsızlık ilanı, aynı günlere rastlıyor.

Aileler, 24 Mart'ta, Cengiz Soydaş'ın şehit düşmesinden sadece üç gün sonra katliam bakanlığının baş bürokratlarından Cezaevleri Genel Müdürü A. Suat Er-tosun ile görüşüyorlar.

O katliamcıların kararlılığını sergiliyor; ailelere *"çok şey istiyorlar, ölüm orucunu bıraksınlar tartışalım., olmazsa yeniden ölüm orucuna başlarlar..."* diyor.

Ahlaksız, utanmaz, imhacı. Aileler 28 Mart'ta bu kez katliamcı bakanla konuşuyorlar. Bakan Göbels, yaverinin söylediklerini tekrarlıyor. *"mecliste yasa hazırlıyoruz, şimdi bıraksınlar eğer yasaları beğenmezlerse yeniden başlarlar..."* dedikten sonra ekliyor: **"Avrupa F tiplerini onayladı."**

Aynı günlerde, ölüm orucuna 19 Aralık sonrası zorunlu olarak başlayan bazı siyasetler, ortak bir ilan

Sayı 67

34

6 Temmuz 2003

21 Mayıs 2000
Ankara Yürüyüşü

Ölüm Orucu Direnişçileri
Küçükarmutlu

verip "yeni taleplerini" açıklıyorlar. Yeni taleplerin en önemli yanı **"uluslararası standartlara uygun"** olması.

Sami Türk, Avrupa F tiplerini onayladı derken (ve bu noktada doğru söylerken) sol adına bazıları da "uluslararası standartları" talep ediyorlar. Bizi katledenin o "standartlar" olduğunu göremeyecek kadar bir körlük hakim artık onlarda. Artık onlar direnişin dışına doğru savruluyorlar hızla.

"DHKP-C, TKP(ML) ve TKİP davası tutsakları adına" yapılan bir açıklamayla bu tutum eleştirildi ve *"bu taleplerin 160'lı günlere gelmiş, 29 şehit vermiş, onlarcası yaralı ve felç kalmış ve büyük bir kararlılıkla halen süren direnişle hiçbir ilgisinin olamayacağı"* belirtildi.

204. gün; F tiplerinde örgütlü irade!

Birinci, ikinci, üçüncü ölüm orucu ekipleri, henüz F tiplerine sevkler yapılmadan önce bulundukları hapisanelerde ilan edilmişti. Şimdi artık F tiplerindeydiler. Tecrit altındaydılar. Birbirleriyle haberleşmeleri, paylaşımları sınırlıydı.

Ama devrimci irade, o koşullarda bile kendi iç örgütlülüklerini oluşturdu; O koşullarda tartışıldı, konuşuldu, kararlar alındı. İşte o kararların en önemlilerinden biri, 11 Mayıs 2001'de 4. ölüm orucu ekiplerinin ilan edilmesi idi. F tipi hapisanelerden ilan edilen ilk ölüm orucu ekibiydi bu.

*"O sözler ki,
bir kez çıkmıştır
ağzımızdan..."*

Yoldaşlar, Siper Yoldaşları;

Tarih, ak sayfalarına, bir kez daha hücre hücre ölen Özgür Tutsakların başeğmez direnişini yazacak.

Tarih bir kez daha son sözü direnenlerin söylediğine ta-nıklık edecek. Bu güç bizim. Bu güç şehitlerimizin.

... Söz hükmünü yitirdi artık.

Gün, şehitlerimize, yoldaşlarımıza, halklarımıza layık olma günüdür. Gün, Devrimci Hareketimizin direniş geleneğine bir halka daha ekleme günüdür.

Gün, düşmanı ve ölümü yere serme günüdür.

Ölüme yataırken... yüzlerce Ölüm Orucu gönüllüsü yoldaşımın; her koşulda, "evlatlarımız onurumuzdur" diye haykıran ailelerimizin, bize güvenen halklarımızın; umutlarını, öğlemlerini, düşmana duydukları kini sırtladığımızın bilincindeyim.

Bu bilinçle bir kez daha söz veriyorum; ölümü gülerek karşılayacağım. (...)

Zaferi Şehitlerimizle Kazanacağız!

Yaşasın Siper Yoldaşlığı!

22 Kasım 2000

Cengiz Soydaş'ın Band Takma Törenindeki Konuşması

Dışarıda TAYAD'lıların ölüm yürüyüşleri de, yürüyüş eylemleri de sürüyordu. 21 Mayıs'ta TAYAD'lıların Ankara'ya girişi polis tarafından engellendi. 25 Mayıs'ta TAYAD'lılarla birlikte, çeşitli demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla, "tutsaklarla görüşmelerin başlatılması" talebiyle, Ankara'da bir yürüyüş yapıldı.

224. gün; düzenin en büyük rüşveti devrede

Mayısın sonlarıydı. İzmir'de hastanede ölümün eşiğinde direnişi sürdüren tutsaklar, hiç beklenmedik bir şeyle karşılaştılar; yataklara zincirlendikleri koşullarına işkenceci askerler, zorla müdahale fırsatı kollayan Mengelelerin dışında bir geliş vardı. Gelen görevli "tahliye edildikleri-

ni" söylüyordu.

Siyasi olarak, hukuksal olarak mümkün görmediler. Dahası ayağa kalkıp bir adım atacak halleri yoktu.

Ama oligarşi rüşvet ve şantaj politikasında kararlıydı. Ayakta duramayacak haldeki direnişçileri bile apar topar hapisanenin önüne bıraktı.

Tarih, 31 Mayıs 2001'di.

Direnişi sürdüren veya sakat bırakılmış 14 tutsak tahliye edildi o gün.

Oligarşi bir yandan ölümlerin yükünden, hapisanelerde ölüm olmasından kurtulmak isterken, eğer bu rüşvet ve şantaj tutarsa, direnişi bu yöntemle kırabileceği hesabı yapıyordu. Tahliyeler, sonraki günlerde de sürdü.

İlk tahliye edilen tutsak-

lardan **Sevgi Erdoğan ve Gökhan Özocak**, ertesi gün, **ölüm orucunu dışarıda da sürdürdüklerini** açıkladılar. İşte destanımızın yeni bir aşaması da böyle başlıyordu. Oligarşinin rüşveti, suratına okkalı bir şamar gibi geri dönüyordu.

Tahliye edilen direnişçilerin attığı şamar, iki gün sonra içeriden tamamlandı. **3 Haziran 2001'de**, yani direnişin **227. gününde** 5. ölüm orucu ekiplerinin alınlarına kızıl bantlarını kuşandıkları açıklandı.

228. gün: TAYAD'lıların ikinci ekibi

4 Haziran'da TAYAD'lı ailelerin 2. ekibi de, ölüm orucuna başladı.

Kimilerinin o günlerdeki deyimiyle *"ölüm orucu dışarıya taşınmıştı"* adeta. Ölüm orucunun dışarıya taşındığı yoktu, içeri ve dışarı, tarihte ilk kez bu kadar bütünleşiyordu, olan buydu.

Mersin'de, İstanbul'da, İzmir'de direniş evleri açılmıştı birer birer. Gülsümanlar, Kulaksızlar, Şenaylar, Uğurlar, Gökhanlar, Sevgiler, *"Haber edin azraillere biz de varız..."* diyorlardı cüretle.

"... Biz de varız" diyen o

bin gün'den... dönüm noktaları

➔ **20 Mayıs 2001;** Zorla müdahale sonucu sakat bırakılanların sayısı 40'ı aştı.

➔ **7 Haziran 2001;** Avrupa Parlamentosu Heyeti, Kandıra F Tipi'nde tutuklu temsilcilerinden Şadi Özbolat'la görüştü.

➔ **9 Haziran 2001;** Ankara'da tutsaklarla görüşmelerin başlatılması çağrısıyla yapılan mitinge 3000 kişi katıldı.

➔ **8 Temmuz 2001;** Armutlu'da direnişle dayanışma şenliği yapıldı.

➔ **4-14- Temmuz;** Tahliye edilen tutsaklardan Gökhan Özocak ve Sevgi Erdoğan şehit düştüler.

➔ **28 Temmuz 2001;** 6. Ekipler, ölüm orucuna başladı.

➔ **Ağustos 2001 - TAYAD'lılar,** ablukayı parçalamak için *"Bir karanfil al gel!"* çağrısıyla herkesi Armutlu'ya çağırdı.

cümle, bir **siyasi silgi** gibiydi. İçeride ya da dışarıda, direnişin dışında kalmak için üretilen tüm teorik bahaneleri dışarıdaki bu direniş silip atıyordu.

250. gün; Ölüm orucunda ulaşılan en uzun gün!

26 Haziran, ölüm orucunun 250. günüydü. Bir ölüm orucunda bu kadar uzun süreye rastlanılmamıştı daha önce. Bu nedenle özel ve özgün bir gündü. Direnişin "uzun süreli" olduğu ve olacağı artık bu rakamla sabitti; ama 1000. güne ulaşılacağı o gün kaç kişinin aklından geçiyordu acaba, bilinmez. Haklar ve

Özgürlükler Platformu, direnişin 250. gününde, Gazi'de bir yürüyüş düzenledi.

Yürüyüş, yürüyüş, yürüyüş... Kah Ankara'ya, kah mezarlıklara, kah ölüme.... Temmuz rüşvet tahliyelerinin ve dışarıdaki direnişin sürdüğü ay oldu. Tahliye edilen onu aşkın devrimci tutsak, ölüm orucunu Armutlu'da sürdürdüklerini açıkladılar. Tutsakların hepsi DHKP-C davası tutsaklarıydı. Diğer siyasi hareketlerden tutsaklar da tahliye ediliyordu, onlar da tahliye oyununu bozmak üzerine çok söz ediyorlardı ama... Ama, oyunu bozmanın pratiğini sadece alında kızıl yıldızlı tutsaklar sürdürüyordu. Armutlu, onlarla bir direniş odağı olmuştu. F tipleri ulaşılamaz, tecrit edilmişti ama, Armutlu ulaşılabilir yerdeydi...

Çok geçmeden, Armutlu'da abluka başladı. Destanımız, Armutlu'nun kahramanlıklarıyla **sürecek...**

Sayı 67

36

6 Temmuz 2003

IRAK'tan İşgalcinin Acizlik Notları

“Türk askeri Irak’a!”

İşgal ettikleri Irak’ı incelemeye giden bir grup Amerikalı senatörün açıklamaları yansıdı basına. Tümünün ortak kanısı, “işlerin kötüye gittiği” yönündeydi. Bunlardan birinin açıklaması, burjuva medyada, istisnasız tüm gazetelerde, büyük başlıklarla verildi. Senatör Joseph Biden şöyle demişti:

“Fransızları, Almanları Irak’ta görmek istiyorum. Türk askerlerini köşebaşlarını tutarken görmek istiyorum. Avrupalıların ve NATO’nun Irak’a giremeyeceği yönündeki saplantıyı aşmalıyız. ABD askerleri ciddi tehlikeyle karşı karşıya ve desteğe hazır olduğunu söyleyen NATO Irak’a davet edilmeli.”

Amerika’nın askeri olmaya dünden hevesli medya, bunu başlığa çıkarmakta gecikmedi.

Amerikan basını da bu arada Pentagon’un, “Hindistan, Pakistan ve Türkiye gibi ülkelerden ek müttefik kuvvet topladığını” yazdı. Tayyip Erdoğan hükümeti de işgalcinin tetikçiliğini yapmaya hazır. Henüz Genelkurmay’ın sesi çıkmıyor, ama onların da hazır olduğunu tahmin etmek zor değil.

Dün BM’ye dinlemeyen, AB’yi aşağılayarak ezip geçen Amerika, Irak’ta direnişi kıramamanın sonucunda, başta AB ülkeleri olmak üzere, işgalciliğine ortaklar arıyor, bazı ihalelerden vazgeçme karşılığında “uluslararası güç” oluşturma arayışında. Irak halkına karşı bir “uluslararası güç”!

Türkiye oligarşisinin işgale doğrudan, tetikçi olarak, Irak halkının direnişini kırmak amacıyla ortak olmasına karşı, tüm vatanseverler sesini yükseltmelidir.

Amerikan demokrasisi!

Başta Şiiler olmak üzere, Irak’ta kimi kesimler bir an önce özgür seçimlerin yapılması talebini dile getiriyorlar:

Amerika’nın işgal yöneticisi Bremer seçim taleplerine şu cevabı veriyor: “Eğer böyle bir durumda seçim yaparsanız sizi reddedenler kazanabilir. Seçimlerde en iyi örgütlenenler kazanır. Ve bu durumda en iyi örgütlenenler eski Başıllar ve aşırı dinciler?”

Amerikan demokrasisinin veciz bir ifadesi. Benim istediklerim kazanacaksa, demokrasiden yanayım; benim istemediklerimin kazanması ih-

timali varsa, seçim demokrasisini rafa kaldırmakta bir mahzur yok.

Bombalarla yapamadı! Sıra “Wanted” afişlerinde: “Bulana 55 Milyon Dolar!”

“Irak işgalcilere mezar olacak...” Bu söz, her geçen gün, bir slogan olmanın ötesinde bir somutluk kazanıyor. İşgalcilere yönelik üç beş saldırının olmadığı, yankilerin cesetlerle işgal top- raklarını terk etmediği gün geçmiyor artık. Bağdat’ın her mahallesi, sokağı işgalci için bir tuzak. Kasabaların, kentlerin adı değişiyor, kimisinin adı “direnişin merkezi” diye geçiyor haber bültenlerinde, kimisinin adı her gün yankilere lanetler yağan sloganların haykırıldığı ya da roketlerin yağdığı yerler olarak anılıyor.

Dünyanın en büyük ve modern askeri gücü, direniş karşısında bilinen en eski yöntemlerden birinden medet umarak, Saddam ve oğullarının başına “ödül” koydu.

Saddam’ın yerini bildirene 25 milyon dolar!

Oğulları Uday ve Kusay için konulan ödül miktarı ise 15’er milyon dolar!

“8 günde iş tamam” manşetleri yerini “korku” manşetlerine bıraktı

Irak’ı işgal etmekte, kendi deyimleriyle “Irak’ın işini bitirmekte” Amerikan generallerinden bile hızlıydı Doğan Medya’nın yazarları ve televizyoncuları.

Ama direniş, nasıl da gerçeğe döndürüyor herkesi. Hürriyet’in geçen haftaki başlıklarından biri “Korku Siperi”ydi. 3 Temmuz’da ise, Hürriyet Amerikan askerlerinin “Ölmeden ABD’ye bir dönebilsek” sözünü başlık yapıyordu. “ABD askerleri korku içinde yaşadıklarını Hürriyet’e anlatmıştı... New York’lu Coni, Barbra’yı özlemişti... Bağdat’ta ABD askeri araçlarının içinde veya yakınında bulunmak bile çok tehlikeliydi...”

İşgal ettiği her ülke, işgalci emperyalist için bir bataklaktır. Bu tarihsel bir gerçektir. Amerika ve Amerikancılar bu gerçeği unutmuş olsa da, hayat yeniden hatırlatıyor. Tarih hükmünü Orta-doğu’da dayatıyor. “Irak, ABD için Vietnamlaşır mı”; bunu süreç gösterecek. Bu korku, “Vietnam batağı korkusu”, başta ABD olmak üzere emperyalist merkezlerde bugünden tartışılmaya başlanmıştır.

Sayı 67

37

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

Irak Direniş Eylemlerinin Yayınlanmayan Ayrıntıları

Saddam'ın Görüntülü Kaseti Amerikalıları Delirtti

Aşağıdaki yazı, Suriye'de yayınlanan ve Irak eski yönetimine ve Saddam'a muhalif görüşleri ile tanınan haftalık siyasi bir dergi olan **Diğer Doğru**-**tu'nun**, 28 Haziran tarihli 123. sayısından çevrilmiştir. Ara başlıklar bize aittir.

"Onlara Bütün Kollarını Kopardığımızı Söylemedin Mi"

20 dakikalık küçük video kaseti, Irak'ın kuzeyindeki ve batısındaki çatışmaları başlattı. Amerikan güçlerini farklı adlar altında Yarımada ve Çöl Akrebi gibi yeni operasyonlar yapmaya itti.

Kimliği belirsiz kişiler tarafından Bağdat'taki Amerikan güçlerinin karargahı önüne atılan kasette, Saddam Hüseyin kuzeyde kalabalık bir grubun arasında görülüyor. Saddam Hüseyin'in yanında İzzet İbrahim El Duri (eski cumhurbaşkanı yardımcısı), Ali Hasan El Mecid ('Kimyasal Ali' -Basra bölgesinde ABD ve İngiliz saldırganlarına karşı yürütülen direnişin sorumlusu. BN-) ve Muhammed Said El Sahaf (eski Enformasyon bakanı) görülüyor. Saddam Hüseyin Amerikalılara hiç beklemedikleri sertlikte bir cevap verme sözü veriyor.

Irak Eski Başkanı Saddam Hüseyin'in sağlığının iyi olduğu görülüyor. Etrafını omuzlarında üst rütbelerin olduğu genç Iraklı subaylar kuşatmış. Bununla bu subayların, bazıları kaçan bazıları yakalanan eski önderlerin alternatifini yeni nesil askeri önderler olduğuna işaret ediliyor. Kasetin bir bö-

lümünde Saddam, El Sahaf'la konuşurken görülüyor. El Sahaf'a; **"Onlara bütün kollarını kopardığımızı söylemedin mi"** diyor. Ardından hep birlikte kahkahalar atıyorlar.

Bu kaset Amerikan güçlerine, Irak'ta bu güçlere yönelik giderek artan direniş eylemleriyle birlikte bir meydan okuma gibi oldu.

Direniş Örgütleri

Iraklı kaynaklar, direniş eylemlerini temel birkaç grubun yaptığını vurguluyor. Bu gruplar arasında **Mücahitler Tugayları**, **El Faruk Tugayları**, **Saddam Fedaileri**, **Hüseyin Grupları** ve **Irak Silahlı Kuvvetleri Genel Komutanlığı** bulunuyor. Kaynaklar işgal altında Irak'taki durumların kötüleşmesiyle özellikle de Irak ordusunun lağvedilmesi ve Savunma Bakanlığı'ndaki memur ve diğer çalışanların atılmasından sonra, çok sayıda Iraklı subay ve erlerin bu gruplara katılmasına yol açtığına işaret ediyorlar.

Iraklı kaynaklar, Amerikan güçlerinin yarımada operasyonunda 13 saat kesintisiz süren ve zorlu çatışmalar sonrasında yerle bir edilen **Beled** bölgesindeki askeri kampla ilgili olarak buranın Mücahitler Tugaylarının (Arap ülkelerinin vatan-daşlarını kapsamaktadır) üslendiği bir yer olduğunu ve de Saddam Hüseyin'in üç hafta kadar önce burayı ziyaret ettiğini açıkladılar.

Askeri eylemlerde direniş grupları arasında tam bir koordinasyon bulunmaktadır. Bu koordinasyonun en üst boyutu, büyük bir askeri kargo uçağının düşürülmesine yol açan Saddam havaalanı eyleminde görüldü. Iraklı silahlı güçlerin elemanları, Bağdat'ın güneyindeki Amerikan güçlerinin mevzilerine yönelik saldırıda bulundu. Aynı anda Saddam fedailerinden bir grup havaalanının ana giriş kapısına baskında bulunurken, Mücahitler Tugayları'na bağlı elemanlar da havaalanı çevresindeki üç Amerikan mevzisine saldırıda bulundu. Direnişçiler, uçak inişe geçerken üç Fransız yapımı Mister L roketi fırlattılar. Roket uçağa isabet etti. Uçak tekrar yükseldi ve Bağdat'ın batısında patlayarak yere çakıldı.

Bağdat'ta Gün Sabah Başlamıyor

Iraklı kaynaklar, bağımsız Alman gazeteci Fu-

107 TABUTUN ÇAĞRISI

ortez Bekahlo'nun tanık olduklarına dikkat çekiyorlar. Bekahlo, "Amerikalılar'ın Irak rejiminin devrilmesinden sonra, büyük bir devletin başkenti ve de büyük bir şehir olan Bağdat'a hakim olacaklarına inanmaları çok safçaydı" diye belirtti. Bekahlo, "Bağdat'ta günlük rutin yaşam değişmeye başladı. Bağdat'ta gün artık gerçek anlamda sabah başlamıyor. Aksine bütün sıcak gelişmeler akşam saat 18.00'den sonra başlıyor. Iraklılar gündüz istihbarat toplamak için dışlaşıyorlar ve Amerikalıları nerede görürlerse selam veriyorlar. Ne zaman ki karanlık Bağdat'ın üzerine çöküyor bu Iraklı vatandaşlar Amerikalı askerlere tekrar selam vermek için kendilerini dışarıya atıyorlar. **Ama bu sefer farklı bir yolla.**

Iraklılar, terk edilmiş hükümet binalarından elde edilmesi çok kolay olan suikast silahları, el bombaları ve bazuka roketleriyle daha önce yani gündüz kestirdikleri Amerikan mevzilerine saldırmak üzere çok küçük gruplar halinde ayrılıyorlar. Akşam saat 20.00 gibi ise Amerikalıları avlama sanatı başlıyor. Başkent'in bir çok yeri Iraklı gençlerden oluşan grupların denetimine geçiyor. Amerikan devriyesi geçtiğinde devriye elemanlarına, çelik yelek giymiş olmalarına rağmen vuruşu garantilemek için profesyonelce baş ve boyun bölgesine ateş ederek avlamaya başlıyorlar. Bazen de Iraklı gruplar Bağdat'ın çeşitli bölgelerine yayılmış olan Amerikan kontrol noktalarına susuruculu silahlarla saldırarak askerlerin silahlarını ve elbiselerini alıyorlar" dedi.

Teknoloji, Askeri Güç ve Direniş

Alman gazeteci, Bağdat'ta meydana gelen ve bizzat kendisinin tanık olduğu bir Amerikan kontrol noktasına yönelik eyleme dikkat çekiyor.

"Bir Iraklı kontrol noktasında aranıyor ve

Amerikalılara selam vererek oradan uzaklaşıyor. Başka bir sokağın girişine gelince kimsenin anlamadığı bir şeyleri yüksek sesle söylüyor. Söyler söylemez de Amerikan askerlerinin üzerine yağmur gibi roket mermileri atışleniyor. Bunu da yoğun, tüfekle taramalar takip ediyor. Hiçbir Iraklı eylemci görünmeden saldırı birkaç dakika bitiyor. **Amerikan askerleri delik deşik olmuş cesetlere ve araçları da yanmış demir yığınının dönüyor.** Neler olup bittiğini gözlemlemek için hemen bir helikopter ihtiyatla olay yerine geliyor. Olay yerini ve etrafını taramaya başlıyor. Burada dikkat çeken bir durum ise Iraklı vatandaşlar pencerelerini açarak sanki çok güzel bir tiyatro izliyor gibi olayları izlemeleridir" diyerek gördüklerini anlatıyor.

Iraklı kaynaklar Arap gönüllüler ordusunun Irak'ta tekrar görülmeye başlandığına vurgu yapıyorlar. Bu gönüllülerin çoğu Irak sahasında Amerikan güçlerinden intikam alma fırsatı bulduklarına inanan köktendincilerden oluşmaktadır. Bunlar örgütlü gruplar içinde çalışıyor ve direnişe katılan diğer gruplarla bağlantıları bulunmaktadır. **Falluce** ve ona bağlı **Beled** kentlerinde olan çatışmalarla ilgili olarak Iraklı kaynaklar, Falluce'nin kuzeyindeki ormanlık bölgenin son süreçte direniş güçlerinin üssü haline geldiğini ve Amerikan güçlerinin bu bölgede bulunan grupları bitiremediğini açıkladılar.

Buna ek olarak Amerikalıların Irak Eski Başkanı Saddam Hüseyin'in burada bulunduğu dair şüpheleri de vardı. Bu durum Amerikalıları, sırf Saddam'ı aramaları için bu bölgeye uydu aracılığıyla görüntüler alan aletler ve telefon dinleme cihazlarıyla desteklenmiş 1400 askerden oluşan özel bir tümen göndermesine itti.

Fakat bu güçler şu ana kadar hiçbir sonuç ala-

Irak Halkı Direnişçilerine Sahip Çıktı

Çeşitli Arap ülkelerinden gelip Irak'ı işgale karşı savunan Arap gönüllü direnişçilerinden 17 şehidin cesedi Amerikalı işgalciler tarafından Irak halkına teslim edildi. Halk direnişin şehitlerini cenaze töreni yaparak toprağa verdi. Cenazeler kaldırılırken imam yaptığı konuşmada "Bu insanlar Saddam'ı savunmak için gelmediler. Onlar Irak vatanını savunmak için geldiler ve şehit düştüler" dedi. Şehitler Bağdat'ın kenarında Irak halkının sonradan oluşturduğu, **Arap Gönüllüleri Şehitliği** Mezarlığı'na gömüldü.

Alınan bilgilere göre savaşın son günlerindeki havaalanı yakınlarındaki çatışmalarda yaklaşık 2000

Arap gönüllüsünün öldüğü ve cesetlerinin Amerikalı işgalcilerin ellerinde olduğu söyleniyor. (Bilindiği gibi

Bağdat havaalanını ele geçirmeye çalışan Amerika çeşitli Iraklı güçler tarafından imha edilmek üzere kuşatılmış ve bu kuşatmadan kurtulmak için ABD hava kuvvetleri tarafından 9.5 tonluk bombalar kullanılmıştı. Ayrıca o çarpışmalarda Amerikalıların insanları adeta bir anda eriten ve şu ana kadar tanımlanamayan kimyasal silah kullandıkları, bazı Iraklı subaylar ve gönüllüler tarafından ileri sürülmüştü. Bn.)

(Al Jazeera TV'den çevrilmiştir.)

Sayı 67

39

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

madı. Yine Falluce'ye yakın El Habbaniye ve El Halidiye belediyeleri, burada Amerikan lojistik konvoylarına yönelik tekrarlanan saldırılardan sonra Haziran ayı başından bu yana Amerikan 2. Tugayı tarafından kuşatılmış durumda.

Açıklanmayan Eylemler

Direnış eylemleri sadece kuzeyle sınırlı değil, Amerikan güçlerinin, limanın açık olması ve Amerikan deniz piyadeleri tarafından korunuyor olmasından dolayı **açıklamadığı** Irak'a bağlı El Bakır limanına yönelik birkaç eylem gerçekleştirdi. Direniş güçleri, Irak'ta geliştirilen ve Fransız karadan karaya füzesi olan Mister L'in bir benzeri olan MM33 roketlerini, defalarca Amerikalı petrol mühendislerini Irak'a bağlı Fao yarımadasına taşıyan limandaki küçük Amerikan gemilerine fırlattılar. Bu eylemler ve bazı bölgelerdeki petrol boru hatlarının bombalanması şuana kadar Irak petrolünün ihraç edilmesini engelledi.

"Direniş Başlamıştır"

Fakat acaba Irak direnişi kapsamlı gerilla savaşına doğru gelişebilir mi ve de Amerika ve İngiltere işgal güçlerini ülkeyi terk etmeye zorlamayı başarabilecek mi?

Bu sorulara cevap arayan Iraklı kaynaklar, **"direniş başlamıştır"** diyorlar ve **"Amerikalı işgalcilerin şu anda Irak'ı yönetmede bocalaması ve ülkeyi yönetecek geçici hükümeti oluşturmadaki başsırlılığının gölgesinde bu direnişi tamıyla bitirmeleri çok zordur.**

Fakat direniş eylemlerinin artması, kapsamlı hale gelmesi, varolan değişikliklere rağmen -bunlar arasında Iraklıların elinde bulunan ve hükümet binaları ve cephaneliklerinde bulunan silahların Amerikalılar tarafından ele geçirilmesindeki başarının boyutu ve de kuzeydeki direniş güçlerinin kamplarını hedefleyen çatışmaların sonuçları, buna ek olarak genel hizmetlerdeki durumun yakında eski durumuna dönüp dönmeyeceği gibi- bu eylemlerin titizlikle örgütlendirildiğini" gösterdiğine dikkat çekiyorlar.

Aynı şekilde güneydeki şii gruplar ve partiler özellikle Irak İşlam Devrimi Yüksek Konseyi'nin direniş eylemlerine katılıp katılmamasıyla ilgili tavırları Irak'taki bu direniş eylemlerinin genel durumunu önemli ölçüde etkileyecektir ve artmasına olanak sağlayacaktır. Bilinen, şii partiler özel olarak bu direnişe resmi olarak katılmamaktadırlar. Sadece Hüseyin grupları olarak adlandırılan grup çerçevesinde ferdi girişimleriyle kendilerini sınırlandırıyorlar.

Her halükarda, Amerikan birliklerine yönelik Bağdat'ta ve diğer büyük şehirlerdeki günlük saldırılar tekil veya örgütlü sürecektir. Bu durum, eğer geçici hükümeti ve yerel yönetimleri oluşturmada başarılı olursa Amerikan güçlerini kendilerini yeniden konumlandırmaya fırsat verecektir. Böylece şehirlerin merkezinden uzaklaşıp şehirlerin etrafında güvenliklerini alabilecekleri büyük askeri kamplarda güçlerini birleştireceklerdir.

Önemli olan Direniş başlamıştır. İşgalin olduğu yerde Direniş de vardır.

Sayı 67

40

6 Temmuz 2003

4 TEMMUZ: ABD MALLARINI BOYKOT GÜNÜ

4 Temmuz Amerika'nın kuruluş yıldönümü olarak kutlandı bugüne kadar. Bu yıl 4 Temmuz'un bir başka anlamı daha var: bütün dünyada ABD mallarını boykot günü. Bu çerçevede Türkiye'deki kampanyanın çağrısını yapan **"Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu"** 30 Haziran günü İstanbul Tabipler Odası'nda bir basın toplantısı gerçekleştirdi.

Koordinasyon içerisinde yer alan aydınlardan, yazar Vedat Türkali **"Kılavuzu Amerika olanın burnu savaştan kurtulmaz. Sistemin iki şah damarı vardır. Üretim ve pazar"** diyerek **"tüm dünyada ABD emperyalizmine karşı bir birlik oluşması için tüm insanlar tek yürek halinde 4 Temmuz'da boykota"** çağrısı yaptı.

Basın toplantısında konuşan TÜMTİS Genel Başkanı Sabri Topçu, "AKP hükümeti, Türkiye devleti Amerikanın yanında Ortadoğu halklarına karşı saldırının içinde" derken, EMEP İstanbul İl Sekreteri Kamil Tekin Sürek ise "Bütün dünyanın tepkisine rağmen ABD'nin Irak'a yönelik gerçekleştirdiği saldırı bugün kanlı bir işgal olarak sürüyor." dedi ve herkesi kampanyaya katılmaya çağırdı.

Yine kampanya çerçevesinde 4 Temmuz günü Amerika Konsolosluğu önünde bir basın açıklaması yapıldı. 300 kişinin katıldığı açıklamada "ABD işgalinin sürdüğü belirtilecek İktidarın Irak'a asker gönderilmesine olanak tanıyan Baanlar Kurulu kararı da protesto edildi.

Aynı gün "Savaşa karşı şarkılar" adı altında Eminönü Kadırğa Kültür Merkezinde bir gece düzenlendi. Gecede 'Savaşa Karşı Dünyanın Sokakları' Sinevizyon Gösterimi'nin ardından Cengiz Bektaş açılış konuşması yaptı. Aydın Hatipoğlu şiirleri, Özgür Der Çocuk Korusu, Ekrem Ataer, Kutup Yıldızı, Grup Yorum, Uğur Karataş türkülerıyla gece sona erdi.

107 TABUTUN ÇAğRISI

EMPERYALİST ZULÜM

imparatorluklar da yıkılır

“Deneyimli” İngiliz

İngiltere, Irak polisini eğitmek üzere “Kuzey İrlanda’da tecrübeli” olduğu açıklanan bir polis müdürü yardımcısını (Stephen White) Irak’a, denetimindeki Basra’ya gönderiyor.

Amerika da Vietnam tecrübeli elemanlarını doldurmuştu Irak’a. (Direniş karşısında Irak’taki ABD’li komutanlar hala “terörle mücadelede deneyimli elemanlar gönderin” çığlıklarını atıyorlar)

Peki neydi bu tecrübeler? Amerika’nın Vietnam’daki tecrübeleri biliniyor. Vietnam’dan büyük bir hezimetle döndüklerinde geride 2 milyon ölü Vietnamlı ile yanmış ve yıkılmış bir Vietnam bırakmışlardı. Tecrübe dedikleri buydu.

Peki ya “Kuzey İrlanda” tecrübesi neydi İngiltere için?

Yüzlerce yıllık bir işgal, terör, baskıya dayanır bu tecrübe. İşgalin ve direnişin tarihi 12. yüzyıllara dayanır. Ama biz o kadar gerilere gidip, o tarihte yer alan bir seferdeki 700 binleri bulan ölümleri, kılıçtan geçirilenleri anlatmayacağız. Sadece “Kanlı Pazar” tecrübesini hatırlatacağız.

İNGİLİZLER’İN “KANLI PAZAR”I

İngiltere’nin böl-parçala-yönet politikaları sonucu yaşanan Protestan - Katolik çatışmalarında, İngiltere protestanlarını açık olarak desteklemekte, IRA’ya destek veren Katolikler üzerindeki baskıyı ve saldırıları yoğunlaştırmaktadır. Protestanları kısırtarak saldırtan İngiltere, adaya “Katolikleri koruma” yalanıyla yeniden asker gönderir. Ancak İngiliz ordusu, Katolikleri korumaktan çok, onları imha etmek için gelmiştir Kuzey İrlanda’ya. Ve tarihe “Kanlı Pazar” olarak geçecek katliam 30 Ocak 1972 günü gerçekleştirilir.

Kuzey İrlandalı Katolikler; o gün barışçıl talepleri için Dery kentinde yürüyüş düzenleme kararı aldı. Ancak bu demokratik eylemi İngiliz askerleri önce yasaklamak istedi; ama bunun önüne geçemedi. Daha sonra İngiliz yetkililer, binlerce kişinin katıldığı büyük yürüyüşe IRA üyelerinin de katıldığını iddia ederek yürüyüşe müdahale etti.

Yürüyüşçüler İngiliz askerlerinin tüm provokasyon çabalarını boşa çıkardılar. Ancak yürüyüş tamamlanmak üzereydi ki, İngiliz askerlerinin silah sesleri her yeri sardı. Açılan ateş sonucu 14 kişi öldü, yüzlerce kişi yaralandı.

Bu konuda İngiliz hükümeti, kendisini “**yürüyüşçülerin içinden ateş açıldı**” şeklinde savunurken olay yerinde toplanan **tüm kurşunların ordu malı olduğu** ortaya çıktı. Kuzey İrlanda’da IRA’nın haklı ve meşru direnişi uzun yıllar sonra yeniden böyle ortaya çıktı.

Halka yapılan bu alçakça saldırı İrlanda halkının bilincine kazındı. Yakınlarını kaybedenlerin İngiltere’ye karşı hukuk savaşına ise onyıllardır sürüyor.

İmparatorluğun “yargı” düzeni Malavi’de

Afrika ülkesi Malavi’de El Kaide’ci oldukları iddiasıyla tutuklanan ikisi Türk 5 kişi ABD’ye teslim edildi. Kimi basın kuruluşları “kaçırıldılar” diye yazdı. Özünde hiçbir farkı yoktu; ha CIA tarafından kaçırılmışlar, ha işbirlikçi bir hükümet tarafından teslim edilmişler.

Amerikan imparatorluğunun dayattığı dünya düzeninde hukuk sistemi yok. Tek bir sistem var, o da hukuksuzluk üzerine şekillenen Amerikan hukuku. Bu durumda Yeni-sömürgelerde mahkemeye, yargıya ne gerek var? Herkesi ABD’ye teslim edin gitsin!

Zaten “terörle mücadele” demagojisi zemini de hazır. Olmazsa başka kılıflar da bulunur.

Mahkemeye dahi çıkarmadan bir ülkenin “suçlu” diye yakaladığı birini Amerika’ya teslim etmesi, kendi hukuk sistemini Amerika’ya teslim etmesiyle aynı anlama gelir. Malavi’de örneği görülen ve daha yüzlerce görülecek olan durumda, sorunu “suçluların iadesi” gibi bir zemine dahi oturtma ihtiyacı hissetmiyor imparatorluk. Nerede oldukları, kimin sorguladığı, nerede hangi mahkemeye çıkacakları dahi bir “sır”a dönüşüyor. Sonrası ise Guantanamo Esir Kampı!

Malavi Halkının Öfkesi

5 kişinin ABD’ye teslim edilmesinin ardından Malavi halkının öfkesi sokaklara taştı.

Başkent Blantyre’de başlayan gösteriler Kasungu kentinde de gerçekleştirildi. Müslüman halkın gösterilerinde, işbirlikçi polis halka ateş açtı ve çok sayıda kişi yaralandı. Devlet Başkanı Bakili Muluzi’yi ABD’nin baskılarına boyun eğmekle suçlayan halkın Amerika’ya öfkesi giderek büyüyor.

Mangoçi kasabasında kiliseler ve ABD yardım kuruluşları önünde yapılan gösterilerde de Amerikan hukuksuzluğu protesto edildi.

Sayı 67

41

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

Ateşkes, İşgal, Direniş, Katliam Yanyana

Filistin yeni bir “barış” oyununun arenası.

“Barış” görüşmeleri, ABD’nin denetiminde sürüyor. ABD Başkanı’nın Ulusal Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice’in “yol haritası”ndan sorumlu olarak atanmış olması ise ayrı bir ironi. Tehdit etmedik ülke bırakmamakla tanınan Rice’nin, daha geçen ay İsrail gazetesine verdiği demeçte, *“İsrail’in güvenliği yalnız bölge için değil, tüm dünya için vazgeçilmez temel bir şarttır. Amerika, İsrail’in bir Yahudi devleti olarak sonsuza dek yaşaması için elinden gelen her şeyi yapacaktır”* sözleri kulaklarda çınlamaktadır.

3 Aylık Ateşkes

Amerikan-İsrail bastırmasıyla başbakanlığa atanan Mahmud Abbas ile Şaron arasındaki görüşmelerde ateşkes ilan edildi ve bunun karşılığında da İsrail’in işgal ettiği yerlerden kademeli olarak çekilmesi öngörüldü.

Filistinli örgütlerin toplantıları sonucunda Hamas, İslami Cihad ayrı bir metin hazırlayarak ateşkesi belli koşullarda kabul ettiklerini duyurdular. FKÖ içindeki örgütler ise, sürgün edilen Filistinlilerin geri dönüşü de dahil olmak üzere kimi noktalardaki farklı taleplerini içeren ayrı bin metinde anlaştılar. Filistin’in Kurtuluşu İçin Demokratik Halk Cephesi de İsrail’e karşı ateşkes ilan edenler arasında yer alırken Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, 3 aylık ateşkese imza atmayacaklarını, ancak ateşkese karşı gelmeyeceklerini söyledi.

El Aksa Şehitleri Tugayı’nın ateşkesi kabul ettiği belirtilmesine karşın, 3 Temmuz günü yahudi yerleşimcilere yönelik saldırısının ardından *“ateşkes bizi ilgilendirmiyor, savaşımız sürecektir”* dedi.

Filistin’de barış oyunu sürerken, öte yandan İsrail’in çekilme manevraları ertesi günü yeniden işgallerle, kuşatmanın daraltılmasıyla paralel gidiyor. Yine İsrail siyonizminin Amerikan destekli katliamlarında da “ateşkes” geçerli değil.

Emperyalistlerce *“terörün kaynaklarını kurutma”* diye formüle edilen ve bütün halkı hedef alan saldırılarda, 28 Haziran günü 4 Filistinli katledildi. İsrail askerlerinin helikopterli, tanklı saldırılarında bir Hamas üyesinin 15 yaşındaki oğlunun ve 21 yaşındaki akrabasının da aralarında bulunduğu 4 Filistinli katledildi. Öldürülenlerden biri İslami Cihad üyesi iken, diğeri de görgü tanığı olan bir Filistinli’ydi. İsrail asıl hedefi olan Hamas üyesinin evde bulunmadığı saatte eve düzenlenen saldırı, İsrail’in “barış”ının ne anlama geldiğinin bir örne-

ği oldu.

“Barış”ın Dili Aynı: Tasfiye

Emperyalistlerin ve onun işbirlikçilerinin dilinde “barış” hep aynı anlamı taşır:

DİRENENLERİN TASFİYE EDİLMESİ.

Filistin “barışı”nın ne anlama geldiğini de, o “barış”ın zoraki mimarı Amerika’nın ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell dile getiriyor:

“Filistin devleti olacaksa... Örgütlerin hepsinin tasfiye edilmeli.” (1 Temmuz Radikal)

Direnisten vazgeçmenin, işgalciler, emperyalistler ne verirse ona razı olmanın adıdır “barış.” Filistin’de de böyledir, “pişmanlık yasası”nın amacını “örgütlerin kökünü kazımak” olarak açıklayan Türkiye’de de...

ABD’nin hesabı, Ortadoğu halklarının moral ve direniş kaynağı Filistin direnişini, özellikle Irak’ta direnişin yükseldiği bu dönemde külleme-ye daha fazla ihtiyacı olmasıdır.

İsrail’in hesabı; Saplandığı bataktan “taviz” adıyla gaspettiklerinin küçük bir kısmını geri vererek kurtulmaktır.

Direnen halkların teslim alınamayacağını gösteren kanıttır Filistin.

Direniş kararlılıkları pratikleriyle tartışılmaz olan Filistinli örgütlenmelerin ateşkesinin nasıl şekilleneceğini de hep birlikte göreceğiz. Ancak her şeye rağmen, Şaron’a dahi *“sürekli işgalle nereye kadar gideceğiz”* sözünü söyletenin direnişten başka bir şey olmadığının altını çizmekte yarar var.

Kara Hücreler!

İsrail iç istihbarat örgütü Şin Bet’in, gözaltına alınan Filistinlilerin, hiçbir kurala, hukuka tabi olmaksızın gizli bir hapishanede hıf-talarca tutulduğu belirlendi. Bu hapishanede esirler sürekli gözleri bağlı olarak duvarları siyah hücrelerde kalıyor ve nerede olduklarını sorduklarında, “aydasınız” cevabı veriliyor.

Şin Bet olayı kabul ederken, İsrail bu hapishanenin nerede olduğunu ve kimlerin tutulduğunu açıklamadı.

Tüm dünyanın gözleri önünde o katliamları gerçekleştiren terörist İsrail’in böyle bir hapishaneyi kullanıyor olması kimseyi şaşırtmamalıdır. Emperyalistler ve onların himayesindeki işbirlikçiler için hukuk, yasa, kural yoktur. Sadece azgın bir terör ve zulüm çar-kı işler.

Tayyip Patronlarla Zirvede Yeni Saldırı Kararlarını Bekleyin

Halkı, emekçileri dinlememek, sorunlarını anlattıkları pankartlarını görmemek için geçtiği yollara barikatlar ördüren, protestolardan kaçıp toplantılarını iptal eden Başbakan Tayyip Erdoğan, hizmet ettiği sınıfın en irileri ile başbakanlık konutunda 3 saat süren bir toplantı yaptı. Basına kapalı yapılan toplantıya, 5 bakan ile Rahmi Koç, Sakıp Sabancı, Tuncay Özilhan, Aydın Doğan'ın da aralarında bulunduğu oligarşinin en büyük holdingleri katıldı.

AKP Sermayenin Emirlerini Dinledi

Hiç kimse bu zirvenin sıradan bir toplantı olduğu masalını anlatamaz. TŪSİAD toplantılarında hesap verip, sermayenin ihtiyaçlarını karşılamaya yemin billah eden Tayyip Erdoğan, bu kez işbirlikçi teknelci burjuvaların en irileri ile saatlerce görüşüyor ve yanında ülkenin siyaseti, ekonomisi üzerinde "söz sahibi" konumundaki bakanlar.

IMF programının uygulanışından, AB'nin özellikle ekonomideki taleplerinin yerine getirilmesine, tekellerin

kaynak ihtiyaçlarının karşılanmasından, kredilerin onların kasalarına akıtılmasına, İş Yasası'nda olduğu gibi emekçilere, halka düşmanlık yasalarının çıkartılmasından işbirlikçisi

oldukları emperyalist tekeller için yasal düzenlemelerin yapılmasına kadar, büyük patronların isteği olan ne varsa, onun sözünü verdiğinden emin olabilirsiniz.

Peki Erdoğan, halkın sorunlarını dinler mi bu şekilde? Mesela hak ve özgürlüklerini dile getirmek isteyen DKÖ'leri dinler mi? Dinlemeyi bırakın evinin önüne, parti binalarının yanına yaklaşmak isteyen genç, yaşlı, sakat, çocuk yüzlerce kişiyi coplattığı olaylar yeni yaşandı.

AKP, patronlarla kolkola, onlara diyet borçlarını ödeyerek iktidar koltuğunda oturuyor. Sermaye ile her toplantısı halka baskı, sömürü olarak yansıyacaktır. Bugüne kadar pratikle ortaya çıkan bu gerçek AKP iktidarında da değişmedi. İş yasaları, IMF anlaşmaları bunun kanıtıdır. Daha fazla kanıt istiyorsanız, fazla beklemeyeceksiniz demektir. Okullara kadar ülkenin satışa çıkarıldığı işbirlikte, satışta bir azgınlaşma dönemindeyiz.

"Hapishanelerde Sağlık ve Yaşam"

İzmir Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği 1 Temmuz günü "hapishanelerde sağlık ve yaşam" konulu bir basın toplantısı düzenledi.

Hapishanelerdeki koşulların örneklerle anlatıldığı basın toplantısında devam eden ölüm orucu direnişi ve 19 Aralık'ta tüm ülkeye dayatılan tecrit politikasına değinildi. Konuya ilişkin dia gösteriminin de yapıldığı basın açıklaması şiirlerin okunmasıyla sona erdi.

Adana Gençlik Derneği 1. Olağan Genel Kurulu

Adana Gençlik Derneği 22 Haziran günü 1. Olağan Kurulunu gerçekleştirdi. Dernek binasında yapılan genel kurul, dernek başkanı Özcan Hır'ın açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada gençliğin örgütlenme sorunundan, akademik sorunlarından, tecritten ve ABD saldırganlığından bahsedildi ve "sorunlarımız karşısında gücümüzü Adana Gençlik Derneği'nde birleştirelim" çağırısı yapıldı.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından Divan seçimi ve faaliyet raporları okundu. Yönetim kurulu seçildikten sonra yeni yönetim kurulu "özgür, aydınlık ve onurlu bir gelecek için mücadelemize devam edeceğiz ve tüm gençliği sorunlarımıza sahip çıkmaya çağırıyoruz" diyerek, kongreyi bitirdi.

Gözaltılara Protesto

Basına, "Adana'da MLKP operasyonu" olarak yansıtılan baskınlarda gözaltına alınanların demokratik mücadele içinde yer alan devrimciler olduğu belirtildi.

26 Haziran günü Adana ve Ceyhan'da yaşanan ve aralarında İHD üyeleri ve Ezilenlerin Sosyalist Platformu taraftarlarının bulunduğu 15 kişi kafalarına silah dayanarak gözaltına alınmış ve Eser Yangın, Çiğdem Mirçoğulları ve Serdar Tanrıku tutuklanmıştı. "Eylem hazırlığındaydılar" şeklinde yansıtılan haberlerin uydurma olduğunu belirten İHD, ESP, SDP, EKB, Alın-teri ve Atılım Gazetesi olayı knayan bir basın toplantısı düzenledi.

Sayı 67

43

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

65. Sayımızda Aynı Safta köşesinde “Sol ve Örgütlenme” konusuna bir giriş yapmıştık. Solun örgütlenme açısından mevcut durumunun taşıdığı temel zaaf ve zayıflıklara maddeler halinde değinmiş ve asıl olarak tartışmak istediğimiz çerçeveyi şöyle belirlemiştik: “Nasıl bir örgüt, nasıl bir çalışma tarzı ve örgütlenme anlayışı?”

Bu köşede, zaman zaman konuya değişik noktalara değinerek devam edeceğiz.

Bu yazıda, örgütlenmenin önüne dikilen en önemli “kültürel, ideolojik” barikata değineceğiz.

Herkes sızlanıyor. Örgütsüzlükten yakınıyor.

Oysa bu sonuç adım adım hazırlandı. Sadece oligarşi tarafından değil; soldaki savrulmalar hazırladı bu sonucu. Bakın 80’lerin sonundaki reformist sol yayınlara; mücadele, örgütlenmenin ihtiyacı olan kavramlar değil başka şeyler tartışıldığını görürsünüz. En başta da birey! 12 Eylül yenilgisini bile “birey olamamaya” bağlayan ucubelikler teori adına yazılıp çizildi bu yayınlarda. *Birey özgürlüğü, birey iradesi, bireyin yaşamı, bireysel tercihler...* diye uzayıp gitti liste.

Burjuvazi, sınıf bilinci ve tecrübesiyle solu fiili saldırılarla yok edemeyeceğini bilir; Sol, ekonomik, sosyal, siyasal temelleri son derece sağlam olan bir olgudur. Bu temeller yok olmadan onu yok etmek mümkün değildir. Bu temellerin yok olması demek ise kapitalist sistemin kendi kendini yok etmesi demektir ki, bu imkansızdır. Bu nedenle burjuvazi, fiili saldırıları hep gündemde tutmakla birlikte, ideolojik saldırılara da büyük önem vermektedir. Denilebilir ki fiili saldırılar ideolojik saldırıların yolunu düzlemek için kullanılmakta, fiili saldırılarla “geriletilen, yumuşatılan, kabuğuna hapsedilen” bir solda, düşünce değişikliğini sağlamak nisbeten kolay olmaktadır.

Soldaki legal partici, icazetçi ve bireyci düşünce ve politikaların 12 Eylül’ü, infaz, katliam süreçlerini takip etmesi hiç rastlantı değildir.

"Terör" demogojisi ile sömürge ülkelerde tek kurtuluş seçeneği olan silahlı hareketler tasfiye edilmeye çalışılırken, bu politikaya yedeklenen ve emperyalizmle işbirliğini savunan yeni bir sol yaratma yoluna gidildi. Emperyalizm, bu çerçevede reformist solu da değiştirmeyi hedefledi. Ve değiştirdi de. Bizim zaman zaman 1980 öncesi reformizme atıf yaparak, o dönemin reformizminin bugünkü kadar ilkesiz, değerlere yabancı olmadığını vurgulamamız, bu değişikliğin sonucudur.

Sadece sol olduğunu söyleyen ama katıksız işbirlikçi olan, hatta klasik işbirlikçilerden daha işbirlikçi olan bir sol yaratılmak isteniyordu. Bu amaçla “emperyalizmin değiştiği, demokratik emperyalizm” gibi temelsiz teoriler ortaya sürülmeye, burjuva kültür “soldan” pompalanmaya başlandı. Bireycilik teorileri işte bu amaca hizmet etmek üzere revaçta hale getirildi.

Birey olun, birey olun, birey olun...

Reformizm, bazen Stalin eleştirisi adına, bazen cinsel özgürlük adına, bazen geçmiş muhasebesi adına, hep bu söylendi.

Sindirme politikaları da buna hizmet ediyor; “birey olun!” Oligarşi zulümle, reformizm burjuvaziden alınmış düşüncelerle, ortaklaşa, sola örgütsüzleştirilmiş bir gelecek kuruyorlardı.

Bireyin kutsanması, örgüt düşmanlığıyla eleleydi.

Devrimci, demokratik örgütlenmeleri, kitle içinde çalışmayı sabote eden bu anlayıştır.

Yakın zamanda bir kez daha yaşadık: Koordinasyon içinde belli bir mücadele yürütülüyor. Bu mücadele ve örgütlenmeyi geliştirmek için demokratik bir cephe öneriliyor, örgütlenmeyi yaygınlaştırmak için meclisler öneriliyor. Cevap, hayır! Peki niye?

Çünkü o, hep daha gevşek, daha az bağlayıcı, daha bireyci olandan yana.

Önerilen kitlelerin iradesini hakim kılacak örgütlenme modelleridir. Ama “söz yetki karar halka” anlayışı da terkedilmiş çoktan; “söz yetki karar bireye” demekten ötesi düşünülüyor.

Kural mı koymak istiyorsun, değerler mi eklemek istiyorsun, itiraz hazır; *bireyin iradesi!* Gerçekte grupçulukları, tekkecilikleri, o iradeye saygı göstermelerine bile engeldir; ama birey meselesini sonuna kadar istismar etmişlerdir.

Bu kesimler, burjuvaziden çok, oligarşinin icazetini, küçük-burjuva yaşam statükolarını reddedip, devrimci mücadele ve çalışma tarzında ısrar edenlere karşı propaganda yapmışlardır. DKÖ’lerde en çok yaptıkları iş bu olmuştur. İdeolojik bir mücadele de yoktur. Basit dedikodular, spekülasyonlar, karalamalar... ve esas olarak da burjuvaziden (ç)alınmış klişeler... Devrimci, silahlı, illegal anlayışlara karşı, DKÖ’lerde propaganda, ideolojik mücadele(!) böyle sürdürüldü.

Bunu yapanlar, çoğunlukla, ideolojik, siyasi anlamda kişisiz, küçük-burjuva yaşam statükoları için inkarcılıkta sınır tanımayan “eski”lerdi. Her türlü mücadele ve örgütlenmenin önünde engeldirler. Toplantılara gelmez, eylemlere katılmaz... hiç bir disipline, emek sarfetmeye, risk üstlenmeye gelmez... ama bolca ahkam keserler. Bunları herkes kendi çevresinde görebilir.

Bu kesim, açıkça görmek gerekir ki, 15 yıldır oligarşinin koruma şemsiyeleri altında siyaset yapıyor. Bunlar öyle “devrimci, sosyalist, komünist parti” yöneticileridir ki, on beş yıldır bazı kaçınılmaz “yol kazaları” dışında başlarına hiç bir şey gelmez. Evet, bir yanıla oligarşinin onları “suçlayabileceği” bir şey de yoktur. Çünkü, ahkam kesmekten, tasfiyecilikten, devrimci gelişmenin önüne set örmekten başka bir şey yapmamaktadırlar.

“Birey” işte onların kutsal teorisidir.

Oligarşi devrimcilerle karşı imha politikası sürdürürken, onlar buldukları boşluklarda, bu teoriyi, demokratik kitle örgütlerine hakim kılmaya çalıştılar. Bugün herkesin hayıflandığı örgütsüzlük, işte bunların eseridir.

Bunlar için örgüt, kişi adı vermek gerekmez. Yukarıda dediğimiz gibi, bakın çevrenize, onları tanıyacaksınız.

Bariş ve Adalet Koalisyonu’na: Bu Grupçuluk ve Parsacılıkla Adalet Nasıl Savunulabilir?

Parsacılık, siyasette başkasının emeği, eylemi üzerinden prim yapmaya çalışmaktır. **Grupçuluk**, kendi dışındaki herkesi yok sayan, ve herşeyi kendine yontan bir faydacılık ve tekkeciliktir. İkisi de dürüst olmayan, ikisi de ilkel olmayan tavırlardır. Mevcut bir birlikteliğe karşı bozgunculukla kurulan Küresel Bariş ve Adalet Koalisyonu siyasi arenaya da bu iki özellikle çıktı.

Karakteristik bir örnek olması açısından Küresel Bariş ve Adalet Koalisyonu’nun İzmir’deki kuruluş açıklamasından bir kaç paragrafı aktaralım (Bu açıklama 25 Haziran’da yapıldı):

“Küresel sermayeye, ABD emperyalizmine karşı mücadeleye devam edeceğimizi ve... Küresel Bariş ve Adalet Koalisyonu’nu İzmir’de de kurduğumuzu ilan ediyoruz.

Bugün kendimize çok daha güvenliyiz çünkü, dünyadaki savaş karşıtlarıyla birlikte ABD’nin Irak’a saldırısını aylarca geciktirdik...

ABD’nin politik olarak köşeye sıkışması savaş karşıtı hareketin bir başarısıdır. Üstelik, biz Türkiye’den sesleniyoruz. **Mitingler düzenledik. Büyük Ankara yürüyüşünü örgütledik ve Meclis ABD askerlerinin Türkiye’de konuşlanması tezkeresini oylarken, biz Ankara meydanlarında ‘Savaş ve ABD askerlerine hayır!’ sloganlarıyla Meclis üzerinde baskı uyguladık. Ve tezkerayı durdurduk.**

Koalisyonumuzu birlik-çalışma-direnış esprisi içinde kurduk ve savaşa karşı olan halkın %94’lük büyük çoğunluğunu ifade eden bir yayınlıkta ve çalışmada olmakla gurur duyduk. Şimdi yine bir aradayız.”

Sanki bunların hepsini “koalisyon” olarak yapmışlar. Bütün o anlattıkları sürecin temel organizasyonu olan Irak’ta Savaş Hayır Koordinasyonu’nun adını bir kez bile anmıyorlar. Sanki yok öyle bir şey yok ve sanki, başından beri hep bu “koalisyon” var.

Bu anlatımda samimiyet, dürüstlük, hakaniyet yok. Yalnız **parsacılık** var. “Eylem çalma”ya tanık olduk zaman zaman. Ama bu “koalisyon” büyük oynuyor; koca bir süreci çalmaya soyunmuş. Bu hırsızlığa tüm koalisyon üyelerinin bilinçli katıldığını sanmıyoruz. Ama koalisyonun merkezindeki güç (ÖDP-

DY) hırsızlığına herkesi ortak etmektedir.

ÖDP ve onun politikalarına yedeklenen Koalisyon, bozgunculuk yapıp dağıtmak istedikleri ama dağıtamadıkları, Irak’ta Savaş Hayır Koordinasyonu’nun emeğini çalmak, onun yarattığı sonuçların üstüne oturmak istemektedir.

ÖDP’liler, içinde yer aldıkları halde son dönemde Irak’ta Savaş Hayır Koordinasyonu’nun adını hiç kullanmamaya büyük bir “özen” sarfetmekteydiler. Derviş’in fikri ve zikri meselesi! Onu dağıtmayı, yoketmeyi kafasına koyan bir kafaya bağlı dil, tabii Koordinasyon’un ismini telaffuz etmez.

Bunlar dernekçi yöntemlerdir.

Kullanma mantığıyla bakılır her şeye. Tıpkı oligarşi veya burjuva politikacılar gibi.

“Koalisyon” üyeleri, bozgunculuğun ortağı oldular, ÖDP reformizminin ortağı oldular, en azından bu hırsızlığa ortak olmamalıdır.

Parsacılığı, başkalarının emeğini çalmayı siyasetinin temelini koyan bir grubun “adalet”ten sözemesi abestir. Bu kafa, halkı yok sayıyor. O kadar siyasi hareketi, kitle örgütünü, kişiyi yok sayıyor.

Basit, sıradan ve sırtan bir grupçuluk.

Küresel Bariş ve Adalet Koalisyonu, reformist ve icazetçi bir tercihin sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

Adından başlayalım;

Hangi bariş, hangi adaleti savunacak?

Uzaktan ABD’yi yargıla, ABD’ye karşı açıklamalar yap... Nasıl olsa, kimse bir şey demez.

Peki bu “barış ve adalet savunucuları”, 107 ölümü görüyor mu? Hayır, görmezden geldi ve görmezden gelmeye devam edecek. 107 ölümü görmeyen, Türkiye’de adaleti savunamayan, “küresel” çapta neyi savunabilir?

Adalet, kapsamlı bir kelime.

Üçrüne mücadele edilmesi gereken bir ideal.

Burnunun dibindeki adaletsizliklere karşı sesini çıkarmayanların, “küresel adalet” sözleri inandırıcı olabilir mi? Böyle çok “küresel” olabilirsiniz, ama bu toprakların devrimcisi, demokrati, adalet savaşçısı olamazsınız.

Sayı 67

45

6 Temmuz 2003

➔ **Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!**

12 Temmuz Mirasımız, Kaybımızdan Daha Büyük!

Fintöz DİKME ve Buluthan KANGALGİL katledildiler.

Niyazi Aydın, hareketin Merkez Komitesi'nde yer alan, hareketi 1985'lerden o günlere getiren önder kadrolardandı. İbrahim Erdoğan kırsal alanın, İbrahim İlçi işçi alanının sorumlularıydılar, diğer kadrolar, askeri örgütlenmenin kilit noktalarında yer alıyorlardı.

Devrimci harekete yönelmiş boyutlu bir imha operasyonuydu 12 Temmuz. Saldırıda, devrimci hareketin önder kadrolarının bir kısmına ulaşılmış olması, oligarşiyi "imha" noktasında umutlandırmıştı. Solda da benzer yorumlar vardı. Bittiler, dağılacaklar, toparlanamazlar yorumları hakimdi.

Bu yorumların hesaba katmadığı bir şey vardı. Devrimci Sol tutsaklarının o günlerde yaptığı değerlendirmeye, "hesaplanmayan" bu olguyu şöyle ortaya koyuyordu:

"Bu katliam, Devrimci Solculara... ancak büyük düşünme ufku verebilir; yulgınlık değil. Çünkü Temmuz direnişlerimiz de, 30 Mart ve 1984 ölüm orucu gibi, devrimci mücadeleimizde atılım gücü yaratacak siyasi, devrimci, psikolojik ve moral dinamiklere sahip büyük bir direniştir." (Bize Ölüm Yok, sf. 82, Haziran Yayınevi)

İki kelime: "Öldüler Yenilmediler". Ve üç kelime daha: "Bize Ölüm Yok!"

Güçlü, dopdolu kelimeler. Omuzlarında 107 tabutu taşıyanlar bunları söylüyor. Sivas'ta yakılanların mezarları başında bu kelimeler yankılanıyor. Dağlarda şehit düşenlerin ardından bu sloganlar yayılıyor ovalara.

Devrimci hareketin yenilmezliğini ve sürekliliğini anlatan toplam beş kelime.

12 Temmuz'un ardından sloganlaştı bu kelimeler. Bu kelimeleri bu kadar güçlü, bu kadar dolu kılan, 12 Temmuz'dur. Beş kelimenin içini dolduran, otuz yıllık bir tarih, devrim ve sosyalizm idealini yaşatmak için kayıplardan korkmayan kararlılıktır.

12 Temmuz 1991'de İstanbul'da Niyazi AYDIN, İbrahim ERDOĞAN, İbrahim İLÇİ, Ömer COŞKUNIRMAK, Yücel ŞİMŞEK, Nazmi TÜRKCAN, Bilal KARAKAYA, Zeynep Eda BERK, Cavit ÖZKAYA ve Hasan ELİÜYGÜN ve yine bu operasyonun devamı olarak da 14 Temmuz'da Ankara'da

Sayırsız imha ve katliam operasyonlarından, cuntalardan geçerek sosyalizm kavgasını sürdüren devrimciler, 12 Temmuz'da katliama değil, 12 Temmuz'un açığa çıkardığı dinamığa bakıyorlardı. Bu nedenle yine o günlerde şu tesbit yapılmıştı: *"Onları yitirmek büyük bir kayıpsa, onların bu anıları, bu kayıptan onlarca, yüzlerce kez daha büyük bir devrimci mirastır."*

İşte bu mirastır yenilmezliğimiz. İşte bu mirastır kesintisizliğimiz.

12 Temmuz ve "demokrasi mücadelesi"

Tarih 2 Kasım 1982... İstanbul'da Devrimci Sol 2. Davası'nın başladığı gün. Mahkeme salonunda bir tutsak, elindeki metni okumaya başlamak için Niyazi Aydın'ın işaretini bekliyor. Biraz sonra "haydi başla" diyor Niyazi Aydın. Okunmaya başlanan metin, "12 Eylül Anayasası'nı protesto" metni. Metin, Niyazi'nin kaleminden çıkmış. Sonraki onyıllar boyunca tartışılacak, tatlı su demokratlarının ancak yıllar sonra "muhafeet" etmeye cesaret edebileceği 12 Eylül Anayasası'na karşı tavır daha o günden ortaya konuluyor. Tutsaklar hep birden metni tekrar ediyor: *"Biz devrimciler, yurtseverler,*

kahramanlar Ölmez

demokratlar, faşizme karşı mücadeleye edenler olarak halkımıza baskı ve şiddet uygulayan, Türkiye halklarına açlık, yoksulluk, sefalet getiren bu anayasayı protesto ediyoruz."

Devrimciler, 12 Eylül mahkemelerinde olsun, sonraki yıllarda dışarıda olsun, bir çok demokratik talebi ilk dile getirenlerdir. Ama ülkemizin demokratları, düzenin şu veya bu kesimi bu talepleri dile getirmediği sürece, devrimcilerle aynı demokratik talepler için mücadeleye girişmedi hiçbir zaman. Bu 12 Eylül Anayasası konusunda da böyle oldu, Terör Yasası konusunda da, F tipleri konusunda da.

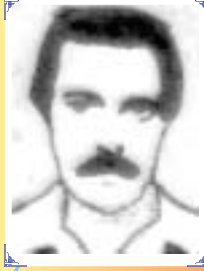
12 Temmuz'da katledilenler, devrimci hareketin önder kadroları oldukları kadar, ülkemizdeki demokratik mücadelenin de çeşitli alanlarındaki önderleriydiler. Fakat onlar katledildiğinde, hak ve özgürlükler çerçevesinde bile aydın, demokrat kesimler, katliama karşı çıkmadılar.

Katliam operasyonunun şefi Mehmet Açar, ölüm mangalarının "gözlerinden öperken", Ankara Valisi Saffet Arıkan Bedük "Gerçekten fevkalade iyi bir sonuç, harika, fevkalade başarılı bir operasyon..." açıklaması yapıyordu. Bugün Diyarbakır'daki işkenceler karşısında "kanım dondu, şaşırdım" diye yazanlar, bu apaçık katliam karşısında da seslerini çıkarmamışlardı. 12 Temmuz katliamcılarının beraat ettirilmesinde de bu kesimler "adalet nerede?" demediler. Demedikleri için, onlar tarih karşısında hep yeniktirler.

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini, 30 Martlar'dan, 12 Eylül'lerden, 12 Temmuzlar'dan, 19 Aralıklar'dan geçerek savunanlar, hiç ölmeyen ve hiç yenilmeyenlerdir.

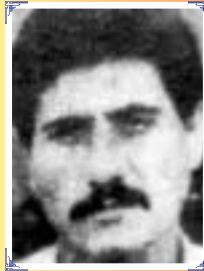

Ahmet KÖKSAL
6 Temmuz 1988
Hollanda'da faşistler tarafından katledildi.

Osman KORKMAZ Uğur KORKMAZ
7 Temmuz 1980

Sirkeci'de polisle çıkan çatışmada şehit düştüler. Dev-Genç'in faşist teröre karşı mücadele ekiplerinde savaşıyorlardı.

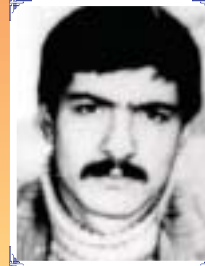

Metin TOPAL
8 Temmuz 1989
Samandıra'da faşist mafya tarafından öldürüldü.

Düzeltilme:

Halk İçin Ekmek ve Adalet'in 1. sayısında şehitlerimiz Tahsin Elvan ve Metin Türker'in resimleri yanlış kullanılmıştır.

Okurlarımızdan, ailelerinden, yoldaşlarından özür dileyerek resimlerini yeniden yayınıyoruz.

Tahsin ELVAN

Metin TÜRKER

İsmail KARAMAN
6 Temmuz 2001

Devrimci hareketle 1996 ölüm orucu direnişi döneminde tanıştı. 2001 ölüm orucu döneminde, adını ölüm orucu şehitlerinden alan bir savaşçı birliğin (Firat Tavuk Ölüm Orucu Birlikleri'nin) komutanı olarak şehit düştü.

İsmail, Malatya-Akçadağ-Kepez köyün doğumluydu. Mücadeleye İstanbul'a göçettikten sonra katıldı. Mahalli alanda çeşitli sorumluluklar üstlendi. Son olarak, 19 Aralık'ta, ölüm oruçlarında katledilen yoldaşlarının hesabını sormak için kuşandı silahını. Haklı ve meşru bir kavga için savaşıyordu. İstanbul polisinin ölüm mangaları tarafından infaz edilerek katledildi.

Gidelim dostum
Öcünü almak için
haksızlıkların
Asi yıldızlar parlasın alnımızda
Yenemezsek ölüyoruz
ne çıkar!...
Che

Aynur CEYLAN

7 Temmuz 1980
Anti-faşist mücadele içinde şehit düştü.

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

Paris'te Politik Tutsaklar Günü

Fransa'nın başkenti Paris'te 22 Haziran günü APA dernek lokalinde "Secour Rouge" Platformu içinde bulunan örgüt, kurum ve kuruluşlar tarafından yapılan Politik Tutsaklar Günü'ne Türkiye'den TAYAD'lı bir aile katıldı. TAYAD'lı Ailenin yaptığı konuşmada halen ölüm orucunun sürdüğü ve yeni yüksek güvenlik hapis-hanelerin inşasına devam edildiği anlatıldı. F tiplerinin tecrit mantığına göre yapıldığı belirtilen konuşmada, amacın bütün halk güçlerinin tecriti olduğu dile getirildi. Toplantıya katılan örgütler, TAYAD'ının, direnişin 1000. gününe girişi dolayısıyla yaptığı çağrıya uyarak etkinliklere katılacaklarını belirttiler.

Mültecilere Baskılara Protesto

Avustralya'nın başkenti Sydney'in merkezindeki düzenlenen "mültecilere evet" mitingine yaklaşık 3000 kişi katıldı. Avustralya devletinin mültecilere uyguladığı gözaltı kamplarının kapatılması istendi ve bu kampların çölün ortasında ve Nazi kamplarından farksız olduğu belirtildi. 5 yıla varan gözaltıların uygulandığı kampta 4 yıl kalan iki mülteci yaşadıkları baskıyı anlatırken, mitingin ardından yapılan, "Socialist Alternative" toplantısında tecrit ve izolasyona karşı ölüm oruçları kitleye ingilizce olarak anlatıldı ve DHKP-C'li tutsakların 3. yılını dolduran direnişinin, zaferle sonuçlanacağı belirtildi.

İşkenceye Protesto

26 Haziran İşkence Görenlerle Uluslararası Dayanışma Günü nedeniyle İzmir İHD üyeleri Konak Kemeraltı Girişi'nde bir açıklama yaptılar. ÇHD şube Başkanı Mustafa Ufacık, Prof. Dr. Veli Lök ve İşkenceyi Önleme Grubu avukatlarının da katıldığı açıklamada "İşkence insana karşı sistemli bir saldırı ve cezalandırma yöntemidir." denildi ve "İnsanlık Onuru işkenceyi Yenecek" sloganı atıldı.

Medya

Bravo Kanal 7'ye İktidarı Çabuk Öğrendi

Kanal 7 TV, Ahmet Hakan Coşkun'un sunduğu 3 temmuz günkü ana haber bülteninde yayınladığı haberle, Fetullah'ın Zaman gazetesinin, faşist artığı Vakit'çilerin, AKP sözcüsü Yeni Şafak'ın yolunda bir adım daha attı. İktidar oldu artık O. İktidar gibi düşünüyor, AKP'nin hesaplaşmalarının, it dalaşlarının tetikçiliğini yaparak rant elde etmeye çalışıyor.

Haber konusu, ölüm orucu gazisi Enis Aras'ın Adli Tıp raporuyla tahliye edilmesi ve ardından Cumhurbaşkanı Sezer tarafından "affedildiği" halde, TAYAD'ın 107 tabutun omuzlarda taşındığı eylemlerinden gözaltına alınması ve tutuklanması. Ne büyük suç!

Aklının hayalinin alamayacağı zulümleri yaşamış, yüzlerce günlük açlığa, işkencelere direnmiş bir insandan söz ediyor, ama onun beyni it dalaşıyla meşgul olduğu için alaycı bir dil kullanmayı da ihmal etmiyor. Fetullah'ın "CHA" ajansı menşee ve polis kaynaklı "özel haber" in amacı malum; Cumhurbaşkanı Sezer ile AKP (en genelde islamcılar) arasındaki it dalaşı. Sezer'e vurmuş, katliammış, 107 ölümmüş, bin günlük açlık-mış... umurunda değildir.

Size, ölüm oruçcularını tahliye edin, "affedin" diyen mi oldu? Bırakmasaydınız! Kanal 7 de bilir ki; direnişi kırmak için başvuru yüzlerce yöntemden birisi ve en uzun süreli olarak gündeme geldi tahliyeler. Ama ne gam! O hesabına bakıyor.

Kanal 7 iktidar oldu, zulme karşı olduğunu unuttu!

AKP, en demokratik eylemlere vahşice saldırır, tabutları parçalar Kanal 7'nin ahlakı rahatsız olmaz. O da aynı eylemlere "yasadışı" der. Daha dün düzenin "yasadışı" gördükleri arasında siz de vardınız. Ama şimdi iktidar o! Bir ölüm orucu gazisinin, daha fazla ölüm olmasın diyerek canından bir parça gördüğü 107 arkadaşının acısını yüreğine gömüp temsili tabutlarını omuzlamasını anlamaz bu kafa.

Utanma, edep kalmamış.

Bu arada A. Hakan Coşkun'a da aferin! "Haksızlığa karşı olmaktan, islamcı solculuktan, adalettin" sözedeceksin, sonra it dalaşında devrimcileri alet edip hayasızca hakkın, hukukun ırzına geçeceksin; Aferin sana Ahmet Hakan Coşkun!

Sayı 67

48

6 Temmuz 2003

107 TABUTUN ÇAĞRISI

İpek Dağlarda Bir Bayrak

Sevgili İpek...

Derlerdi ki, bir İpek'imiz vardı; Bir kara kızımız, kara gözlü, uzun simsiyah saçlı, güler yüzlü İpek'imiz vardı. Sen anaydın dosttun, herkesin dert ortağıydın. Çocukla çocuk, büyükle büyük olurdun. K.Armutlu senin parçandın. Sevinçlerin hüzünlerin hep bir. Her direnişte senin emeğin olduğu söyleniyor. Direniş senin onurun, namusundu. Sende bayraklaşmıştı. K.Armutlu'da gece konan evlerde göz nurun, çamurlu yollarında ayak izlerin vardı. K.Armutlu'nun köklerindeydi. K.Armutlu'ya yol mu yapıldı, su mu getirildi, çocuklar için park mı kuruldu, elektrik, telefon mu... hepsinde senin emeğin vardı. Emeğini cömertçe harcadın. Bir adım geri durmadan, hep ileriye koşarak sevdanı Anadolu ve dünya halklarına sundun.

Anaydın sen, çocuklar için bir başka atardı yüreğin. Bu çocuklar yaşamalı dermişsin ve sevgini verdin onlara ayırmaksızın. Hepsine açtın yüreğini ve bağrına bastın. Bencil değildin ki, sadece bugün demedin, yarın var, yarınlarımız var derdin. Daha da hızlandırdın adımlarını. Sonra büyüdü'n iyice İpek. Vatan ve halk sevdasının arkasında durdun.

Sevgili İpek ben hayal meyal hatırlıyorum bunları ve seni... Bağışla 96 Ölüm Orucu'nun bizlere bıraktığı unutkanlık nişanından kaynaklıdır. Çay sohbetlerinde kafama canlandırmaya çalıştım. Lakin yüreğimizin aynası demli çayları her yudumlayışımızda şekerin tadında, çayın kokusunda sen vardın İpek. Sohbetler seninle başlar ve biterdi. Şimdi kimbilir nerede denir ama cevabı zaten bilinirdi. Çünkü sen giderken bütün soruları cevaplamışsın.

Gözünün nuru K.Armutlu'dan büyük ailemizle sevdamızı kuşanıp doruklara taşımak için şah-

HKO Savaşçılarını Anıyoruz

26 Haziran 2003 tarihinde Tokat'ta çıkan çatışmada Murat POYRAZ ve Dursun ÖNDER isimli Halk Kurtuluş Ordusu savaşçısı şehit düştü. HKO savaşçılarını saygıyla anıyoruz, kavgalarını devrim kavgamızda taşıyacağız.

Maoist Komünist Partisi tarafından yapılan açıklamada Murat POYRAZ'ın Sivaslı olduğu, 1995 yılında gerillaya katıldığı belirtilirken, Dur-

lanmış şahin olup çok sevdiğin, doğup büyüdüğün dağlara, Karadeniz'in yaylalarına kanat çırpmışsın ve gökyüzündeki yıldızlardan birini koparıp sevdamızın rengine bulayıpilmekilmek işlemini göğsüne.

K.Armutlu seni, sizleri düşünürken kendilerilede hesaplaşır olmuşlar. Hep kafalarında, İpek senelerdir dağlarda. Nasıl dayanır? Ne yapar? Ne yer, ne içer? Nerelerde kimin köyüne uğrayıp misafir kalmıştır? derler. Ve sen an an cevap vermişsin yine bu sorulara, öğretmişsin her birine. Sevdanızı ve bitmeyen türkümüzü söylerken "elimde namusum, silahım, göğsümdede parlayan onurum, yıldızım ve yüreğim..."

Kendini bilmez USA damgalılar kaç kez almaya çalışmışlardır bunları elinizden ya da vazgeçirmek istemişlerdir sevdanızdan. Bedeniniz yere düşerse İpekler ölür sanmışlar, hep kendilerini kandırırlar Sam Amca'nın güdükleri. Ve hep olduğu ve olacağı gibi İpekler basmışlar tetiklerine, "cesaretiniz varsa gelin, alın, beden yere düşmeyle can teslim olmaz..!" Onursuzluk geleneklerini yine sürdürmüşler Sam Amca'nın akbabaları ve pervasızca saldırmışlar bedenlerinize ve yine sanmışlarki tetik çeken parmaklarınızı keserek kabusları azalır... Cevap yeni İpeklerden geldi.

Sen İpek, dağlarda asla yere düşmeyecek bir bayrak. Bilirsiniz bir gidip bin geleceğinizi. Toprağımızın verimini, bilgeliğini, sabrını, inancımıza yönelik bağlılığınızı ve kararlılığımızın öncülerinin Pir Sultanlar, Bedreddinler ve Börklüceler ve Hakikat Bacılar, Suphiler ve Nene Hatunlar ve Mahirler ve Niyaziler ve Sabolar..... olduğunu bilirdiniz. Türküler susmaz halaylar sürer diyerek düğünümüzü sürdürdünüz ve ölümsüzler halaya dururken göğsünüzdeki yıldız mendiliniz oldu. Çünkü feda kuşağıydı adınız.

... Tıpkı gidişinde olduğu gibi gelişin de sabahın erken vaktinde. Kızıl gelinliğini giymiş, kınasını yakmıştı, anan, bacın, saçlarını örmüş, zılgıtlar çekiyordu K.Armutlu.

Küçükarmutlu halkından bir arkadaşı

sun ÖNDER'in Ekim 2002 tarihinden bu yana gerilla olarak savaştığı dile getirildi. Açıklamada şöyle denildi:

"Örgütlü ZOR ancak alternatif örgütlü ZOR'la alaşağı edilebilir. Partimiz önderliğindeki Halk Kurtuluş Ordusu, bu görevi icra etmek için vardır... Saldırganlığını en uç boyuta vardırان egemen sınıflar, Halk Savaşının kudretli gücü karşısında "Kağıttan Bir Kaplan" olduklarını mutlaka göreceklerdir."

Sayı 67

49

6 Temmuz 2003

Çözün; TECRİTİ KALDIRIN!

köyün! Delisi

Yağ Tenekeleri ve Meclisin Sınıfsal Niteliği

Patron ve toprak ağası, Halis Komili, geçen hafta milletvekillerine tenekelerle 20'şer kiloluk zeytinyağ gönderdi. Yağlar, meclis personeli tarafından her milletvekilinin odasına tek tek dağıtıldı.

Adıyla sanıyla yağcılık derler buna.

Ama örnek tekil değil. İşte biri daha.

Nokia da, "reklam amacıyla" her milletvekiline birer adet fotoğraf çeken Nokia cep telefonu ve buna ilaveten her birine ücretsiz konuşacakları beşer sabit hat tahsis etmiş...

Bu da aleni kıyakçılık. Bu meclisin niye hep tekeli burjuvalara, tekellere kıyak yasaları çıkardığı anlaşılıyor.

İşçide, memurda, köylüde zaten yok ki, bir de vekile tenekelerle yağ göndersin! Vekilleri kim beslerse, onlar da beslendikleri kapiya hizmet ediyorlar.

BUSH'UN RÜYASINDAKİ DÜNYA

Koskoca Birleşik Devletler'in Başkanı; adam kalktı geçen dedi ki; "Ben Irak'ta kit-le imha silahı demedim, silah programları var dedim!"

Bütün dünya da inanacak!

Amerika, biliyor ki, ancak saçma da, yalan da, demagoji de olsa, her dediğinin kabul edildiği bir dünyada imparatorluk kurabilir. Bombalar da, o aptal Amerikan kültürü de bunun için. Bush, tüm dünyayı en az kendisi kadar aptallaştırabilirse, hayalindeki dünyayı kurmuş olacak.

Bombalar altında bile, "emperyalizm değişti", bakın özgürlük, demokrasi getiriyor..." diyen saçmalığa tüm dünyayı inandırabilirse, tamam! O zaman dünya işte yandaki gibi, huniyi takabilir. Neyse ki dünya bu komikliği kabul etmez.

ASKERİ GÖBEK DANSI!

Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın 2212. kuruluş yıldönümünü generaller, askeri bando eşliğinde göbek dansıyla kutladı! **Türbana karşı göbek!** Laiklik-şeriat kavgası sürüyor!

TBMM'de ABD Aşkı!

CHP ile AKP milletvekilleri arasında "ABD-Türk Dostluk Grubu" başkanlığı için tam anlamıyla büyük bir savaş yaşanıyor... Ar damarları çatlamış bir kere!

Sayı 67

50

6 Temmuz 2003

ÇİZGİYLE

